Chia Sẻ

9 - 10
2015 (359)

Nội san thông tin Tỉnh Dòng Thánh Phanxicô Việt Nam. Bình An và Hạnh Phúc - Pax et Bonum

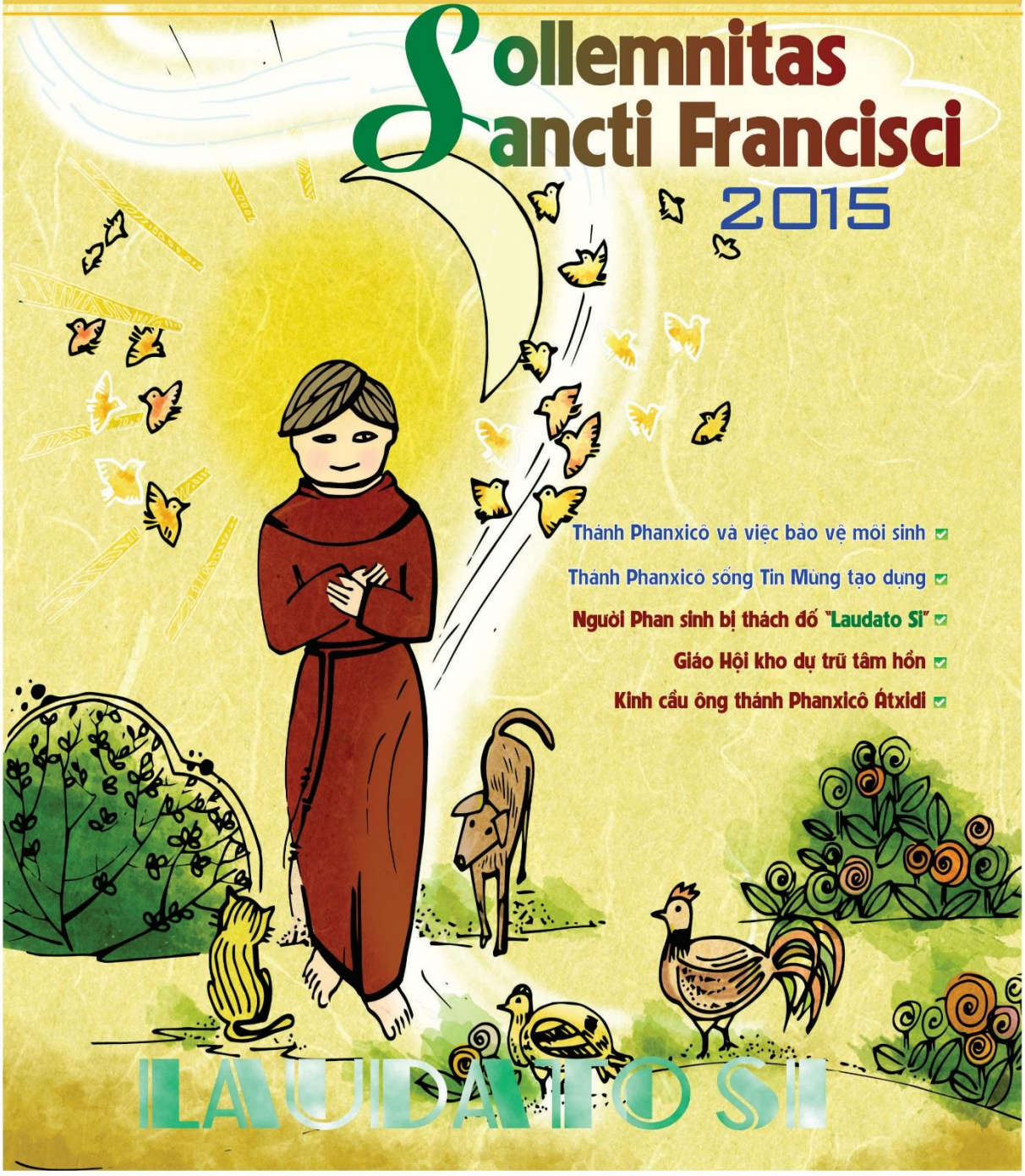

Lịch gửi bài

11 - 12 – 2015	Suối Dầu, Đakao, Xuân Sơn, Cù Lao Giêng, Bình Giả, Gia Hòa	Huấn luyện	CPS

Nội Dung:

Thư Tổng Phục Vụ	*03*
Tin Tỉnh Dòng	*06*
Tin Hội Dòng	*11*
Tin Nhà	
➢ *Du Sinh*	*14*
➢ *Sông Bé*	*16*
➢ *Cư Thịnh*	*17*
➢ *Cần Thơ*	*19*
➢ *Học Viện*	*20*
➢ *Pleiku*	*22*
➢ *Clara*	*24*
➢ *Phan Sinh Thừa Sai Đức Mẹ*	*25*
Thường huấn	*29*
Chia sẻ trong Chia-sẻ	
➢ *Thánh Phanxicô và việc bảo vệ môi sinh*	*33*
➢ *Thánh Phanxicô sống TM tạo dựng*	*38*
➢ *Người Phan sinh bị thách đố "Laudato si"*	*42*
➢ *Giáo hội "kho dự trữ tâm hồn"*	*43*
➢ *Kinh cầu ông thánh Phanxicô*	*50*
➢ *LAUDATO SI*	*53*
➢ *Trong thánh lễ Lm Dang tay thế nào?*	*55*
Trang Thơ	*57*
Những ngày ghi nhớ	*59*

Thư
ANH TỔNG PHỤC VỤ

THÁNH PHANXICÔ MỜI GỌI CHÚNG TA THỰC HIỆN CUỘC HOÁN CẢI MÔI SINH

Anh em thân mến, xin Chúa ban bình an cho anh em!

Đây là lời chào mà thánh Phanxicô đã dạy chúng ta; chúng tôi muốn dùng lời chào này để đến với anh em vào thời điểm bắt đầu nhiệm kỳ của chúng tôi.

Với tư cách Hội Đồng Dòng, trước tiên chúng tôi muốn nói với anh em rằng chúng tôi mong muốn dồn hết sức mình sống ơn gọi mà Chúa và Tổng Tu Nghị đã giao phó cho chúng tôi trong nhiệm vụ này. Chúng tôi sẽ cố gắng phục vụ Huynh đệ phổ quát của Hội Dòng, qua việc linh hoạt và hướng dẫn anh em sống trung tín trọn vẹn hơn bao giờ hết với những gì chúng ta đã khấn hứa với Chúa. Chúng tôi xin anh em cầu nguyện và giúp đỡ chúng tôi bởi vì, cùng với nhau, chúng ta có thể thực hiện ơn gọi chung của chúng ta.

Trong khi chúng ta tiến gần đến lễ thánh Phanxicô năm nay, điều quan trọng dường như là đọc lại và khởi đầu một công việc suy tư chung dựa trên thông điệp *Laudato si'* mà Đức Giáo Hoàng Phanxicô đã gửi đến chúng ta vào dịp Lễ Chúa Thánh Thần Hiện Xuống vừa qua để nói "về việc chăm sóc ngôi nhà chung". Chúng ta cảm thấy được mời gọi gấp đôi cho nhiệm vụ này: trong tư cách là những người thiện chí, bởi vì đấng kế vị thánh Phêrô thách đố tất cả chúng ta, và trong tư cách là những người Phan Sinh, bởi vì nhiều quy chiếu về thánh Phanxicô Assisi có trong bản văn, thậm chí ngay tại tiêu đề của nó. Chính Đức Giáo Hoàng biện minh cho việc quy chiếu này khi nói: "Tôi tin rằng thánh Phanxicô là mẫu gương tuyệt vời cho việc chăm sóc cho những thứ dễ bị tổn thương và cho một hệ sinh thái toàn diện được sống vui tươi và trung thực" (s. 10). Ý tưởng "hệ sinh thái toàn diện" này chạy xuyên suốt thông điệp nhắc chúng ta nhớ rằng vấn đề sinh thái không phải là một vấn đề mang tính phần mảnh, giới hạn trong tương quan với môi trường theo nghĩa chặt, như một kiểu "làm vườn". Nó liên quan đến một loạt những vấn đề rộng lớn liên hệ chặt chẽ với vấn đề môi trường, chẳng hạn công bằng trong các tương quan xã hội, dấn thân cho hòa bình và tôn trọng sự sống.

Các tương quan đúng đắn giữa các cá nhân và các dân tộc được phản ánh trong một quan hệ đúng đắn với môi trường, còn sự bóc lột và thiếu công bằng trong các mối quan hệ con người làm phát sinh việc bóc lột và tình trạng ô nhiễm các nguồn tài nguyên thiên nhiên. Nói về "hệ sinh thái toàn diện" (Đức Giáo Hoàng) mời gọi chúng ta có cái nhìn bao quát mang tính nối kết nêu trên để thấy tương quan sâu xa liên kết tình trạng ô nhiễm, các vấn đề về nước, biến đổi khí hậu và việc đánh mất dần sự đa dạng sinh học với tình trạng suy thoái xã hội, sự suy giảm phẩm chất cuộc sống con người và những bất bình đẳng toàn cầu. Đức Giáo Hoàng giải thích tầm nhìn toàn diện về hệ sinh thái bằng cách nêu rõ các lãnh vực khác nhau trong đó tầm nhìn này phát triển và ngài liên kết chặt chẽ vấn đề kinh tế với vấn đề xã hội khi đề cập đến sinh thái môi trường, cũng như liên kết sinh thái văn hóa khi bàn về đời sống thường nhật. Đức Thánh Cha đặc biệt mời gọi các Kitô hữu thực hiện một "cuộc hoán cải môi sinh", bằng cách vận dụng những xác tín của niềm tin chúng ta và ngài tố giác rằng chiều kích này thường hay vắng bóng trong linh đạo chúng ta.

"Vì vậy, điều mà mọi người đều cần là một "cuộc hoán cải môi sinh", qua đó những hệ quả do việc gặp gỡ Đức Giêsu Kitô trở nên hiển nhiên trong tương quan của họ với thế giới xung quanh. Sống ơn gọi chúng ta là người bảo vệ công trình của Thiên Chúa là điều cốt yếu để sống một cuộc đời nhân đức; đây không phải là một phương diện tùy chọn hoặc thứ yếu trong kinh nghiệm Kitô giáo chúng ta. Khi nghĩ đến dung mạo của thánh Phanxicô Assisi, chúng ta nhận ra rằng một quan hệ lành mạnh với thọ tạo là một chiều kích thuộc về việc hoán cải toàn diện nơi mỗi cá nhân" (ss. 217-218).

Chúng tôi đã trích dẫn một số ý tưởng của thông điệp này để một lần nữa khơi dậy sự quan tâm của mỗi anh em chúng ta. Điều cần thiết là, (chúng tôi mời gọi anh em) xem lại thông điệp, suy nghĩ và lấy làm đề tài cho các buổi thảo luận trong cộng đoàn. Là những người Anh Em Hèn Mọn, những môn đệ của Chúa theo cách thức của thánh Phanxicô Assisi, đây là một vấn đề thực sự liên quan đến chúng ta.

Phanxicô mời gọi chúng ta hãy nhìn tạo thành với đôi mắt thiêng liêng được Thần Khí Chúa linh hoạt và với cái nhìn đức tin để có thể thấy toàn thể thực tại rõ ràng hơn. Một ví dụ tuyệt đẹp ngài để lại cho chúng ta về điểm này là trong Bài Ca Các Thụ Tạo. Thụ tạo đầu tiên được ngài nhắc đến là mặt trời với những lời lẽ sau: "Anh đẹp và tỏa ánh rạng ngời! Anh tượng trưng Ngài, lạy Đấng Tối Cao". Khi nhìn mặt trời, mọi người đều có thể cho rằng mặt trời đẹp tươi rạng rỡ. Với cái nhìn của người tin, Phanxicô nói thêm rằng mặt trời nhắc chúng ta nhớ đến Thiên Chúa, khi sử dụng từ "tượng trưng". Nên lưu ý rằng cái nhìn của Kitô hữu không thấy một mặt trời khác với những người khác. Tất cả chúng ta đều nhìn thấy cùng một thực tại, (tuy vậy), là người có đức tin, chúng ta có thể có một cái nhìn sâu sắc hơn. Một cái nhìn sang bên kia bề mặt và và đưa ra ý nghĩa sâu xa của nó (đó là "tượng trưng"). Đức tin không làm cho chúng ta nhìn thế giới khác với thế giới thực hữu nhưng khiến chúng ta nhìn thế giới một cách khác. Cái nhìn khác ấy có thể tạo ra một hiệu quả tích cực khi nhìn đến việc chăm sóc môi trường. Như những con người sống niềm tin, chúng ta có thể nhắc nhở bản thân và thế giới rằng tất cả thiên nhiên, là nước, không khí, núi rừng, đều là thụ tạo của Thiên Chúa. Cách nhìn này, là sơ đẳng đối với mỗi tín hữu, có hiệu quả tích cực là phá vỡ tương quan lưỡng cực giữa con người với thiên nhiên, bởi vì cách nhìn ấy trình bày một yếu tố thứ ba cho tương quan ấy, mà nếu không có, thì có nguy cơ xung đột. Yếu tố cần thiết thứ ba chính là Thiên Chúa. Một xung đột sẽ bùng nổ nếu trong cái nhìn của chúng ta, chỉ có con người và các thực tại thiên nhiên. Cuộc xung đột này muốn xác định ai là người chịu trách nhiệm về cả hai. Thế nhưng, nếu chúng ta nhớ rằng cả thiên nhiên và con người đều là những thụ tạo của Thiên Chúa, nhìn nhận rằng Đấng Tạo Hóa là nguồn gốc của tất cả và ở trên chúng ta, chúng ta sẽ đạt được thế quân bình của một tương quan an hòa.

Khi nhìn vào kinh nghiệm thiêng liêng của Phanxicô Assisi, chúng ta có thể có những nhận định khác nữa: Lời ngài mời gọi trở nên nghèo khó đã trở thành điển hình về việc giảm thiểu sử dụng các tài nguyên; điển hình này ngày càng trở nên cần thiết và cần ghi dấu trên lối sống của chúng ta. Tương quan huynh đệ của ngài, không chỉ với con người, nhưng cả với thú vật và các sự vật có thể dạy cho chúng ta một cách thức liên hệ khác với cuộc sống, với những ai chúng ta gặp gỡ và với những thứ chúng ta sử dụng. Thật là tốt đẹp được trở nên những "anh em phổ quát", như thánh Phanxicô đã dạy và như ơn gọi là anh em hèn mọn đòi hỏi chúng ta.

Ý thức môi sinh này đã đi vào ý thức của các Anh Em Hèn Mọn trong những thập niên gần đây. Tổng Tu Nghị 2003 chúng ta đã sửa đổi bản văn của điều đầu tiên của Tổng Hiến Chương, nơi chúng ta mô tả căn tính cơ bản của chúng ta, bằng cách thêm vào cuối khoản 2, chỗ đã nói về "rao giảng sự thật, bằng hành động, hòa giải, hòa bình và công lý" công thức "tôn trọng đối với mọi loài thọ tạo". Nói như thế là để nhìn nhận rằng việc chăm sóc ngôi nhà chung của chúng ta phải trở nên một phần thiết yếu trong đặc sủng chúng ta. Có lẽ hôm nay, mười hai năm sau, nên nhắc lại điều này và hỏi xem kể từ đó chúng ta đã thực hiện được những bước cụ thể nào. Tất cả chúng ta đều biết rằng những thay đổi trong văn bản Hiến Chương, cũng như nhiều tuyên bố khác, có thể chỉ tồn tại trên giấy tờ: điều đáng kể là thay đổi các thực hành trong đời sống chúng ta.

Như vậy, nhiều suy tư thêm nữa có thể được thực hiện, và chúng ta hy vọng rằng những suy tư ấy được thực hiện cả ở phương diện cá nhân và cộng đoàn, trong những buổi gặp gỡ huynh đệ. Tuy nhiên, chúng tôi cũng mời gọi tất cả chúng ta cố gắng chuyển dịch những suy tư này thành những quyết định

cũng là những chọn lựa thực tế. Quả đúng là một lý thuyết hay là cần thiết để đi tới một thực hành tốt, nhưng cũng đúng là, không có thực hành thì lý thuyết cũng khô chồi. Phanxicô nhắc chúng ta nhớ rằng không phải chỉ "có Tinh Thần Chúa" là đủ, mà còn cần đến "tác động thánh của Người". Vì vậy, ý thức rằng nước là một món quý phải được thể hiện trong quy tắc sống cá nhân và cộng đoàn, hầu tránh lãng phí nước cách không cần thiết, là việc có thể dễ dàng thực hiện ở một số quốc gia. Những suy tư về việc tiêu thụ năng lượng quá mức, là nguyên nhân của tình trạng ô nhiễm, cũng sẽ tác động đến việc sử dụng điện năng, khí sưởi, máy điều hòa và các thiết bị làm lạnh, của cá nhân và cộng đoàn. Thông tin về vấn đề tồn đọng chất thải, nhất là các loại chất nhựa hay không thể phân hủy khác, cũng như các quy định địa phương phải hướng dẫn chúng ta trong việc sử dụng các chất tẩy rửa và các chất thải tồn đọng, chúng có thể được xử lý cách phù hợp. Thậm chí, trong tư cách người tiêu dùng (mà chúng ta không thể tránh được), chúng ta còn phải học cách chọn lựa các sản phẩm có tính đạo đức, ngoài yếu tố lợi nhuận và tiện nghi. Đây là những nhận định rất thực tế cần được tiếp tục. Trong tư cách Hội đồng Dòng, chúng tôi ao ước ý thức này được chuyển thành lối sống được canh tân, tại nhà trung ương và mọi cộng đoàn trong Hội Dòng.

Nguyện xin anh Phanxicô trợ giúp và đồng hành với chúng ta trong hành trình hoán cải này, một hành trình mà Đức Giáo Hoàng đã mạnh mẽ và khẩn thiết mời gọi chúng ta. Chúng ta hãy làm mọi sự trong khả năng khi phải đối diện với nguy hiểm trầm trọng mà thu tạo đang phải gặp và vì những nhu cầu của rất nhiều anh chị em chúng ta, những người đang cần đến tình liên đới và lòng hiếu khách của chúng ta. Như thế, chúng ta sẽ hoạt động vì một hòa bình huynh đệ và bền vững trong tương lai, vì ngôi nhà chung của chúng ta, và vì tất cả chúng ta.

Nguyện xin Chúa tuôn đổ phúc lành của Người trên huynh đệ đoàn và trên mỗi người chúng ta như là một dấu chỉ của sự hiện diện của Thiên Chúa của tình hiệp thông và tình yêu.

Rôma, ngày 17 tháng 09 năm 2015
Lễ thánh Phanxicô được in Năm Dấu thánh
Các anh em trong Hội Đồng Dòng

Fr. Michael Anthony Perry, ofm *(Tổng Phục Vụ)*
Fr. Julio César Bunader, ofm *(Phó Tổng Phục Vụ)*
Fr. Caoimchín Ó Laoide, ofm *(Tổng Cố Vấn)*
Fr. Ignacio Ceja Jiménez, ofm *(Tổng Cố Vấn)*
Fr. Nicodème Kibuzehose, *(Tổng Cố Vấn)*
Fr. Lino Gregorio Redoblado, ofm *(Tổng Cố Vấn)*

Fr. Ivan Sesar, ofm *(Tổng Cố Vấn)*
Fr. Lóránt Orosz, ofm *(Tổng Cố Vấn)*
Fr. Valmir Ramos, ofm *(Tổng Cố Vấn)*
Fr. Antonio Scabio, ofm *(Tổng Cố Vấn)*

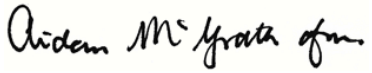

Fr. Aidan McGrath, ofm *(Tổng Thư Ký)*

tin từ

Văn Phòng Tỉnh Dòng

TIN TỈNH DÒNG

Tỉnh dòng đón nhận 20 em vào Tập Viện

Vào giờ Kinh Chiều ngày 21.08.2015, tại nhà nguyện Cộng đoàn Du Sinh, anh Inhaxiô Nguyễn Duy Lam, Giám tỉnh Tỉnh dòng thánh Phanxicô Việt Nam, đã chủ sự nghi thức mặc áo dòng và gia nhập Tập Viện cho 20 em vừa hoàn thành giai đoạn Thỉnh Sinh.

Sự hiện diện của các anh em trong Cộng đoàn Du Sinh và từ các cộng đoàn khác trong Tỉnh Dòng, cùng với gia đình, các cha xứ liên hệ và bạn bè đã hiệp thông với các tân tập sinh. Điều này đã giúp cho các em thêm can đảm và vững vàng để bước vào một năm tập luyện sống ơn gọi Phan Sinh. Trong phần huấn từ, anh Giám tỉnh nhắn nhủ các em về tinh thần thông điệp *Laudato Si* của Đức Giáo hoàng Phanxicô và mời gọi các tập sinh sống tình huynh đệ, không chỉ giữa anh em, chị em với nhau, nhưng còn với các thọ tạo khác; sống tinh thần yêu mến công bình, bác ái và bảo toàn tạo thành. Chính tinh thần của Cha Thánh Phanxicô đã gợi hứng cho Đức Giáo hoàng Phanxicô viết thông điệp. Vì thế, tinh thần *Laudato Si* là một thách đố nhưng rất gần gũi đối với các tu sĩ Phan Sinh chúng ta.

Nghi thức mặc áo dòng sẽ là khởi điểm để các tân tập sinh bước vào một năm tập sống và khám phá kinh nghiệm sống đời dâng hiến cho Thiên Chúa và mọi người cách trọn vẹn hơn. Nhờ đó, trong tương lai, Hội Dòng và Tỉnh Dòng lại có thêm 20 tu sĩ thánh thiện biết yêu mến Thiên Chúa và yêu thương con người, cũng như các thọ tạo khác. Cùng với 20 em mặc áo vào Tập Viện hôm nay là 13 em kết thúc gian đoạn Tập Viện và sẽ tuyên khấn lần đầu vào sáng ngày hôm sau (22/08).

Thánh lễ tuyên khấn lần đầu tại nhà thờ Giáo xứ Du Sinh, Đà Lạt

Sáng ngày 22/08/2015, lúc 8g30, anh GiámtTỉnh Inhaxiô Nguyễn Duy Lam đã chủ tế thánh lễ tiên khấn của 13 khấn sinh tại nhà thờ Giáo xứ Du Sinh, Đà Lạt.

Cùng đồng tế với cha Giám tỉnh có cha Phó Giám tỉnh, cha Phụ trách Cộng đoàn Du Sinh, cha Giám tập, cha chánh xứ và các linh mục trong Tỉnh Dòng. Ngoài ra, trong thánh lễ còn có sự hiện diện của các tu sĩ nam nữ, các anh chị em dòng PSTT, các ân nhân trong Hội Bảo Trợ Ơn Gọi Phan Sinh, các thân nhân

của các khấn sinh và bà con giáo dân trong giáo xứ.

Một hình ảnh làm cho nhiều người xúc động là các khấn sinh đã lần lượt quỳ và đặt tay mình trong tay anh Giám tỉnh khi đọc lời tuyên khấn với Thiên Chúa Ba Ngôi. Từ nay các em bắt đầu hành trình dâng hiến cho Thiên Chúa Chúa và phục vụ mọi người với lòng khát khao đạt đến đức ái hoàn hảo. Nếu các em làm được như thế thì phần thưởng lớn lao mà anh Giám tỉnh thay mặt Thiên Chúa hứa ban chính là sự sống đời đời làm gia nghiệp. Điều này đã được anh Phó Giám tỉnh nhắn nhủ trong bài giảng lễ hôm nay. Theo gương thánh Phanxicô, 13 anh em trẻ xác tín rằng: ngoài Chúa ra, không có sự gì trên cõi đời này có thể tách họ ra khỏi tình yêu của Đức Kitô. Ba lời khuyên Phúc Âm mà 13 anh em tuyên khấn trong tay cha Giám Tỉnh chính là 3 chiều kích của lời xin vâng mà xưa kia Đức Maria đã thưa với sứ thần Chúa. Xin vâng là mở toang tâm hồn ra cho cuộc gặp gỡ với Đấng Tối Cao, với người nghèo, với tạo thành. Từ cuộc gặp gỡ đó, các anh em cảm nhận và thấu hiểu được tình yêu.

Quả thật, hiểu và cảm nhận mình được yêu thương là bí quyết của niềm vui.

Trước khi kết thúc thánh lễ, một đại diện của các tân khấn sinh đã có lời cám ơn đến anh Giám tỉnh, anh Phó Giám tỉnh, quý cha đồng tế, quý tu sĩ nam nữ, cha mẹ và thân nhân của các khấn sinh, quý ân nhân trong Hội Bảo Trợ Ơn gọi Phan Sinh, anh chị em dòng PSTT và tất cả mọi người hiện diện trong thánh lễ đã giúp đỡ bằng nhiều cách để nâng đỡ ơn gọi của các khấn sinh có được như ngày hôm nay.

Sau thánh lễ các tân khấn sinh ghi hình lưu niệm với anh Giám Tỉnh và các cha đồng tế. Kế đến, mọi người cùng chia sẻ niềm vui với Tỉnh dòng, Cộng đoàn Du Sinh và các tân khấn sinh trong bữa cơm đơn sơ và huynh đệ ngay tại Hội trường giáo xứ.

Thánh lễ khai giảng năm học mới

Vào 8 giờ sáng ngày 1/9/2015, Học viện Phanxicô, 42 Đình Phòng Phú, Tăng Nhơn Phú B, Quận 9, Tp. HCM, đã cử hành thánh lễ khai giảng năm học mới 2015-2016, tại Hội trường thánh Phanxicô do cha Giuse Vũ Liên Minh, Phó Giám tỉnh chủ tế thánh lễ cùng với các cha trong Ban Giám đốc Học viện, các Bề trên các dòng tu, Giám học, các giáo sư và đông đảo các tu sĩ sinh viên tham dự thánh lễ khai giảng.

Trong năm học này, Học viện có tất cả 187 sinh viên

triết học và thần học gồm: 111 sinh viên đến từ đến từ 18 hội dòng và tu hội khác nhau, và 76 sinh viên Phanxicô.

Cũng vào dịp này, tại các cơ sở huấn luyện của Tỉnh dòng còn có các ngày lễ khai giảng như:

Ngày 04-09-2015, Nhà Tìm Hiểu Phanxicô Thủ Đức đã tổ chức thánh lễ khai giảng năm học mới. Về tham dự thánh lễ khai giảng năm nay có cha Phó Giám tỉnh Giuse Vũ Liên Minh (thư ký huấn luyện và học vấn), cha phụ trách cộng đoàn Thủ Đức Giuse Nguyễn Tiến Dũng, các anh trong Ban huấn luyện nhà Tìm Hiểu, quý thầy cô giáo, các ân nhân và bạn hữu gần xa cùng 80 em Tìm Hiểu tập trung lại từ mọi miền đất nước.

Ngày 05-09-2015, Thỉnh viện Phanxicô tại Bình Giã, Châu Đức, Bà Rịa Vũng Tàu đã khai giảng năm học mới niên khóa 2015 – 2016 tại cộng đoàn Thỉnh viện Bình Giã. Lớp Thỉnh sinh năm nay có 21 anh em.

Nguyện xin Chúa chúc lành và ban những ơn cần thiết cho quý cha, quý thầy trong Tỉnh dòng, quý ân nhân, quý thầy cô và toàn thể các anh em trong các giai đoạn huấn luyện Tìm Hiểu, Thỉnh Sinh, Tập viện và Học viện. Để trong năm học mới này, mỗi người trong khả năng Chúa ban, có thể cộng tác phần khiêm tốn của mình trong việc nuôi dưỡng và phát triển các mầm non ơn gọi của Tỉnh dòng và của Giáo Hội.

Thánh lễ tuyên khấn trọng thể trong Dòng Anh Em Hèn Mọn

Vào dịp lễ thánh Phanxicô được in Năm Dấu Thánh (17/9) hằng năm, Tỉnh Dòng Thánh Phanxicô Việt Nam tổ chức thánh lễ tuyên khấn trọng thể để đón nhận một số anh em gia nhập vĩnh viễn vào Dòng Anh Em Hèn Mọn (OFM). Năm nay có 8 anh em:

1. Phêrô Nguyễn Văn Dũng
2. Phanxicô Átxidi Trần Thanh Lam
3. Giuse Nguyễn Văn Quảng
4. Giuse Hoàng Trung Quân
5. Antôn Trần Minh Thạch
6. Giuse Nguyễn Hữu Thái
7. Cosma Vũ Văn Thu
8. Lorenxô Nguyễn Triều

Thánh lễ được tổ chức tại Tu viện Phanxicô Thủ Đức, 42 Đình Phong Phú, P. Tăng Nhơn Phú B, Q.9, Tp. Hồ Chí Minh. Anh Giám tỉnh Inhaxiô Nguyễn Duy Lam, OFM chủ tế thánh lễ và Anh Giám sư Học viện Phanxicô Antôn Nguyễn Ngọc Kính, OFM giảng lễ. Tham dự thánh lễ có đông đảo các anh em trong Tỉnh dòng, các cha xứ liên hệ, nam nữ tu sĩ, gia đình khấn sinh và quý khách. Trong bài giảng lễ, Anh Giám sư đã nhắc nhớ các khấn sinh về ý nghĩa của ba lời khấn dòng: nghèo khó, vâng phục và khiết tịnh trong đời sống của người anh em hèn mọn. Anh nhấn mạnh các lời khấn không phải là mục đích nhưng là phương tiện để đạt đến đức ái hoàn hảo, hầu có thể phụng sự Thiên Chúa, phục vụ Hội Thánh và mọi người theo gương thánh Phanxicô. Do đó, ưu tiên cao nhất trong đời sống người anh em hèn mọn chính là cuộc gặp gỡ không ngừng với Đức Kitô nghèo khó và chịu đóng đinh, Đấng là nguồn cảm hứng cho thánh Phanxicô dám từ bỏ mọi sự để bước theo vết chân của Người. Sau phần giảng lễ là lễ nghi tuyên khấn trọng thể. Các

khấn sinh lần lượt tiến đến đặt tay mình trong lòng bàn tay Anh Giám tỉnh và đọc lời tuyên khấn - cử chỉ này nói lên rằng, từ nay người anh em này ký thác hoàn toàn và vĩnh viễn bản thân cho Thiên Chúa và Hội Dòng. Tiếp theo là Lời nguyện hiến thánh và trao huy hiệu Dòng. Kết thúc lễ nghi tuyên khấn trọng thể là phần trao chúc bình an. Thánh lễ tiếp tục với phần phụng vụ Thánh Thể. Sau thánh lễ, quý khách và quý gia đình các khấn sinh chung vui với Tỉnh dòng trong bầu khí của bữa ăn huynh đệ tại khuôn viên Tu viện Phanxicô.

Diễn nguyện tưởng niệm giờ Cha Thánh lâm chung tại Cộng đoàn Đakao

Buổi diễn nguyện với chủ đề "Laudato Si - Chúc tụng Thiên Chúa, Lạy Thiên Chúa của con" diễn ra lúc 19:00 tại Nhà thờ Giáo xứ thánh Phanxicô Đakao, 50 Nguyễn Đình Chiểu, Quận 1, TP HCM. Đến tham dự có cha Giám tỉnh Tỉnh dòng thánh Phanxicô Việt Nam, Inhaxiô Nguyễn Duy Lam, OFM; chị Tân Giám tỉnh Tỉnh dòng Thánh Tâm Việt Nam, Anna Tô Thị Hội, FMM; cha Giám tỉnh Pháp Michel Laloux, OFM và cha Eric, OFM; các cha Dòng OFM Cap., các cha và thầy trong Cộng đoàn Phanxicô Đakao; các tu sĩ nam nữ, các anh chị em Phan sinh Tại thế và bà con giáo dân trong giáo xứ.

Mở đầu buổi diễn nguyện là tiết mục múa do các chị FMM trình bày về một số tệ trạng hủy hoại môi sinh. Kế đến, các thầy Học viện Phanxicô đã làm sống lại hình ảnh Cha Thánh Phanxicô trong việc tôn trọng và sống gẫn gũi với các loài thụ tạo.

Hình ảnh này càng được rõ nét hơn bởi các trích đoạn "Bài ca các thụ tạo" của thánh Phanxicô được Ca đoàn Quê Hương trình bày xen kẽ. Tất cả đã làm nổi bật lời mời gọi thực hiện cuộc hoán cải về môi sinh của Đức Giáo Hoàng Phanxicô được viết trong thông điệp Laudato Si.

Buổi diễn nguyện được Ban Truyền thông Tổng Giáo phận TP Hồ Chí Minh trực tiếp trên trang mạng Youtube.

Giờ tưởng niệm Cha Thánh lâm chung tại Cộng đoàn Thủ Đức

Tối ngày 3 tháng 10, Cộng đoàn Thủ Đức tổ chức giờ tưởng niệm Cha Thánh lâm chung tại Hội trường Phanxicô, 42. Đình Phong Phú, Tăng Nhơn Phú B, Quận 9, Tp. HCM. Chủ đề năm nay là *"Laudato si – Chúc tụng Chúa, lạy Thiên Chúa của con"*, được gợi hứng từ thông điệp *Laudato si* của Đức Giáo hoàng Phaxicô về việc bảo vệ môi sinh.

Tham dự buổi diễn nguyện có cha Giuse Nguyễn Tiến Dũng, OFM, Bề trên Tu viện Phanxicô Thủ Đức và các cha, thầy trong Tu viện; Ban Giám sư và Ban Giám đốc Học viện Phanxicô; các Anh em Học Viện và Nhà Tìm Hiểu Phanxicô; các chị Clara và một số Huynh đệ đoàn PSTT và GTPS; một số ân nhân của Cộng đoàn, các nhóm sinh viên – công nhân có liên hệ và một số bà con giáo

dân thuộc các giáo xứ lân cận. Ngoài ra, còn có sự hiện diện của 9 thầy đến từ Chùa Phước Tường, Quận 9.

Buổi diễn nguyện được anh em Học Viện Phanxicô chuẩn bị kỹ lưỡng và chu đáo. Với sự sáng tạo và năng động của tuổi trẻ, anh em Học Viện đã làm tái xuất hiện hình ảnh thánh Phanxicô trong tương quan gần gũi với các loài thụ tạo. Mở đầu là hình ảnh Cha Thánh được đặt trong bối cảnh của những vấn đề môi sinh hiện nay. Ngài đau khổ tột cùng khi nhìn thấy ngôi nhà chung của nhân loại bị phá hủy bởi nạn khí thải, phá rừng, săn bắn thú vật,… và những hậu quả kéo theo là trái đất ngày càng nóng lên, lũ lụt ngày càng nhiều và mức độ tàn phá khủng khiếp hơn, đánh mất sự đa dạng sinh học, thiếu thốn thực phẩm và nước sạch, chất lượng sống bị suy giảm nghiêm trọng,… Giữa những khủng hoảng đó, lối sống giản dị và gần gũi với môi sinh của thánh Phanxicô như là giải pháp hữu hiệu để có thể cứu vãn ngôi nhà chung của nhân loại. Thánh Phanxicô đã không ngần ngại đến sống với những anh chị em bị bệnh phong và chăm sóc họ, điều mà trước kia đối với thánh nhân là không thể. Ngài sẵn sàng ra tay bảo vệ thú vật khi thấy chúng bị người khác hành hạ. Thánh nhân chúc lành cho từng chú cừu, chú thỏ, chim, cá,… và căn dặn mọi người chăm sóc chúng. Với thánh Phanxicô, mọi loài thụ tạo có mối tương quan hài hòa với nhau vì tất cả đều được Thiên Chúa dựng nên. Tất cả các loài thụ tạo trở thành bài ca chúc tụng và ngợi khen Thiên Chúa. Kết thúc phần diễn nguyện là phần diễn lại những giờ phút cuối đời của thánh Phanxicô. Ngài đã đón nhận Chị Chết trong bình an và thanh thản vì biết rằng Chị cũng được Thiên Chúa tạo dựng và nhờ Chị con người mới có thể trở về với Thiên Chúa. Lối sống của thánh Phanxicô trở thành lời chúc tụng Thiên Chúa, là *"Laudato si – Chúc tụng Chúa, lạy Thiên Chúa của con."* Trong tâm tình yêu mến vị thánh nghèo của Thiên Chúa, cộng đoàn đã thắm lên ngọn nến cầu nguyện cùng thánh Phanxicô và chúc tụng Thiên Chúa; đồng thời, nói lên quyết tâm noi gương Cha Thánh sống đơn sơ và ra sức bảo vệ ngôi nhà chung của nhân loại.

Một thầy đại diện Chùa Phước Tường chúc mừng Cộng đoàn nhân dịp mừng lễ vị thánh Tổ Phụ. Bài hát "Về với Ngài" được thầy trình bày như là lời kết cho lời chúc mừng. Sự hiện diện của các thầy đến từ Chùa Phước Tường, Quận 9 đã góp phần làm cho tinh thần sống hòa hợp với mọi tôn giáo của thánh Phanxicô được rõ nét.

Sau buổi diễn nguyện, Tu viện gửi tặng mỗi người tham dự *"Bài ca các thụ tạo"* của thánh Phanxicô như là lời mời gọi mọi người noi gương thánh nhân ra sức bảo vệ môi sinh, điều mà Đức Giáo hoàng Phanxicô nói đến trong thông điệp *Laudato si*.

Miền Sài Gòn mừng lễ Cha Thánh Phanxicô 2015

Sáng Chúa Nhật ngày 4.10.2015, anh chị em Phan Sinh miền Sài Gòn (Cộng đoàn Đakao, Thủ Đức và Cầu Ông Lãnh; các chị Clara; các chị Phan Sinh Thừa Sai Đức Mẹ; anh chị em PSTT và GTPS) cùng với bà con giáo dân giáo xứ Đakao đã quy tụ về nhà thờ giáo xứ để mừng lễ Cha Thánh Phanxicô – bổn mạng Tỉnh dòng thánh Phanxicô Việt Nam và giáo xứ thánh Phanxicô Đakao. Cha Inhaxiô Nguyễn Duy Lam, OFM, Giám tỉnh Tỉnh dòng thánh Phanxicô Việt Nam chủ tế thánh lễ và cha Phanxicô Xavie Vũ Phan Long, OFM, Bề trên Cộng đoàn Phanxicô Đakao, giảng lễ. Trong đoàn đồng tế, ngoài các cha trong ba cộng đoàn miền Sài Gòn, còn có cha Giuse Nguyễn Đức Hòa, OP,

Giám tỉnh Tỉnh dòng Đa Minh Việt Nam; cha Michel Laloux, OFM, Giám tỉnh Tỉnh dòng Pháp và cha Eric, OFM. Sau thánh lễ, cộng đoàn chia sẻ niềm vui với nhau bằng bữa ăn nhẹ. Ngoài ra, nhân dịp này thầy Giuse Trần Quang Vinh, OFM trưng bày một số tác phẩm về chủ đề "Thánh Phanxicô và việc bảo vệ môi sinh" được gợi hứng từ thông điệp Laudato Sí của Đức Giáo Hoàng Phanxicô.

Học viện Phanxicô tổ chức ngày Hội thao mừng đại lễ thánh Phanxicô

Nhân dịp mừng đại lễ thánh Phanxicô, sáng thứ Bảy 10/10/2015, Học viện Phanxicô đã tổ chức ngày Hội thao dành cho Quý Bề trên, Quý Giáo sư, Quý Nhân viên và toàn thể Anh em Sinh viên, với mục đích: rèn luyện sức khỏe, vui chơi thư giãn và giao lưu huynh đệ. Hội thao được tổ chức với bốn môn thi đấu: Bóng đá, Bóng chuyền, Cầu lông, Bóng bàn.

Các sinh viên tu sĩ đang tu học tại Học viện Phanxicô đã tham dự đầy đủ tạo nên bầu khí hào hứng và sôi động. Sau buổi Hội thao, Ban Giám đốc Học viện cùng với sinh viên quây quần bên nhau trong bữa cơm huynh đệ ngay tại sân bóng Học viện.

TIN HỘI DÒNG

Cuộc gặp gỡ của hơn 70 anh em tu sĩ không linh mục đến từ hội đồng các nước nói tiếng Anh (ESC)

Cuộc gặp gỡ của hơn 70 anh em tu sĩ không linh mục đến từ ESC được tổ chức từ ngày 10 đến ngày 14 tháng 8 năm 2015 tại Nhà Tĩnh Tâm thánh Phanxicô ở San Juan Bautista, California. Các anh em tham dự cuộc hội ngộ đến từ 7 Tỉnh Dòng của Hoa Kỳ, Australia, Singapore và Nam Hàn.

Anh Bill Short OFM trình bày khá đầy đủ về lịch sử của anh em không lịch mục trong Dòng. Anh Sean Sammon FMS phát biểu đề tài với tựa đề *"Những người anh em không linh mục cho Giáo Hội và thế giới"*. Anh Richard McManus OFM đến từ ESC hướng dẫn thảo luận đề tài "Nhóm liên tỉnh dòng Phan Sinh" để lắng nghe những mối bận tâm của các anh em trong tiến trình tái liên kết Tỉnh Dòng Hoa Kỳ. Các anh em gặp nhau trong các nhóm nhỏ và các phiên họp toàn thể trong suốt tuần để trả lời câu hỏi "Ơn gọi của chúng ta là để làm gì?" Điều quan trọng là hầu hết anh em hiện diện trong các bữa ăn và có cơ hội trao đổi thân mật để biết về nhau. Bầu khí của cuộc gặp gỡ rất lạc quan và tích cực.

Anh Bruce Michalek OFM (Tỉnh Dòng Đức Mẹ Guadalupe) nhận định: *"Các tham dự viên trong cuộc gặp gỡ này xác tín về ơn gọi không linh mục của mình. Linh hồn của ơn gọi Phan Sinh của tôi được nuôi dưỡng bởi sự hiện diện của nhiều anh em không linh mục khéo léo và*

quảng đại đến từ Hoa Kỳ và các nước bên kia. Thông điệp rất rõ ràng ... Chúng ta sống trong niềm hy vọng!"

Anh Tổng Phục Vụ Michael Perry OFM và Tổng Cố Vấn Caoimhín Ó Laoide OFM đã hiện diện cùng chúng tôi. Cả hai nói rằng họ hiện diện là để lắng nghe và để học hỏi. Anh Michael đã giúp anh em thực hành việc phản tỉnh sau Giờ Kinh Tối mỗi ngày.

Mục đích của cuộc gặp gỡ là để bắt đầu tiến trình giúp ESC làm sáng tỏ việc huấn luyện các anh em không linh mục trong các tỉnh dòng của chúng ta. Kết quả của cuộc gặp gỡ lần đầu tiên của các anh em không linh mục trong ESC tạo tiền đề cho việc tổ chức cuộc gặp gỡ kế tiếp và mở ra với các anh em không linh mục trong các hội đồng khác để trợ giúp Hội Dòng ở cấp độ quốc tế nhằm đào sâu việc huấn luyện và vai trò của các anh em không linh mục.

Phong thánh cho tu sĩ Junipero Serra, Washington, DC, ngày 23 tháng 9 năm 2015

Hãy luôn hân hoan trong Chúa - "Siempre adelante!"

Dòng Anh Em Hèn Mọn, hiệp thông với Cha Thánh Phanxicô, Giáo Hội Hoa Kỳ, Mêxicô và Mallorca, hân hoan cử hành lễ phong thánh cho tu sĩ Junipero Serra và dâng lời ca tụng Thiên Chúa vì món quà thánh thiện đã được làm sáng tỏ nơi người anh em vĩ đại và khiêm nhường này.

Tổng Phục Vụ: Tương lai của Anh Em Hèn Mọn

Riccardo Benotti

"Sứ vụ của chúng ta là hiện diện với người nghèo và mở rộng cửa"

Anh Michael Perry, Tổng Phục Vụ Dòng Anh em Hèn mọn nhiệm kỳ 2015 – 2021, đã giải thích về khoảng thời gian canh tân sâu sắc mà người Anh Em Hèn Mọn đang trải nghiệm: "Đức Giáo Hoàng đã làm sáng tỏ những gì được mong đợi: một Giáo Hội nghèo với người nghèo. Chúng ta sở hữu nhiều tiện nghi và tài sản nhưng chúng ta phải trở nên nghèo với người nghèo để tạo nên một mối tương quan mới với người nghèo. Điều này đồng nghĩa với việc chúng ta dám từ bỏ và đóng lại một số "công việc hạn hẹp trong phạm vi giáo xứ".

Phẩm chất phúc âm trong tương quan huynh đệ, tương quan với anh chị em giáo dân, sứ vụ, nguy cơ trở thành giai cấp trung lưu và khả năng để sống với người nghèo... là những chủ đề "nặng ký" trong Tài liệu làm việc, một kết quả đạt được sau

nhiều năm cố gắng. Tài liệu làm việc này đã được thảo luận tại Tổng Tu Nghị Assisi ngay trước khi bước vào mùa hè. Những chủ đề này đang thách đố các Anh Em Hèn Mọn. "Việc có một Giáo Hoàng lần đầu tiên trong lịch sử Giáo Hội chọn Phanxicô làm tông hiệu là một thách đố lớn đối với chúng ta". Anh Tổng Phục Vụ Michael Perry đã giải bày như thế. Được sinh ra tại Indianapolis nhưng lại mang trong mình dòng máu Ai-len như màu xanh của đôi mắt đã cho thấy, anh Perry cùng đồng hành với hơn 10,000 anh em quyết tâm và thực sự bước vào một giai đoạn đổi mới. "Đức Giáo Hoàng đã làm sáng tỏ những gì được mong đợi: một Giáo Hội nghèo với người nghèo. Chúng ta sở hữu nhiều tiện nghi và tài sản nhưng chúng ta phải trở nên nghèo với người nghèo để tạo ra một mối tương quan mới mẻ với họ."

- **Chúng ta đồng phận với người nghèo như thế nào?**

Nghèo khó không phải là một điều gì đó có thể định lượng được nhưng người nghèo luôn có đó như thánh sử Máccô đã viết: "Người nghèo luôn có bên cạnh anh em". Tôi cho rằng nếu Đức Giêsu có thời gian để nói thêm điều gì đó với Anh Em Hèn Mọn chúng ta thì Ngài sẽ nói: "(Vì vậy) tại sao anh em không muốn thay đổi lối sống của anh em." Là những Anh Em Hèn Mọn, chúng ta phải thay đổi cách hành xử của mình. Đức Phanxicô khôi phục lý tưởng của các Kitô hữu tiên khởi. Sự hiện diện của Giáo Hội không phải là sự hiện diện của sức mạnh nhưng là sự khiêm nhường. Hơn nữa, đường hướng của Giáo Hội là mẫu gương cho tất cả chúng ta."

- **Lối sống trưởng giả là nguy cơ đối với đời sống của người anh em hèn mọn…**

"Chính bản thân người anh em hèn mọn nhận thấy nguy cơ ấy, một nguy cơ ngấm ngầm phá hoại tận gốc rễ căn tính ơn gọi của chúng ta. Thiên Chúa mời gọi chúng ta cụ thể hóa lòng thương xót của Người qua những hành động công bằng và bác ái. Có ít nhất hai phương thuốc giúp chữa trị căn bệnh nêu trên. Phương thuốc thứ nhất là hiện diện với người nghèo, là sống giữa những người đau khổ. Người nghèo không phải là những thực thể trừu tượng. Họ có tên tuổi, có gia đình, có con cái. Họ cố gắng làm việc mỗi ngày để cải thiện chất lượng cuộc sống của mình. Thêm vào đó, chúng ta cần hiện diện ở đó. Nếu chúng ta đến để được đồng hành với người nghèo, chúng ta sẽ tái khám phá vẻ đẹp của ơn gọi Phan Sinh."

- **Phương thuốc thứ hai?**

"Mở lòng ta ra với lời Chúa. Lời Chúa không chỉ được tìm thấy trong Kinh Thánh nhưng còn được tìm thấy trong chính đời sống Thánh Thể của những con người mà chúng ta gặp gỡ mỗi ngày. Chúng ta phải mở các cánh cửa của chúng ta ra với thế giới. Chúng ta phải lắng nghe và đối thoại với Giáo Hội và với con người."

- **Tại sao anh em hèn mọn lại chỉ tập trung công việc mục vụ tại các giáo xứ và đền thánh?**

Anh em đáp ứng các đòi hỏi của các Giáo Hội địa phương. Tuy vậy, đã đến lúc phải thay đổi. Nhiều năm qua, chúng ta đã mặc lấy quan niệm "giáo xứ", một quan niệm chúng ta cần phải phá bỏ. Lời Đức Giáo Hoàng đề nghị chúng ta phải ra đi cũng chính là lời mà cha thánh Phanxicô đã đề nghị anh em ngài. Khi đảm nhận các trách nhiệm quan trọng, chúng ta khó có thể lên đường. Nhưng chúng ta phải suy nghĩ lại sự hiện diện của chúng ta tại các giáo xứ và đền thánh bằng cách mời gọi sự tham gia của các anh chị em giáo dân và cho phép họ trở thành những người đề xướng đích thực của Tin Mừng. Ví dụ, tôi không hiểu tại sao chúng ta cần phải tự mình giữ các chìa khóa nhà thờ trong khi việc ấy là của người giáo dân…

- **Do đó, cần một sự công bằng đối với anh chị em giáo dân?**

"Đối với anh em hèn mọn chúng ta cũng như đối với toàn thể Giáo Hội, cần phải xem lại vai trò của anh chị em giáo dân. Chúng ta phải chuẩn bị những anh chị em giáo dân trong các cộng đoàn giáo xứ và đền thánh của anh em Phan Sinh. Sự chuẩn bị này có một tầm quan trọng mang tính quyết định đối với Giáo Hội. Với phép của giám mục, Cha thánh Phanxicô đã từng đem theo các anh chị em giáo dân cùng đi với ngài để dạy giáo lý và rao giảng. Ngài thấy không có cản trở nào trong việc cho phép người phụ nữ rao

giảng. Họ cũng có những nhạy cảm và suy nghĩ riêng."

- **Chủ nghĩa giáo sĩ đặt người giáo dân và đời sống anh em vào chỗ nguy hiểm …**

"Chủ nghĩa giáo sĩ gây phương hại tới phẩm giá ơn gọi của người giáo dân trong Giáo Hội và trong kế hoạch của Thiên Chúa. Chúng ta cũng được mời gọi hoán cải về vấn đề này. Giáo Hội đòi hỏi chúng ta phải mang lấy nhiều trách nhiệm. Tuy nhiên, đôi khi chúng ta làm công việc mục vụ giáo xứ cách hỗn loạn, gây ra những ảnh hưởng tiêu cực đối với đời sống cộng đoàn. Vì vậy, điều quan trọng là cần phải tái khám phá chất lượng đời sống cộng đoàn để các anh chị em giáo dân có thể tham gia chia sẻ. Chỉ đơn giản nhìn vào những mâu thuẫn trong gia đình và trong chính trị, chúng ta có thể thấy được điều thế giới này đang tìm kiếm chính là tình liên đới nơi anh chị em mình. Và chúng ta có trách nhiệm trở thành chứng nhân của thánh Phanxicô Assisi. Điều này có thể trở nên một quà tặng cho thế giới hôm nay."

- **Có khó khăn để hướng dẫn một lượng lớn anh em hiện diện trên 110 quốc gia?**

"Tôi không cảm thấy đây là một trách nhiệm nặng nề nhưng lại là niềm vui khi tôi biết được đời sống của anh em, hầu hết trong số ấy đã sống Tin Mừng sâu sắc. Thời gian gần đây, tôi đã ở Hồng Kông là nơi các anh em phan sinh đảm nhận sứ vụ mục vụ cho khoảng 4,000 Kitô hữu Trung Hoa. Mỗi tuần, họ đều đến tham gia vào đời sống cộng đoàn. Họ lo lắng về những gì sẽ xảy đến sau đợt bầu cử 2017 nhưng họ vẫn giữ vững đức tin. Tuy nhiên, ở Đài Loan, các anh em Trung Hoa dấn thân vào việc phục vụ những người nghèo tại những giáo xứ mà các linh mục giáo phận không muốn đến. Đó là những chứng từ chúng ta đang cần. Trong tư cách Tổng Phục Vụ, tôi mong muốn rửa chân cho anh em để cho phép anh em rửa chân cho những người khác. Tôi cho rằng đây là cách tốt nhất để sống ơn gọi môn đệ Đức Kitô. Tôi là một người tội lỗi với nhiều giới hạn. Nhưng được phục vụ anh em đối với tôi là một ân ban. Trong thân phận con người, tôi thấy mình dễ dàng đến với anh em vì anh em cũng mang thân phận con người.

Trung Ương Dòng mừng lễ Cha Thánh Phanxicô

Chiều ngày 3, tại nhà thờ thánh Maria Mediatrice, Anh Julio Bunader, OFM, Phó Tổng Phục Vụ, chủ sự giờ tưởng niệm Cha Thánh lâm chung. Có nhiều nữ tu đến từ các Hội Dòng khác nhau ở gần các cộng đoàn Phanxicô và đông đảo bạn hữu đến tham dự. Sau buổi cử hành phụng vụ, mọi người gặp gỡ nhau trong bầu khí huynh đệ ngay tại hành lang Nhà Trung Ương.

Vào ngày 4 tháng 10, theo như truyền thống, cha Francklin Buitrago Rojas, một anh em Dòng Đa Minh, chủ sự thánh lễ.

Tin Nhà

CỘNG ĐOÀN DU SINH

Cộng Đoàn Du Sinh xin kính chào toàn thể anh chị em trong đại gia đình Phan Sinh. Kính chúc anh chị em "Bình An và Thiện Hảo". Trong số báo chia sẻ này, Cộng Đoàn xin gửi đến anh chị em một vài thông tin của Cộng Đoàn thời gian qua.

Ngày 10-08-2015, 20 anh em vừa hoàn thành giai đoạn Thỉnh Sinh đã tề tựu đầy đủ tại nơi ở mới. Thời gian đầu, anh em tập làm quen với môi trường Tập Viện trong tiết trời mát mẻ cùng những cơn mưa bất chợt ở thành phố hoa.

Ngày 21-08-2015, trong giờ Kinh Chiều, cha Giám tỉnh I-nha-xi-ô Nguyễn Duy Lam đã chủ sự nghi thức nhập Tập Viện của các anh em. Từ đây, các tân tập sinh được tham gia vào huynh đệ đoàn, được tập sống đời tu theo con đường của Cha thánh Phan-xi-cô. Trong bài huấn từ, cha Giám tỉnh mời gọi cộng đoàn phụng vụ, cách riêng với các tân tập sinh hãy cảm nghiệm tình thương của Thiên Chúa, một Thiên Chúa giàu lòng thương xót, một Thiên Chúa luôn cần đến con người; đồng thời, cha cũng mời gọi mọi người hãy sống thân tình với các thụ tạo, vì tất cả đều thuộc về gia đình của Cha Trên Trời.

Năm tập cũng là khoảng thời gian để anh em tân tập sinh nội tâm hóa đời sống trong tương quan với Thiên Chúa, để tìm kiếm Chúa với lòng thanh trí sạch.

Năm nay với lực lượng hùng hậu nên cha Quản lý đã bổ nhiệm một anh em chuyên coi sóc các chị gà và một anh em chăm lo sức khỏe cho những anh thỏ, các anh em còn lại đảm nhận các công tác truyền thống trong nhà cũng như phụ giúp hoàn tất công việc sữa chữa nhà cửa dưới sự hướng dẫn của thầy Văn Hảo.

Khuôn viên Tập Viện còn đang được tô điểm thêm bởi những nét chấm phá đến từ hai nhà chòi đang được khởi công xây dựng. Thêm vào đó, con đường xuống sân bóng chuyền đã dần thay da đổi thịt với những hòn non bộ cộng thêm sự khoe sắc của các chị hoa. Tất cả mang lại sự thanh thoát, nhẹ nhàng cho người xem.

Riêng đối với các anh em tập sinh, nội vi là không gian để mỗi anh em gặp gỡ cá vị với Thiên Chúa, đào sâu hơn các nhân đức đối thần và cũng là nơi mà anh em phải chiến đấu với ma quỷ và "anh lừa" của mình.

Sự kiện nóng bỏng nhất phải kể đến là Thánh Lễ Tạ Ơn của thầy Thạch và nghi thức làm phép nhà mới. Ngày 29-09-2015, cộng đoàn Du Sinh long trọng cử hành Thánh Lễ Tạ Ơn Khấn Trọng Thể của thầy Thạch trong bầu khí huynh đệ với sự góp mặt của các thân nhân và một vài khách mời của cộng đoàn. Đây chính là niềm vui cho Dòng Anh Em Hèn Mọn nói chung và cách riêng cho Tỉnh Dòng thánh Phan-xi-cô Việt Nam. Xin Thiên Chúa Ba Ngôi luôn gìn giữ thầy, để dẫu cuộc sống có nhiều sóng gió thử thách, thầy vẫn một mực trung

thành bước theo vết chân Chúa Giê-su nghèo khó và chịu đóng đinh. Đây cũng là dịp để các tập

sinh nhìn lại và xác tín hơn hành trình ơn gọi của mình.

Niềm vui nối tiếp niềm vui, cũng trong ngày này, Cha Phụ trách Cộng Đoàn đã làm phép ngôi nhà mới để chính thức đưa vào sử dụng trong dịp lễ Cha Thánh. Cảm tạ hồng ân Chúa qua sự giúp đỡ của các ân nhân cùng những nỗ lực cố gắng của biết bao người bằng vật chất cũng như tinh thần đã góp nên những viên gạch để xây nên ngôi nhà này. Nhờ sự gìn giữ của các Tổng Lãnh Thiên Thần, xin Thiên Chúa là Đấng Quan Phòng biến ngôi nhà mới thành nơi nuôi dưỡng tình huynh đệ hèn mọn đích thực giữa các thành viên trong Cộng Đoàn

Trên đây là một vài thông tin gửi đến anh chị em. Xin kính

chào và hẹn gặp lại trong bản tin sắp tới.

Người đưa tin

BẢN TIN CỘNG ĐOÀN SÔNG BÉ

Anh em cộng đoàn Sông Bé kính chào anh Giám Tỉnh, cùng toàn thể anh chị em trong đại gia đình Phan sinh. Kính chúc anh Giám Tỉnh và toàn thể anh chị em sức khỏe, niềm vui và luôn tràn đầy tinh thần hăng say phục vụ.

Anh em Sông Bé xin chia sẻ một số thông tin trong những tháng vừa qua. Anh em vẫn hồn an xác mạnh, với con số là tám anh em. Mùa hè vừa qua, cộng đoàn có thêm sự hiện diện của hai anh em Học Viện. Hai anh tạo bầu khí trẻ trung và vui tươi trong cộng đoàn. Hai anh cộng tác với một số anh Em trong cộng đoàn dạy học cho các em học sinh ở gần nhà Dòng và con em của anh chị em công nhân cao su đang làm việc tại cộng đoàn.

Bên cạnh đó, anh em cộng đoàn còn tham gia một số công việc mục vụ: giúp dạy giáo lý, tập hát và giảng tĩnh tâm cho giáo xứ Cây Trường, Long Hòa; một số anh em giúp Dòng Phan sinh tại thế và giới trẻ Phan sinh miền Phú Cường.

Vườn cây ăn trái như cam, quít, bưởi đang cho trái bói, và hứa hẹn cho nhiều trái vào năm tới; gà, thỏ, ngỗng anh em đang nuôi vừa để bớt tiền chợ, vừa thử nghiệm xem có thể nuôi quy mô lớn hơn hay không.

Sau cùng, không thể nhắc tới công việc chính của anh em ở đây là khai thác vườn cao su. Năm nay, có đến bốn anh em tham gia công tác cao su: hai anh thu hoạch mủ và hai anh làm công tác nhân sự (quản lý công nhân). Giá mủ cao su năm nay được xem là thấp nhất trong những năm qua, nhưng anh em vẫn duy trì việc khai thác hầu tạo công ăn việc làm cho anh chị em công nhân. Cũng vì giá mủ quá thấp nên anh em lùi thời điểm khai thác muộn hơn, vào tháng 8 thay vì tháng 5 như thường lệ. Trong mùa cạo này, anh em lo công tác cao su cố gắng cải tiến việc khai thác cũng như quản trị. Các anh đang hoàn tất bản dự thảo về quy chế chăm sóc và khai thác cao su, chế độ lương bổng, khen thưởng, chế tài,… trong việc quản lý công nhân. Khi hoàn thành, bản dự thảo này sẽ được đưa ra bàn bạc trong cộng đoàn và đệ trình lên anh Giám Tỉnh chuẩn nhận.

Trên đây là một vài thông tin chia sẻ cùng anh chị em. Kính chúc anh Giám Tỉnh và toàn thể anh chị em Bình An và Thiện Hảo.

BẢN TIN CỘNG ĐOÀN CƯ THỊNH

Người đưa tin: *Em Út Giuse*

Kính chào cha Giám Tỉnh, toàn thể anh chị em trong đại

Anh chị em thân mến,

Vắng bóng trên báo chia sẻ khá lâu, nay anh em huynh đệ đoàn Phan sinh Cư Thịnh lại được dịp sẻ chia cùng quý cha, quý thầy, quý soeur và toàn thể anh chị em trong gia đình Phan Sinh một vài tin tức về đời sống và công việc của anh em chúng tôi. Xin anh chị em đọc xong, hãy tin và đừng tức. Tin vì những gì anh em chúng tôi đang xác tín và sống hoà theo chủ đề mà tu nghị của tỉnh dòng đã đưa ra "Chung tay xây dựng ngôi nhà Thiên Chúa"

Ý thức trách nhiệm mình là những "viên gạch" để xây dựng nên ngôi nhà của Chúa như cha thánh Phanxicô ngày xưa đã từng làm. Anh em cộng đoàn Phan sinh Cư Thịnh, dù nhân sự ít ỏi (3 thành viên: Cha Xạc Lý, Thầy Martin, và em út) nhưng với ơn Chúa giúp qua lời chuyển cầu của cha thánh vẫn cố gắng chu toàn các phận sự của một người môn đệ Chúa qua linh đạo Phan Sinh.

Bổn phận thiêng liêng.

Anh em vẫn chu toàn các giờ kinh mỗi ngày, hằng ngày cùng với bà con giáo dân tham dự Thánh Lễ, giờ Chầu Thánh Thể mỗi chiều thứ bảy, các việc đạo đức khác, nhất là trong tinh thần uống nước nhớ nguồn" cùng *quý cha, quý thầy, quý soeur và gia đình Phan sinh,*

với bà con giáo dân đọc kinh cầu nguyện cho thầy Tôma ở nơi nhà nguyện cũ. Song song đó, anh em vẫn tham dự ngày tĩnh tâm chung của anh em Phan Sinh vùng Diên Khánh được tổ chức luân phiên tại ba cộng đoàn: Đồng Dài, Cư Thịnh và Suối Dầu. Anh em soạn bài chia sẻ tĩnh tâm khi đến phiên….

Về công việc mục vụ:

Tuy ít người nhưng không vì thế mà công việc mục vụ của anh em Phan sinh Cư Thịnh

chúng tôi vì thế mà bị thu hẹp nhưng đa dạng. Cách cụ thể:

Trước tiên: Cha Xạc Lý (Phụ Trách cộng đoàn, kiêm cha sở giáo xứ Cư Thịnh). Tuy tuổi đã lớn nhưng không vì thế mà sự minh mẫn giảm sút. Đúng như người ta nói "Người đầu bạc là người khôn ngoan". Tuy đầu chưa bạc hẳn nhưng cha Xạc Lý lại có dư sự khôn ngoan để lèo lái con tàu giáo xứ và con tàu cộng đoàn rẽ sóng đi theo đúng những định hướng của giáo hội và của tỉnh dòng. Chỗ nào khó, chỗ đó có cha Xạc. Xạc một hồi là bảo đảm mọi việc sẽ trơn tru. Nếu không tin anh chị em cứ đến mà xem cho tường. Này nhé, Mỗi một năm cha mở hai ba lớp giáo lý. Rồi trong năm qua cha tổ chức lễ cho các đôi mừng kỷ niệm hôn phối như để hâm nóng lại ơn gọi đời sống gia đình. Và mới đây, cha cùng với các thầy cô giáo lý viên tổ chức một ngày cho các em thiếu nhi trong giáo xứ vui đón trung thu. Và có một điểm đáng nể là mỗi lần trong khu dân cư chung quanh giáo xứ có một người qua đời thì cha đều thăm viếng và tiễn đưa. Điều này tạo nên ấn tượng đẹp trong lòng nhiều người… đúng là không hổ danh cha Xạc.

Kế đến, là thầy Martin. Tuy âm thầm nhưng công việc thầy đang làm lại hết sức đa dạng: tuy đường xá xa xôi nhưng khi có yêu cầu của ban giám đốc học viện Phanxicô thầy đều cố gắng sắp xếp thời gian để vô giúp anh em học viện bộ môn triết đông, một môn học không thể thiếu trong chương trình đào tạo của học viện nhưng lại thiếu giáo sư về chuyên ngành này rất nhiều. Bên cạnh công việc đào tạo tu sĩ và linh mục của tỉnh dòng, thầy cũng miệt mài và dồn hết tâm lực cho những anh chị em dân tộc nghèo tại vùng Cam Phước Đông và Cam Phước Tây. Hằng tháng thầy mời các y bác sĩ và tổ chức các đợt khám sức khoẻ cho những anh chị em này; song song đó thỉnh thoảng thầy tổ chức các đợt phát quà nữa. Tình thương dành cho những anh chị em bất hạnh của thầy nhiều lắm, nhiều đến độ thi thoảng thầy xuống một hai ngày ở (một căn nhà do thầy xây dựng làm chỗ làm việc) với anh chị em để chia sẻ và hướng dẫn họ nhiều điều trong đời sống đạo cũng như đời. Về đây, em mới biết ngoài những công việc trên thì thầy cũng thường xuyên đi giúp các cộng đoàn tu sĩ (sửa chữa máy vi tính khi họ "kêu cứu đến thầy). Đúng là gieo nhân nào thì gặt quả ấy, nhiều anh chị em mến thầy vô chừng, đặc biệt là các xơ. Quả là một gương sáng cho thế hệ đàn em học đòi bắt trước. Không biết có theo kịp không vì "so với thầy thế hệ đàn em còn kém xa", thế hệ em út chỉ biết ngả mũ bái phục trước một người đàn anh được ví như "kho thư viện" sống.

Và sau cùng là đến em út, so với hai anh lớn trong nhà thì em là lính mới. Mới toàn diện và vì thế mà kinh nghiệm của em nó còn kém lắm. Nhưng như người ta thường nói có làm thì mới có kinh nghiệm. Cám ơn Chúa và tỉnh dòng đã tin tưởng và trao phó cho em những công việc phục vụ để em được có cơ hội tận dụng những gì Chúa đã thương ban qua gia đình, tỉnh dòng và cộng đoàn. Trước hết là Chúa và tỉnh dòng đã cho em được cộng tác với cha xứ Xạc Lý trong việc công việc mục vụ giáo xứ. Nhờ được làm việc chung với một người anh dày dạn kinh nghiệm mà em học hỏi được nhiều điều từ công việc điều hành đến việc mục vụ bí tích, sinh hoạt các đoàn thể của giáo xứ. Chính cha đã tin tưởng và tạo những cơ hội tốt để em thực hành. Khi mạnh dạn làm mới thấy được những sai sót và chính cha lại góp ý và sửa dạy. Bên cạnh việc mục vụ giáo xứ , em cũng được tham gia công việc mục vụ Phan Sinh cho các anh chị em Phan Sinh Tại Thế và các soeur thuộc dòng Phan Sinh Thừa Sai Đức Mẹ, dòng Carmel thánh Giuse.

Như thế, mỗi anh em trong cộng đoàn đang cố gắng phát huy hết những "nén vàng" mà Chúa đã trao để sinh lợi cho Chúa, Giáo Hội và tỉnh dòng. Và chính anh em ngoài những nỗ lực trong công tác mục vụ thì từng người cũng đang cố gắng góp sức nhỏ bé của mình để kiến tạo cuộc sống chung của huynh đệ đoàn mình thêm tốt hơn trong tương quan tốt với bà con giáo dân, anh chị em lương giáo cốt sao phù hợp với tinh thần Phan sinh. Tất cả với một mục đích để làm sáng danh Chúa và "xây

dựng ngôi nhà Thiên Chúa" mà tinh dòng đã gợi hứng trong bản dự phóng được gởi đến từng huynh đệ đoàn.

Trên đây là đôi nét về đời sống và sinh hoạt của anh em Phan Sinh Cư Thịnh tại vùng đất Diên Khánh. Hiện nay, con đường quốc lộ chạy ngang qua cộng đoàn đã được nâng cấp, mở rộng thật thoàng đáng rất thuận tiện cho việc đi lại của người dân, và góp phần làm cho cuộc sống của bà con thêm phần phấn khởi. Bởi thế, anh em Phan sinh Cư Thịnh rất mong được đón tiếp quý anh chị em Phan sinh xa gần có dịp ghé thăm.

Và trong tâm tình của tháng Mân Côi, kính chúc quý anh chị em luôn được nhiều sức khoẻ và bình an hầu có đủ sức theo Chúa cùng với Mẹ qua lời kinh mân côi trong các mầu nhiệm: Vui, Sáng, Thương, Mừng.

Hẹn gặp lại quý anh chị em trong lần tin sắp tới.

BẢN TIN CỘNG ĐOÀN CẦN THƠ

CỘNG ĐOÀN CẦN THƠ MỪNG LỄ CHA THÁNH PHANXICÔ

Đoàn Phan Sinh Tại Thế vùng Đồng Bằng Sông Cửu Long

Ngày 3 tháng 10 năm 2015, ước lượng có khoảng 300 anh chị em Phan Sinh Tại Thế vùng Đồng Bằng Sông Cửu Long đã quy tụ về Trung Tâm Mục Vụ giáo phận Cần Thơ để mừng lễ Cha Thánh Phanxicô.

Trước thánh lễ, anh chị em đã có khoảng 2 giờ đồng hồ để sinh hoạt và chia sẻ những điểm đã đạt được cũng như chưa đạt được của mỗi Huynh Đệ Đoàn trong năm qua, đồng thời cũng nêu lên nhưng khát vọng nhằm xây dựng Huynh Đệ Đoàn tốt hơn cho năm tới, dưới sự đồng hành của cha Lâm và anh Tân. Bầu khí thật ấm cúng và vui tươi.

Khoảng 10 giờ 30 phút sáng cùng ngày, anh chị em đã hiệp dâng thánh lễ với cha Tổng Đại Diện giáo phận Cần Thơ và cha Lâm. Trong bài giảng, cha Tổng Đại Diện đã triển khai sự nghèo khó của cha thánh Phanxicô dưới ánh sáng của lịch sử giáo hội và của Tin Mừng, qua hai khía cạnh nghèo vật chất và nghèo tinh thần; đồng thời, ngài cũng mời gọi anh chị em sống hai khía cạnh ấy trong môi trường sống của từng anh chị em để chống lại não trạng ham mê vật chất và thái độ bất tuân của thế giới hôm nay.

Sau thánh lễ, mọi người cùng chung vui với nhau bằng bữa cơm thấm đượm tình huynh đệ và khó nghèo.

Cơ Sở Xã Hội Ân Phúc

Lúc 3 chiều ngày 4 tháng 10, anh Phúc, anh Tiến và anh Vượng cùng với 43 bệnh nhân hiệp dâng thánh lễ mừng cha

thánh Phanxicô, dưới sự chủ tế của anh Đăng Tuấn. Các bệnh nhận hết sức vui tươi vì được cùng với anh em hát bài hát Kinh Hòa Bình. Sau thánh lễ, một bữa ăn vừa đầy ắp tình huynh đệ vừa dồi dào vitamin được thết đãi do chính anh em và các bệnh nhân chuẩn bị.

Cộng đoàn Cần Thơ

Chiều ngày mùng 3 tháng 10, bầu khí của cộng đoàn Cần Thơ nhộn nhịp hẳn lên: người đông hơn, tiếng chào nhau nhiều hơn, người mang chè, kẻ mang gà mang vịt… tới chung tay mừng lễ Cha Thánh Phanxicô.

Khoảng 7 giờ 30 tối, một số bạn sinh viên, sơ dòng Chúa Quan Phòng, bà con quanh cộng đoàn và các anh em trong cộng đoàn đã cùng nhau tham dự giờ tưởng niệm Cha Thánh. Gợi hứng từ Bài Ca Các Tạo Vật, anh Vượng đã cùng với cộng đoàn

suy tư đề tài Thánh Phanxicô và Môi Sinh, theo lời mời gọi của Đức Giáo Hoàng Phanxicô qua thông điệp Laudato Si, như một món ăn tinh thần. Sau đó, mọi người lại cùng nhau chia sẻ một bữa tiệc ngọt giản dị.

Khoảng 6 giờ 30 phút sáng mùng 4, mọi người lại tề tựu tại nhà nguyện cộng đoàn để hiệp dâng thánh lễ trọng thể mừng lễ thánh tổ phụ. Nhưng tiệc mừng lại được dời vào tối mùng 5, vừa vì lý do mục vụ nhưng cũng vừa vì anh em muốn kéo dài thêm ngày vui đấy.

MÙA GẶT LẠI VỀ

Người đưa tin: *Cát Biển*

Những giọt mưa cuối thu dần dần nhường chỗ cho anh mặt trời thì cũng là lúc cánh cửa chính của Tu viện Phanxico mở ra đón chào quý thân nhân, ân nhân của các khấn sinh và các anh em trong Tỉnh dòng về hợp cùng các khấn sinh dâng lời tạ ơn Thiên Chúa trong ngày trong đại này.

Quả thực, hằng năm vào ngày 17 tháng 9 con cái thánh Phanxicô kỷ niệm biến cố Thánh nhân được in Năm Dấu Thánh, thì cũng là dịp Tỉnh dòng thánh Phanxicô Việt Nam tổ chức lễ khấn trọng đối với những anh em

tự do quyết định dâng hiến đời mình một cách vĩnh viễn cho Đức Ki-tô theo linh đạo Phan Sinh. Cảm tạ Thiên Chúa, vì

hằng năm con số anh em chọn lối sống hèn mọn một cách vĩnh viễn lại tăng lên. Và mùa gặt năm nay đã có 8 anh em chọn lựa sống đời tận hiến đời mình một cách vĩnh viễn cho Đức Ki-tô trong tinh thần của thánh Phanxicô; hầu trở nên người muôn đệ Đức Ki-tô chân chính và người anh em Hèn mọn đích thực. Đó là các anh: Phê rô Nguyễn Văn Dũng, Giuse Nguyễn Văn Quảng, Phanxico Assidi Trần Thanh Lam, Giuse Nguyễn Hữu Thái, Antôn Trần Minh Thạch, Giuse Hoàng Trung Quân, Lôrensô Nguyễn Triều.

Và đúng 9h bài hát ca nhập lễ "Này con xin đến" của nhạc sỹ Tri Văn Vinh được cất lên gọi mời tất cả mọi người trong nguyện đường Phanxicô hợp cùng với các khấn sinh thâm tín nguyện cầu và tạ ơn Thiên Chúa về ngày hồng ân. Thực vậy, hành vi tuyên khấn của các anh hôm nay là một chọn lựa kiên vững về lối sống say mê Đức Ki-tô và muốn trở nên đồng hình đồng dạng với Người qua việc tuân giữ và sống các lời khuyên Phúc Âm: khiết tịnh - vâng phục - khó nghèo để làm chứng cho Tin Mừng. Điều này được hội tụ nơi mà các anh đã chọn câu thâm tín cho mình "*Tất cả hãy cùng mang danh là Anh em Hèn mọn*" (Lksc 6,3). Có thể nói, từ tâm khảm của mình các anh muốn trở nên người Anh em Hèn mọn của Đức Ki-tô như là sợi chỉ đỏ nối kết con người của mình với Chúa Giê-su, Đấng trở nên hèn mọn và khiêm hạ, để ý Chúa Cha được thể hiện. Chính vì thế, mở đầu thánh lễ anh Giám Tỉnh hết lòng mời gọi các anh em khấn sinh hãy bắt chước thánh tổ phụ, là đặt để hành vi khấn hứa và trọn cả con người mình trong bàn tay dịu hiền của Thiên Chúa. Để nhờ ơn lành của Người anh em can đảm, vui tươi sống trọn và làm "hiện sinh" lời khấn hứa mà chính anh em sắp tuyên thệ trong ít phút nữa trở nên xác thực trong đời sống dâng hiến của anh em. Có thể cho rằng, lối sống của xã hội hôm nay đang gây nên nhiều thách đố, nhiều vấn nạn cho người sống đời thánh hiến về việc tuân giữ ba lời khuyên Phúc Âm: khiết tịnh - vâng phục - khó nghèo. Điều này buộc người tu sỹ phải thể hiện đậm nét lối sống "đặc biệt này" một cách triệt để ***"vì, với, cho"*** Tin Mừng; hay nói cách khác cuộc sống của người tu sỹ hôm nay phải trở nên "chứng tá sống động" để nhân loại nhận thấy *"hạnh phúc đích thực"* được biểu lộ nơi trần gian. Do đó, trong bài giảng anh Giám sư khấn tạm tiếp tục mời gọi anh em hết lòng xác tín và trải dài lựa chọn cũng như đời sống của mình nơi Đức Giê-su chịu đóng đinh, Đấng đã dâng hiến đời mình để ý Chúa Cha được thực hiện và nhân loại được cứu rỗi. Cho nên, người sống đời thánh hiến cho Tin Mừng, sẽ chẳng hạnh phúc nếu không bước theo dấu chân của Đức Ki-tô. Như chúng ta biết con đường của Đức Ki-tô là con đường của thập giá - con đường của yêu thương. Bởi chính thập giá là con đường cứu độ, con đường tình yêu. Chính vì thế, người sống đời dâng hiến có

thể nói là họ tự do chọn lựa cuộc đời mình vào thập giá với thái độ vui tươi, vì chính lúc họ đón nhận những khó khăn trong thái độ vui tươi và tin tưởng, xác tín và hy vọng thì họ sẽ tìm thấy căn tính của mình và tương quan đích thực với anh em, nhất là họ sẽ được Đấng mà họ hằng khao khát. Cho nên, người sống đời thánh hiến là say mê Chúa Ki-tô, và gắn liền với thập giá như là dấu chỉ của ơn cứu độ mà qua đó Thiên Chúa muốn nội tâm hóa nhân loại. Như thế, hành vi chọn lựa và xác tín của các khấn sinh hôm nay là dấu chỉ mà họ muốn vĩnh viễn thuộc về Đức Ki-tô theo tinh thần Phan sinh và trở nên người anh em Hèn mọn đích thực, và được nên đồng hình đồng dạng với Người.

Một lần nữa, chúng ta cảm tạ Thiên Chúa đã ban cho Giáo hội Việt Nam nói chung, Tỉnh dòng Phanxicô Việt Nam nói riêng một mùa gặt sinh lợi với những anh em thành tâm dấn thân vĩnh viễn đời mình cho Đức Ki-tô để phục vụ mọi người. Đồng thời chúng ta cũng tăng thêm lời cầu nguyện cho các khấn sinh can đảm hiện tại hóa hành vi khấn hứa của mình trong cuộc sống một cách viên mãn cho Tin Mừng theo tinh thần của người anh em hèn mọn đích thực./.

Cộng đoàn Pleiku gởi lời chào chúc bình an trong Chúa Kitô đến quý Anh Chị Em gần xa trong đại gia đình Phan sinh. Trong tình huynh đệ, anh em Pleiku xin chia sẻ đôi điều với Anh Chị Em về đời sống và những công việc để thông tin và cầu nguyện cho nhau.

CỘNG ĐOÀN PLEIKU

"SAU 10 NĂM NHÌN LẠI"

Kính thưa Anh Chị Em, thời gian vừa qua, tạ ơn Thiên Chúa đã thương yêu và gìn giữ anh em một cách đặc biệt. Mỗi tuần, anh em từ các nơi đều tập trung về "nhà mẹ" Vườn Mít để tham dự giờ kinh, chia sẻ Lời Chúa và chia sẻ những thao thức, những thuận lợi hay những khó khăn trong công việc anh em đang thực hiện. Đây chính là một trong số những yếu tố giúp anh em mạnh dạn trên bước đường phục vụ tại miền cao nguyên rộng lớn này. Bên cạnh đó phải kể đến tình thương mà anh em dành cho những người mà anh em tiếp xúc. Điều họ cần nơi anh em không chỉ là những lời dạy bảo hay những bài giáo lý nhưng họ còn cần đến sự quan tâm, giúp đỡ và những lời khích lệ động viên rất cụ thể của anh em nữa. Những gì anh em ở đây làm cho họ không xuất phát từ những cảm xúc tức thời nhưng từ tình thương đích thực mà anh em đã được cảm nhận từ tình yêu của Thiên Chúa.

Tiếp đến, người viết xin được chia sẻ đôi điều về ngày đại lễ của Dòng Phan sinh ở vùng cao nguyên này. Năm nay, Lễ cha thánh được tổ chức tại giáo xứ IA TÔ do ama Long quản nhiệm. Tối mùng 03 tháng 10 theo truyền thống, anh em đã tổ chức tưởng niệm giờ lâm chung của cha thánh Phanxicô với chủ đề **"Hãy chăm sóc ngôi nhà chung của chúng ta"** diễn ra lúc 18 giờ 30 phút. Giờ tưởng niệm Cha thánh được chuẩn bị rất chu đáo do các em dân tộc Jrai thực hiện. Xen kẽ với phần diễn nguyện là các làng lên "làm chứng", đây có lẽ là điều lạ lẫm đối với người Kinh. Bởi vì, khi đại diện của các làng lên sân khấu để nói về niềm tin của mình hay cảm nghiệm của mình về Thiên Chúa. Họ chia sẻ rất đơn sơ và có khi xen lẫn những giọt nước mắt nghẹn ngào hạnh phúc. *Ôi, tình yêu của Chúa sao quá nhiệm mầu!*

Trong đêm tưởng niệm Cha thánh năm nay, đây cũng là dịp anh em Phan sinh quy tụ về để

cùng nhau nhìn lại một chặng đường 10 năm mà Dòng Phanxicô đã hiện diện trên mảnh đất Tây Nguyên này. Với biết bao ơn lành của Chúa, anh em đã cố gắng vượt qua biết bao nỗi khó nhọc, gian nan, thử thách để cho Tin Mừng của Chúa được lan rộng đến với các buôn làng bằng một lối sống đơn sơ, nghèo khó, khiêm hạ và hèn mọn theo tinh thần của Thánh Phanxicô.

Nhìn lại chặng đường 10 năm truyền giáo vùng cao nguyên để rồi anh em tạ ơn Thiên Chúa và hướng đến tương lai với niềm phó thác cậy trông. Nhìn lại để rồi anh em mạnh dạn hơn và tiếp tục hăng hái lên đường. Quả vậy, kể từ ngày đầu cha Ni-cô-la Vũ Ngọc Hải rời khỏi miền sông nước Cồn Én mà cha đã gắn bó suốt 25 năm để đến với một vùng đất đồi núi Pleiku hoàn toàn khác lạ về: con người, phong tục, cảnh vật, khí hậu,…vv. Hành trang cho vùng đất mới này chỉ là tinh thần nghèo khó, hèn mọn Phúc Âm mà Cha Thánh Phanxicô đã chỉ vẽ cùng với tinh thần tin tưởng, phó thác vào Thiên Chúa Tình Yêu. Hạt giống Phúc Âm được bắt đầu gieo vãi đã âm thầm nảy nở với phúc lành của Thiên Chúa. Khó khăn chồng chất khó khăn, đời sống kinh tế còn quá nghèo khổ, đường xá xa sôi và hiểm trở. Nhưng với bao nỗ lực không ngừng và nhờ ơn Chúa giúp, cuối cùng cũng có các cha, các thầy Phan sinh hiện diện để cùng chia sẻ sứ vụ với ngài trên mảnh đất Tây Nguyên này. Do đó, từ ngày 04/01/2008, Giáo phận đã giao cho anh em Phan Sinh coi sóc toàn bộ giáo dân Kinh/Thượng trong Huyện IaGrai. Anh em đã nhận trách nhiệm trong một hoàn cảnh khó khăn, thiếu thốn tất cả. Tin tưởng vào ơn Chúa, anh em đã bắt đầu bằng những việc đơn sơ theo tinh thần của cha thánh Phanxicô. *Thời gian mới đó mà*

qua đi nhanh quá! Mới ngày nào đó còn bỡ ngỡ, âu lo mà hôm nay đã được 10 năm rồi. Ước mong rằng sau giờ tưởng niệm phút lâm chung của Cha thánh, mỗi anh em Phan sinh đều cảm nhận câu nói của cha thánh Phanxicô để cùng nhau chia sẻ với những phận người đang cần đến chúng ta: "Tôi đã làm xong phần của tôi, nguyện xin Chúa Ki-tô dạy cho anh em biết phần của anh em" (*Hạnh thánh Phan-xi-cô, chương 162*).

Sáng hôm sau, vào lúc 9 giờ ngày mùng 04 tháng 10, cha Phêrô Nguyễn Vân Đông, Tổng Đại diện giáo phận Kumtum đã về ban bí tích Thêm sức cho 75

em, *gồm 38 em người dân tộc và 37 em người Kinh.* Đồng thời, ngài cùng dâng thánh lễ tạ ơn nhân ngày Lễ thánh Phanxicô với các anh linh mục Phan sinh là ama Hải, ama Chi, ama Trung, ama Long, ama Hoài, ama Thông và thầy phó tế Giuse Liên. Thánh lễ diễn ra trong bầu khí sốt sắng và sinh động với Bộ

lễ bằng tiếng Jrai, với tiếng chiêng và những điệu múa của các em nhỏ Jrai. Những nhạc cụ và điệu múa đặc trưng của miền Tây Nguyên đã làm cho bầu khí phụng vụ diễn ra sống động nhưng không kém phần trang nghiêm.

Bước vào thánh lễ với lời chào mừng của ama Chi (phụ trách cộng đoàn Pleiku) đến cha Tổng Đại diện cũng như cảm ơn đến quý ân nhân đã hiệp thông và chia sẻ với cộng đoàn trong thời gian qua. Trong thánh lễ, lúc giảng lễ, cha Tổng Đại diện đã nhờ ama Hải làm "thông dịch viên" cho ngài *(vì thành phần giáo dân chủ yếu là người dân tộc).* Và cuối thánh lễ, một em dân tộc đã đại diện cho các em Thêm sức nói lên lời cám ơn đến cha Tổng Đại diện, quý Ama, các thầy, các Suoer cũng như mọi ân nhân một cách đơn sơ nhưng không kém phần cảm động. Sau thánh lễ, mọi người cùng chung vui với nhau bên bàn buffet tại sân nhà xứ với các món ăn: bánh hỏi, thịt heo quay, chả lụa, xôi và nước chanh dây. Tuy các món ăn rất đơn sơ nhưng ấm áp tinh thần liên đới, hiệp thông huynh đệ và chia sẻ niềm vui với nhau. Nhìn chung, thời tiết trong những ngày mừng lễ đều rất đẹp mặc dù trước đó trời mưa dai dẳng, không có dấu hiệu ngừng. Đó là những ơn lành Chúa ban mà tất cả những ai tham dự đều cảm nhận được.

Sau khi bữa cơm trưa kết thúc, tất cả mọi người bắt đầu quy tụ trước sân nhà xứ để cùng nhau múa các điệu múa truyền thống của người dân tộc. Các ama, các thầy của chúng ta cũng tham gia với mọi người một cách vui vẻ. Mọi người cười cười nói nói và cùng nhau đan tay múa hát làm xua tan cái không khí lạnh giá của vùng cao nguyên này. Sau những điệu múa vui tươi, các anh linh mục tiếp tục đi dâng thánh lễ ở nhiều nơi khác. Ngày đại lễ mừng Cha thánh dần dần khép lại khi màn đêm bao

phủ khắp thôn xóm. Cảnh vật đắm chìm trong màn mưa.

Nhưng thiết nghĩ, niềm vui Phan sinh vẫn còn đọng lại trong lòng mỗi người, để rồi tình anh em nghĩa mọn hèn luôn rạng ngời bất cứ nơi đâu anh em hiện diện.

Một vài thông tin xin được gửi đến Quý Anh Chị Em. Xin Quý Anh Chị Em tiếp tục cầu nguyện cho các anh em đang ngày đêm làm việc trên cánh đồng truyền giáo này. Cầu chúc Quý Anh Chị Em mọi sự Bình an và Thiện hảo.***Lược ghi: Simon Nguyễn Tấn Đạt.***

BẢN TIN
CHỊ EM CLARA XUÂN SƠN

Trước hết, chúng con là những chị em Clara Xuân Sơn bé nhỏ xin kính chào Cha Giám Tỉnh, quí cha, quí thầy, quí chị Đan viện quận 9 (Thủ Đức) và toàn thể anh chị em trong đại gia đình Phan Sinh lời chào chúc "bình an và thiện hảo".

Tin trong nhà,
Ra phố phường
Tin lên đường
Đến "Sẻ chia"

Trong tâm tình tri ân Thiên Chúa, vì hồng ân lớn lao Chúa dành cho Đan viện chúng con qua biến cố chị Têrêxa Hài Đồng Giêsu Trần Thị Hải tuyên khấn trọng thể; với niềm vui ấy, chúng con xin được chia sẻ về Thánh lễ khấn vào ngày 7-10-2015 vừa qua và một số sinh hoạt của Đan viện.

Trước hết, chúng con xin giới thiệu lại một chút về nhân sự: hiện tại, cộng đoàn gồm bảy chị khấn trọng, năm khấn tạm, sáu tập sinh, hai thỉnh sinh và năm tìm hiểu, tổng số là 25 chị em. Nhìn chung, tuổi trẻ là lực lượng hùng hậu trong Đan viện và vì cũng là một Đan viện mới nên mỗi chị lớn đều gánh vác những công việc khác nhau để "xây dựng ngôi đền thánh trong Chúa". Bên cạnh đó, lòng nhiệt huyết nơi các chị em trẻ như những viên gạch, viên ngói nằm sát nhau nhờ tình yêu, như lớp hồ xi măng gắn kết, tùy theo mỗi khối, cùng với chị giám sư, chị em cố gắng cùng vươn lên "viên đá góc là Đức Kitô". "Cây nhỏ" Clara Xuân Sơn chúng con là một ngôi nhà bé nhỏ trong cung điện lớn là Giáo Hội nói chung và Hội dòng nói riêng.

Tiếp theo, chúng con cũng phải nhắc tới "cây nhà lá vườn". Nhìn từ ngoài vào, khuôn viên những chậu cảnh, ô cỏ khá tươm tất, uốn éo theo nhiều kiểu, bầu khí yên tĩnh khiến khách đến thăm Đan viện rất thích. Trong thời đại mà rau xanh, rau sạch quí hơn vàng, thì quả thật Đan viện hơi bị giàu có, vì chị em đã có thể tự cung cấp nguồn rau sạch cho nhà bếp khoảng 90% nhu cầu. Vườn rau tọa lạc ở ngay sau cánh cửa nội vi khu vực bên ngoài, do chị đặc trách và các em tìm hiểu chăm sóc: những luống xà lách xanh mướt xen lẫn các anh cải ngọt, chị cải cay, bác khoai lang, cô rau ngót, cháu mồng tơi, chú dền cơm.... Với tình yêu và chăm chỉ, các chị đã mang lại cho cộng đoàn an toàn về thực phẩm, cả nhà thưởng thức trong an vui. Thứ đến là vườn trong nhà với đủ mùi vị trái cây chính hiệu "Made in Vietnam": nào là bắp, thanh long, ổi, sơ-ri, dưa tây, bơ... đó là những trái cây theo mùa; còn cóc Thái, mía, đu đủ, chuối thì

hầu như có quanh năm, riêng vựa mít năm nay xem ra không được khả quan lắm. Ngoài những công việc vườn tược hằng ngày trên, chị em cũng làm một số công việc thủ công khác.

Đặc biệt, phần lớn thời gian không thể thiếu trong đời sống chiêm niệm đan tu là dành cho cầu nguyện, ngoài những giờ cầu nguyện chung, chị em có những khoảng lặng cần thiết dành cho bản thân để gặp gỡ cá vị với Cha Tình Yêu, cũng không quên làm mới lại tình yêu dâng hiến của mình qua những ngày tĩnh tâm, đặc biệt là tuần tĩnh tâm năm, để ý thức lại căn tính của mình: Tôi là ai?

Sau đây, chúng con xin gởi tới ACE chút tường thật và cảm xúc về ngày lễ trọng đại: chị Têrêxa Hài Đồng Giêsu Trần Thị Hải đã chính thức tận hiến trọn cuộc đời và tình yêu của chị cho Thiên Chúa.

Thánh lễ đã diễn ra tốt đẹp với cha chủ tế Giuse Vũ Liên Minh, cùng đoàn đồng tế gồm 15 cha, với sự tham dự đông đảo của quí nam nữ tu sĩ, thân mẫu, thân nhân, ân nhân và cộng đoàn phụng vụ. Thánh lễ trang trọng nhưng với mọi chi tiết mang đậm nét đơn sơ hèn mọn Phan Sinh.

Trong Lời Nguyện Thánh Hiến, câu khởi đầu: "Lạy Cha là Đấng khởi sự và hoàn thành mọi quyết định thánh thiện, chúng con không biết phải ngợi khen Cha thế nào cho xứng đáng..." Vâng, trong giờ phút này, giờ phút hân hoan tạ ơn nhưng cũng là giờ phút phải im lặng sững sờ vì "quyết định thánh thiện" của Cha. Cha đã ưu ái nhìn tới các nữ tỳ hèn mọn chúng con là chị em Clara, và ban cho có thêm một thành viên mới. Chị đã tự hiến bằng cách lắng nghe tiếng gọi và đáp trả: "Lạy Chúa, này con đây". Chị nằm sấp xuống đất, hai tay dang ngang tựa hình chữ "T" với hai ý nghĩa: Thánh giá và Tình yêu, đó là hai biểu tượng được hòa lẫn vào nhau mới trở thành vinh quang. Trước tiên là Chúa Giêsu, và giờ đây chị cũng đang họa lại hình ảnh tuyệt vời đó.

Thánh Giá trong tình yêu,

Tình yêu trong Thánh Giá.

Chị nằm xuống như một sự chết đi cho thế gian, và từ nay sống cho Thiên Chúa, ý thức thân phận rất cần tới lòng thương xót của Chúa và sự nâng đỡ bởi kinh nguyện của Giáo Hội trên trời, dưới đất, chị đã được bao bọc bởi tình yêu của các chị em trong cộng đoàn, cùng với lời chuyển cầu của các thánh trong dòng Phan Sinh và các thánh trên trời, nhờ vậy, chị có thể tin tưởng và xin vâng ý Chúa Cha như Mẹ Maria. Sau khi đón nhận chiếc nhẫn hôn ước, chị đã cất lên lời hát "Lạy Đấng Tình Quân con tôn thờ". Từ nay, chị đã thuộc về Chúa và cầu chúc chị mỗi ngày một thuộc về Chúa hơn nữa, xin cầu nguyện cho chị được trung tín, can đảm theo Chúa cho đến cùng.

Trên đây là một vài chia sẻ của chị em cây nhỏ Clara. Xin được hiệp thông và nhớ đến gia đình Phan Sinh trong kinh nguyện và cũng ước mong sẽ nhận được nhiều lời cầu nguyện của ACE dành cho chúng con, đặc biệt trong tháng cầu cho các linh hồn sắp tới.

Nguyện xin phúc lành của Thiên Chúa luôn ở mãi cùng tất cả ACE trong gia đình Phan Sinh chúng ta.

TIN CHỊ EM PHAN SINH THỪA SAI ĐỨC MẸ

Kính chúc Bình An và Thiện Hảo trong tình yêu Chúa Kitô!

Chị em Phan Sinh Thừa Sai Đức Mẹ chúng em xin kính chào tất cả anh chị em trong Đại gia đình Phan sinh rất quý mến. Xin được tổng hợp và chia sẻ một số tin tức của chị em FMM khắp nơi như sau…

Trước hết thời gian qua chị em có các khóa Tĩnh Tâm và Bồi dưỡng trải dài trong suốt gần 3 tháng hè (6-7-8) với chủ đề chung về Biện Biệt được tổ chức tại Dalat. Đây là dịp chị em được nghỉ ngơi và bồi dưỡng xác hồn sau một năm dấn thân trong nhiều sứ vụ khác nhau. Những nội dung của các khóa giúp chị em trở về với chính mình và hâm nóng tình yêu đối với Thiên Chúa. Trong những ngày này, chị em dành nhiều thời gian cho việc lắng nghe thần lành thần dữ và đi vào tiến trình biện biệt. Với những tâm tình mà chị em chia sẻ lại sau mỗi đợt tĩnh tâm, mỗi người cũng nhận ra lâu nay nhiều khi vô tình mình đã để cho thần dữ chiến thắng trong những chọn lựa, những quyết định. Chúng em cũng cảm nhận được các chị luôn thao thức tiếp tục lắng nghe tiếng nói của thần lành - thần dữ để biện biệt tìm ra thánh ý Chúa khi trở về với đời sống cộng đoàn.

Cũng trong thời gian hè, chị Anna Lệ được thay mặt chị em tham dự khóa họp JPIC (Công lý – Hòa Bình và Bảo vệ Môi sinh) được tổ chức tại Cebu, miền nam Philippines từ ngày 26.7-7.8.2015, cùng với khoảng 80 anh chị em thuộc đại gia đình Phan Sinh đến từ 14 quốc gia (có tất cả 18 FMMs). Trong bối cảnh Xã hội hiện nay, chúng ta được mời gọi thực thi JPIC như một cứu cánh tái lập trật tự xã hội và cứu lấy hành tinh của chúng ta. Liên quan tới chủ đề này, ngày 18-6-2015, ĐGH Phan-xi-cô đã ban hành thông điệp Laudato Si. Theo đó, Ngài mời gọi "mọi người hãy ý thức lại trách nhiệm của mình đối với "Ngôi Nhà Chung," dựa trên bổn phận mà Thiên Chúa giao cho từ thuở tạo thành vũ trụ. ….Ngôi nhà ấy "đang đổ nát, và gây tổn thương đến tất cả mọi người, đặc biệt là những người nghèo nhất." Nguyên do đưa đến việc hủy hoại này phải kể đến đến tình trạng bất công, lạm dụng tài nguyên chung, phát triển không cân đối... đang xảy ra ngày càng nhiều trên thế giới. Việc khai thác quá đáng tài nguyên thiên nhiên thường gây ra tình trạng ô nhiễm, mất cân đối cho hệ sinh thái và cạn kiệt tài nguyên mà hậu quả của nó chính là những thảm họa thiên nhiên khôn lường

mà các nước nghèo và người nghèo luôn phải gánh chịu.

Khóa họp JPIC lần này đã lên tiếng như một lời mời gọi hoán cải –cá nhân và cộng đoàn– phát xuất từ tiếng kêu cứu của hành tinh và của người nghèo. Khóa học cho thấy vai trò và trách nhiệm của chúng ta với tư cách là một Phan sinh, hơn ai hết, chúng ta phải "sống" điều này như chính ơn gọi của mình theo gương Chúa Giê-su và Cha Thánh Phan-xi-cô. Ban tổ chức đã nhấn mạnh suốt khóa học rằng: Vấn đề quan trọng nhất chính là việc lên kế hoạch cụ thể liên quan đến JPIC cho từng hoàn cảnh. Mỗi chúng ta được mời gọi "hãy sống điều chúng ta rao giảng," vì như như người ta vẫn nói, khoảng cách dài nhất chính là khoảng cách từ "đầu" đến "tay" của chúng ta…

Tại Roma, hai chị Kim Ngân và Hồng Thắm được tham dự Đại Hội Liên Tu Sĩ Trẻ Thế Giới nhân dịp năm Đời Sống Thánh Hiến từ 15-19/09/2015 với chủ đề "Wake up the world": Thức Tỉnh Thế Giới. Đại hội khai mạc bằng buổi cầu nguyện vào tối thứ ba 15/09 tại quảng trường thánh Phêrô với bài phát biểu của ĐHY chủ tịch bộ tu sĩ João Braz de Aviz và TGM Thư ký José Rodriguez Carballo, ofm. Hai ngài đồng hành với các tu sĩ trong suốt thời gian diễn ra đại hội như một sự chăm sóc của Mẹ Hội Thánh đối với con cái của mình.

Thành phần tham dự gồm tất cả các tu sĩ nam nữ từ nhà tập đến khấn trọng dưới 10 năm. Có khoảng 5.000 tu sĩ của các Tu hội - Hội dòng trên thế giới với năm nhóm ngôn ngữ Anh, Pháp, Ý, Tây Ban Nha, Bồ Đào Nha. Chị em fmm gồm 18 người đến từ nhiều tỉnh dòng khác nhau. Mỗi buổi sáng là 4 bài thuyết trình bởi các chuyên gia từ các trường đại học, buổi chiều làm việc theo nhóm nhỏ khoảng 30 người theo nhóm ngôn ngữ. Buổi tối 16 & 17 tự chọn theo đề tài khác nhau chẳng hạn như: thăm viện bảo tàng Vatican, thăm viếng những người không nhà của, hoặc công tác xã hội, hoặc nghe chia sẻ chứng từ của những người đang làm công tác bảo vệ sự sống và đưa những người lầm lỡ trở về với đời sống thường nhật, để mọi người và xã hội nhìn nhận phẩm giá của họ.

Ngoài các chương trình định sẵn, các tham dự viên được mời gọi tham gia buổi cầu nguyện với những chặng đàng Thánh Giá ở đoạn đường dọc theo hí trường Coloseo. Buổi cầu nguyện thật long trọng, và thật đẹp. Các tu sĩ trẻ trong đó có rất nhiều anh chị em tu sĩ thuộc các Dòng Phan sinh tham dự trong đoàn rước. Họ thay nhau vác Thánh Giá và tất cả đều cầm nến cháy sáng trong tay như những cô dâu đi đón chàng rể của mình. Các bài suy niệm nói về gương tử đạo của các vị Thánh nam nữ tu sĩ, hạt giống đức tin các Ngài đã gieo vào lòng đất làm sinh sôi nảy nở nhiều hoa trái cho Giáo Hội Chúa. Theo chân Chúa Giêsu như người môn đệ, nhưng hãy giữ nét văn hóa riêng, phong phú trong gia đình Giáo Hội. Tối ngày 18/9 có buổi văn nghệ và chia sẻ chứng từ của các linh mục, tu sĩ nam nữ nghệ sĩ của nhiều hội dòng. Họ đã dùng món

quà Thiên Chúa ban như là giọng hát, đàn, múa, xiếc... để bày tỏ Tình Yêu Thiên Chúa và làm chứng cho thế giới hôm nay qua đời sống của họ với niềm vui.

Tiếp đến một tin vui khác cho chị em là việc Khai trương Phòng Chẩn trị Y học Cổ truyền Hy Vọng tại Ấp Giồng Sao, Xã Tân Phú Trung, Huyện Củ Chi, đã được Sở Y tế Tp. HCM cấp giấy phép hoạt động vào ngày 24/8/2015. Phòng khám của chị em trước đây ở tại P.11, Q. Bình Thạnh, nay được di dời về Củ Chi từ ngày 27/9/2015 để tổ

chức khai trương vào ngày 3/10/2015 và chính thức đưa vào hoạt động từ ngày 5/10/2015.

Đây là niềm vui lớn lao cho nhiều người vì kể từ đây chị em an tâm phục vụ bà con bệnh nhân và khuyết tật bằng châm cứu và thuốc nam tại vùng nông thôn này với phương châm: ***"YÊU THƯƠNG & PHỤC VỤ"*** theo gương Chúa Kitô. Sau lễ khai trương Phòng Chẩn Trị HY VỌNG, chị em Phan Sinh Thừa Sai Đức Mẹ đã sẵn sàng để tiếp đón cả các bệnh nhân cũ từ P.11, Quận Bình Thạnh về đây tiếp tục điều trị cùng với các bệnh nhân mới trong vùng. Những bệnh chính mà chị em điều trị là di chứng của đột quy, các bệnh về xương khớp bị viêm và thoái hóa, cả các em nhỏ chậm phát triển và bị chứng down… Phòng Chẩn Trị YHCT HY VỌNG cũng có các phòng châm cứu với nhiều loại máy móc khác nhau, và phòng tập vật lý trị liệu & dưỡng sinh cho bệnh nhân.

Trong tương lai chị em dự định sẽ trồng thêm một số cây thuốc quý và các loại thuốc nam khác nhau để đưa vào việc điều trị một số bệnh thông thường và nan y. Đồng thời Phòng Chẩn Trị Y Học Cổ Truyền từ thiện HY VỌNG cũng khuyến khích bà con nông thôn trồng thêm cây thuốc để sử dụng để có thể giảm bớt kinh phí trong điều trị như vị Đại y Thiền sư nổi tiếng Tuệ Tĩnh (người được xem là Ông Tổ thuốc Nam) đã đưa ra phương châm : "Nam dược trị nam nhân" – nghĩa là: Dùng thuốc Nam trị bệnh cho người nước Nam, chứ không lệ thuộc vào thuốc tây – tàu….

Ngoài ra cùng với toàn thể Giáo Hội đang sống trong năm Đời Sống Thánh Hiến, chị em cũng có nhiều cơ hội tham dự những cử hành giúp đào sâu đời sống của mình. Đặc biệt trong dịp mừng Lễ Cha Thánh Phanxicô, chị em được cộng tác trong chương trình diễn nguyện Laudato Si' cùng với anh chị em Phan sinh tại Đa-Kao vào ngày 03/10/2015 và ngày mừng lễ chính sáng 04/10/2015. Nối dài sự kiện này, hai cha OFM thuộc Tỉnh Dòng Pháp đã đến thăm và chia sẻ với chị em tại nhà Tỉnh Dòng FMM.

Cha Giám tỉnh Tỉnh Dòng OFM Pháp là Cha Michel rất hài hước, cha cho biết tại Pháp cách nay 2 năm anh em OFM từ 4 Tỉnh Dòng đã nhập chung lại thành 1 Tỉnh Dòng duy nhất. Hiện nay Tỉnh Dòng OFM Pháp và Bỉ có tất cả 170 anh em. Có 4 cộng đoàn lớn quan trọng tại Opris, Bezançons, Brive và Marseille. Hiện nay vùng Âu Châu anh em đón tiếp nhiều di dân đến từ Syria. Nhiều cộng đoàn anh em làm việc cho người nghèo. Con số linh mục tu sĩ giảm nhiều, tuy nhiên có sự thay đổi đi vào chiều sâu niềm tin

hơn. Có những con người đã thật sự sống kinh nghiệm về Thiên Chúa và chia sẻ với mọi người.

Cha cũng rất vất vả để sắp xếp anh em cho nhiều sứ vụ và cần tìm những điểm chính nối kết anh em, đó là tình huynh đệ, chiêm niệm, sống nghèo và hèn mọn, sứ vụ truyền giáo; đồng thời đưa vào áp dụng thực tế để làm nên những cộng đoàn hiệp nhất. Chị em đặt nhiều câu hỏi và hai cha đã thay nhau trả lời rất thỏa đáng về nhiều khía cạnh khác nhau của đời tu Phan sinh hôm nay. Ngoài tính hài hước dí dỏm và những chia sẻ sâu sắc, cha Giám tỉnh Michel lại còn là một người thích nhảy múa và ngài múa rất giỏi. Trước khi kết thúc phần chia sẻ cha mời tất cả chị em cùng hát và múa chung một bài. Thấy chị em còn do dự, hai cha đã múa "biểu diễn" trước, sau đó tất cả cùng làm theo. Cảm tạ Chúa vì sự đơn sơ Phan Sinh và những chia sẻ vừa vui vừa sâu sắc của hai cha. Mọi người đều cảm nhận được sự thân thiết và tình huynh đệ Phan Sinh trong buổi gặp gỡ đặc biệt này. Sau phần chia sẻ quý Cha đã dùng cơm tối với cộng đoàn trước khi về lại nhà Tỉnh Dòng OFM…

Ngoài những tin vui, thời gian qua chị em cũng có những tin buồn. Trước hết là Sr. Matta Nguyễn Thị Hiệu (Sr. Isave) thuộc CĐ Thánh Phanxicô Qui Hòa đã được Chúa gọi về ngày 23/08/2015. Sœur Isave thuộc hàng "cây cao bóng cả", là 1 trong 4 chị FMM người Việt tiên khởi của Dòng Phan Sinh Thừa Sai Đức Mẹ tại Việt Nam. Soeur hoàn tất hành trình 96 năm trên dương thế, nhưng luôn luôn là một tâm hồn rất trẻ trung, đơn sơ và bình an. Dù không được học hành nhiều nhưng cuộc đời của Soeur là một lời cật vấn cho thế hệ trẻ về đời sống thâm sâu với Chúa, tình chị em trong cộng đoàn và sống chứng nhân giữa lòng đời thể hiện qua cung cách phục vụ khiêm tốn, tận tình ngay trong những việc nhỏ nhất.

Tiếp đến là Sr. Anna Phan Thị Nghi thuộc CĐ Thánh Tâm đã được Chúa gọi về ngày 05/09 sau những tháng ngày đau bệnh kéo dài... Trước đây vào thời gian khó khăn sau 1975, chị Anna Nghi đã tham gia ngành tiểu thủ công nghiệp tại Cầu Ông Lãnh trong vai trò Chủ nhiệm Hợp Tác Xã Âu Cơ đan len và mây tre bậc cao từ 1976 đến 1986, nơi có sự hợp tác liên dòng trong sứ mạng truyền giáo với Dòng Phanxicô và nhiều Dòng khác. Sau đó chị phục vụ trong công tác lãnh đạo và Huấn luyện của Tỉnh Dòng. Từ cuối năm 2011, trong khi đang phục vụ anh chị em dân tộc Chăm tại Phan Rang với tình thương mến và tận tụy hy sinh, chị phải rời miền truyền giáo về cộng đoàn Thánh Tâm – Tp. HCM để chữa bệnh ung thư cho đến nay. Tạ ơn Chúa đã ban cho chị hoàn tất cuộc đời hiến dâng phục vụ trong ơn gọi Phan Sinh Thừa Sai Đức Mẹ suốt 43 năm và hưởng thọ 66 tuổi trong ơn gọi làm người và làm con Chúa. Xin quý anh chị em trong Đại gia đình Phan sinh tiếp tục cầu nguyện cho hai linh hồn Matta và Anna.

Cuối cùng, tin quan trọng nhất đối với chị em FMM Việt Nam là sau thời gian thăm dò và bầu chọn; chị em đã nhận được kết quả chính thức từ Trung ương Dòng về chị Tân Giám tỉnh cho nhiệm kỳ 2015-2019, là Chị Anna Tô Thị Hội. Ngày 30/10/2015 sắp tới sẽ là ngày bàn giao chính thức cho nhiệm kỳ Giám tỉnh mới của chị. Kính xin quý anh chị em trong Đại gia đình Phan sinh cầu nguyện cho chị Anna Hội trong sứ vụ của chị trong thời gian tới.

Tin đã khá dài, chị em FMM xin chân thành cám ơn và kính chào quý anh chị em.

Chị em FMM/Việt Nam.

TRANG THƯỜNG HUẤN

Lời giới thiệu: **Trang Thường Huấn tiếp tục gởi đến quý Độc Giả chương IV trong tác phẩm *Hành Trình Tự Do* của cha James E. Sullivan, dịch giả Nguyễn Ngọc Kính, OFM, tr. 140-200** (*Phần tiếp theo*)

NHỮNG ĐỊNH KIẾN VỀ THẾ GIỚI BÊN NGOÀI

Đôi khi những loại lăng kính trên đây biến tôi thành kẻ có thành kiến với những chủng tộc và sắc dân nhất định, với những người có một lối sống và quan điểm chính trị khác với tôi, thậm chí với cả người khác phái! Làm như thế thì cũng giống như việc nhốt cả một nhóm người vào chuồng bồ câu mà không sao thoát ra được.

Tôi tự nhủ rằng: "Đừng bao giờ tin người Do Thái! Họ là một dân hay gây gổ và lừa dối. Cũng nên coi chừng dân Ả Rập! Họ ăn cắp ngay cả chất trám răng của bạn! Người Đức thì đần độn và bướng bỉnh. Người Ái Nhĩ Lan toàn là những tay bợm nhậu! Người Ý và Pháp thì hay lăng nhăng với phụ nữ!

"Bọn cảnh sát thì chỉ muốn kiếm chác, chứ đâu có bảo vệ bạn. Đừng tin họ! Các bác sĩ chỉ lo kiếm tiền thôi. Thật sự thì họ đâu quan tâm chăm sóc bệnh nhân! Bọn thanh niên phóng khoáng thì ấu trĩ và thô bỉ. Các luật sư đều quanh co. Chẳng bao giờ có chuyện kiện tụng trên thiên đàng, vì các luật sư đều xuống hỏa ngục.

"Người Anh đều hợm hĩnh. Người Ba Lan thì câm như hến. Dân Hoa Kỳ thì chỉ nhìn thấy tiền. Nhân viên ngân hàng thì không có tình cảm. Các người bán hàng không bao giờ nói thật; các chính trị gia thì không biết phân biệt sự thật với dối trá!"

Tất cả những lăng kính ấy bóp méo nhận thức của tôi đến mức làm cho tôi đau lòng. Tất cả những người trên đây trở thành nạn nhân vô tội của những nhận xét ác ý và hành động lạnh nhạt của tôi. Tôi vội xét đoán họ với cái nhìn miệt thị, nên họ hoàn toàn khác xa với sự thật khách quan của mình. Vì hành động đi theo cảm xúc, nên tôi thường đối xử tệ bạc với họ.

Đôi khi tôi cũng có thành kiến với người khác phái. Đàn ông thường xem phụ nữ nói chung là xấu xa và dối trá. Vì họ bị một phụ nữ nào đó phản bội, nên họ kết luận là mọi phụ nữ đều như thế - độc ác, dối trá, giả hình. Loại đàn ông ấy thì quay lưng với mọi phụ nữ. Họ chẳng quan tâm người phụ nữ đang yêu thích họ có thật thà và chân thành hay không. Thậm chí họ không thèm nhìn xem thực tế khách quan nơi người phụ nữ, mà chỉ nhìn vào lăng kính của mình – những đau đớn và cay đắng trong kinh nghiệm quá khứ của mình.

Đáng tiếc là nhiều phụ nữ cũng xem thường đàn ông, khi họ đáp lại lời "khen ngợi" của đàn ông. Họ xem đàn ông là những kẻ đói khát quyền lực và vô cảm với phụ nữ. Đôi khi họ xem đàn ông là "thú vật" chỉ muốn thỏa mãn tình dục với phụ nữ, chứ không có gì khác. Vì thành kiến ấy mà họ cảm thấy chua cay đối với mọi đàn ông, bất kể đó là một người đàn ông hòa nhã, dễ thương và đầy cảm thông hiện diện trong cuộc đời họ. Mọi người đàn ông đều bị họ bôi bẩn bằng màu đen ích kỷ và vô cảm.

Người phụ nữ như thế thì hầu như không thể thiết lập tương quan ấm áp và yêu thương với bất cứ người đàn ông nào, bất chấp ông sự thật là ông yêu thương và ngưỡng mộ bà. Vì thành kiến, bà xem tình bạn của ông chỉ là một sự quyến rũ nhằm lợi dụng và lạm dụng bà mà thôi.

Điều đáng tiếc là những thành kiến ấy cũng tác động đến nhận thức của tôi về người cùng giới. Nếu một cậu bé không ngớt nghe mẹ cậu chế giễu và sỉ nhục cha cậu, nếu cậu nghe bà cảnh báo chị cậu đừng tin tưởng đàn ông, vì "đàn ông chỉ nghĩ tới một điều mà thôi," thì rất có thể là cậu sẽ lớn lên với một thành kiến đối với người nam, y như mẹ của cậu đã có thành kiến với họ. Khi lớn lên, cậu sẽ khó làm bạn với những đàn ông khác, khó chia sẻ và tin tưởng những người đàn ông khác. Cậu chỉ cảm thấy thoải mái và cởi mở khi giao tiếp với phụ nữ. Cậu thực sự đoạn tuyệt với một nửa dân số trên thế giới!

Rất nhiều phụ nữ cũng có thành kiến đối với những người cùng giới. Họ xem phụ nữ là những kẻ nham hiểm và dối trá. Họ không thể tin là phụ nữ có thể kết bạn tâm giao với nhau. Hậu

quả là họ chỉ cảm thấy hạnh phúc khi tương giao với đàn ông, và vì thế, họ thiếu mất sự nâng đỡ của những người cùng giới.

Hầu hết những lăng kính bất biến ấy - đôi khi nằm trong tầng ý thức, nhưng sự thường thì nằm trong tầng vô thức – luôn luôn gây nguy hại. Chúng bóp méo nhận thức chúng ta và làm cho chúng ta có những cảm xúc không thích hợp. Vì lẽ đó mà chúng ta thiếu kính trọng người khác, gây tổn thương cho họ và làm cho họ xa lánh chúng ta.

LĂNG KÍNH DI ĐỘNG

Những lăng kính bất biến như thái độ và thành kiến của tôi, không phải là những trở ngại duy nhất ngăn cản tôi đáp ứng các nhu cầu trong thế giới bên ngoài của mình. Tôi còn mang theo những *lăng kính di động*, đó là những bộ lọc nằm ngay trước mắt tôi và bóp méo nhận thức của tôi về thực tại. Như chúng ta đã nói trên đây, các lăng kính ấy là phản ứng chuyển cảm và đối chuyển cảm.

Một mặt, những lăng kính ấy hình thành nơi tôi một loạt những *kỳ vọng viển vông, những nỗi lo sợ vô cớ*, và *thái độ thù địch vô lý*; mặt khác thì chúng tạo nên *những cảm xúc yêu thương không chân thực* và *những đòi hỏi viển vông*. Đó là những sản phẩm của những kinh nghiệm giữa cha mẹ tôi và con cái, khi tôi còn thơ ấu. Đó là những lăng kính di động, chứ không cố định, và *thông thường* thì những lăng kính ấy không can thiệp vào giữa tầm nhìn của tôi và thực tại bên ngoài. Có thể nói rằng, thông thường thì chúng nằm im lìm bên cạnh, cho đến khi một cơ chế nào đó kích hoạt cho chúng chỗi dậy và đặt chúng trước mắt tôi.

Do đó, thông thường thì tôi không nhìn bạn qua lăng kính của mẹ hay cha tôi. Tôi không chờ đợi bạn đối xử với tôi như thể cha mẹ tôi. Tôi không sợ bạn như tôi đã sợ cha mẹ tôi, khi tôi còn là một đứa bé. Tôi không tức giận với bạn vì những sự thất vọng và trừng phạt mà cha mẹ đã gây ra cho tôi. Tôi không mong đợi bạn đáp ứng các nhu cầu của tôi.

Tuy nhiên, khi bạn làm nắm giữ một địa vị có quyền trên tôi, ngay cả khi bạn chỉ tỏ vẻ như một kẻ có quyền, nói năng như cha mẹ tôi, mỉm cười như cha mẹ tôi, hành động như cha mẹ tôi, bấy giờ bạn mở khóa cho lăng kính chuyển cảm, và lăng kính ấy lập tức xen vào giữa bạn và tầm nhìn của tôi về bạn. Tiến trình ấy tự động diễn ra ngoài vùng ý thức của tôi. Tôi không hề biết tại sao tôi lại nhìn bạn một cách khác, nghe bạn nói một cách khác và có một loạt những cảm xúc mới về bạn. Trong nhận thức và cảm xúc của tôi, tôi trở về với thời thơ ấu của mình, và chờ đợi bạn biểu lộ những thái độ như sửa dạy, truyền lệnh, nhận xét tiêu cực, nâng đỡ, khích lệ, v.v… mà tôi đã đón nhận từ cha mẹ tôi, tùy theo loại lăng kính đã được kích hoạt. Hậu quả là những nhận thức, cảm xúc và hành động lệch lạc của tôi gây trở ngại cho mối tương tác giữa bạn và tôi, gây xáo trộn cho mối tương giao của chúng ta.

Chị Susan, một nữ tu trẻ đẹp, là một ví dụ nổi bật về việc bóp méo nhận thức do chuyển cảm gây ra. Chị làm công tác xã hội, cho nên chị khá quen thuộc với hiện tượng chuyển cảm nơi người khác. Thế nhưng, khi chị đến tham vấn với tôi, chị lại không hề biết là mình chuyển tải những cảm xúc đối với cha mình sang cho tôi. Bố chị là trụ cột của gia đình và ân cần nâng đỡ con cái trong mọi vấn đề. Dường như ông biết phải nói gì và làm gì, khi con cái nhức đầu và đau đớn.

Khi chị Susan đến tham vấn để giải quyết những vấn đề liên quan đến các mối tương quan trong cộng đoàn của chị, chị chờ đợi nơi tôi những điều rất giống với những kỳ vọng mà chị đặt nơi cha mình, khi chị còn là một cô gái bé bỏng. Đáng tiếc là tôi không có được ngón tay "thần diệu" như cha chị. Ngay cả khi tôi làm được như thế, tôi biết rằng người phụ nữ nơi Susan không muốn *để tôi* giải quyết những vấn đề của chị. Chị muốn tự mình giai quyết. Tôi cũng biết là giải pháp cho vấn đề của chị đã nằm sẵn trong lòng. Tôi chỉ có việc giúp chị tìm thấy giải pháp ấy mà thôi.

Tuy nhiên, khi sự chuyển cảm trở nên mạnh mẽ, thì chị tỏ ra giận dữ với tôi, vì tôi biết "cách giải quyết vấn đề, mà không chịu nói ra!" Đó quả là một điều đáng lưu ý! Người phụ nữ làm công tác xã hội thừa biết là phải làm cách khác, thế nhưng cô gái bé bỏng nơi chị lại "muốn" cha mình phải nói những câu "thần chú" để xua đuổi những vấn đề của chị.

Đó là lúc thích hợp để làm sáng tỏ hành động chuyển cảm, tác động của những nhận thức sai lạc và sự lệ thuộc ấu trĩ của chị đối với mọi nhân vật nắm giữ quyền bính. Nếu sự việc này xảy ra trong một bối cảnh khác, thì có lẽ chị Susan và nhân vật nắm giữ quyền bính đều không hiểu tại sao chị lại giận dữ như vậy. Hẳn chị sẽ cảm thấy thất vọng và đau đớn, còn người bề trên thì sẽ nhường nhịn "cô gái bé bỏng và lệ thuộc."

Không phải tất cả các nhà tư vấn và tâm lý trị liệu đều thoát khỏi lăng kính chuyển cảm và những cảm xúc do chuyển cảm gây ra. Trong trường hợp đó thì được gọi là đối chuyển cảm, bởi vì phản ứng chuyển cảm của thân chủ thường là cơ chế kích hoạt lăng kính đối chuyển cảm của các nhà tư vấn và tâm lý trị liệu. Các linh mục cũng thường có những phản ứng "đối chuyển cảm" như thế đối với giáo dân trong giáo xứ, còn các tu sĩ thì phản ứng như thế với học sinh trong trường. Vì vai trò làm "cha," "xơ," hay "thầy," họ trở nên những nhân vật có quyền bính và dễ trở thành đối tượng mà giáo dân và học sinh có thể chuyển tải những cảm xúc của mình. Đó là điều quan trọng mà các linh mục và tu sĩ phải hiểu, ngõ hầu họ đừng để mình rơi vào bẫy của hành vi đối chuyển cảm. Họ cần phải hiểu rằng, những hành động thù địch vô cớ của giáo dân chẳng qua là tàn tích của một thời thơ ấu đầy thịnh nộ, và nay thì được phóng chiếu sang cho họ. Họ phải hiểu rằng, khi một giáo dân hay học sinh "si mê" họ một cách lãng mạn, thì đó chẳng qua là một nhu cầu vô thức muốn có được một người cha hay người mẹ tốt.

Sự phóng chiếu/chuyển cảm của giáo dân và học sinh không chỉ làm cho người linh mục/tu sĩ cảm thấy đau lòng, nhưng còn có thể làm cho họ có những phản ứng đối chuyển cảm. Một khi xảy ra như thế, thì người linh mục không còn nhìn người giáo dân như một kẻ bị tổn thương và đau khổ vì sự thù địch trong vô thức. Trái lại, người linh mục xem người giáo dân như một ai đó đã *xuất hiện trong cuộc đời quá khứ của mình*, trong đó người linh mục cũng đã chịu đựng những cơn tức giận vô cớ. Bấy giờ, người linh mục sẽ *phản ứng một cách thái quá*. Ông sẽ giận dữ và lên án giáo dân là kẻ "vô ơn," vì họ không quý trọng tất cả những gì mà ông đã làm cho họ. Người giáo dân cũng "táo tợn" tức giận với ông, khi ông đã từng ân cần tử tế với họ. Do đó, họ chỉ có nước bỏ đi để xua tan băng giá!

Những nhận thức méo mó và cảm xúc lệch lạc của cả hai người đều bùng nổ dữ dội. Có thể đưa đến hậu quả là họ bối rối và đau khổ đến mức không sao tin nổi. Cả người linh mục và giáo dân đều phản ứng với những cảm xúc dữ dội của một ai đó trong quá khứ, chứ không phải là họ đang phản ứng với nhau. Cả hai đều trải qua những đau đớn phi hiện thực và không cần thiết.

Một khi các linh mục và tu sĩ hiểu được bản chất của những phản ứng chuyển cảm nơi giáo dân và học sinh, họ có thể tránh phản công lại sự tức giận của giáo dân, và tránh được lối phản ứng gia trưởng đối với sự "si mê" của học sinh. (còn tiếp)

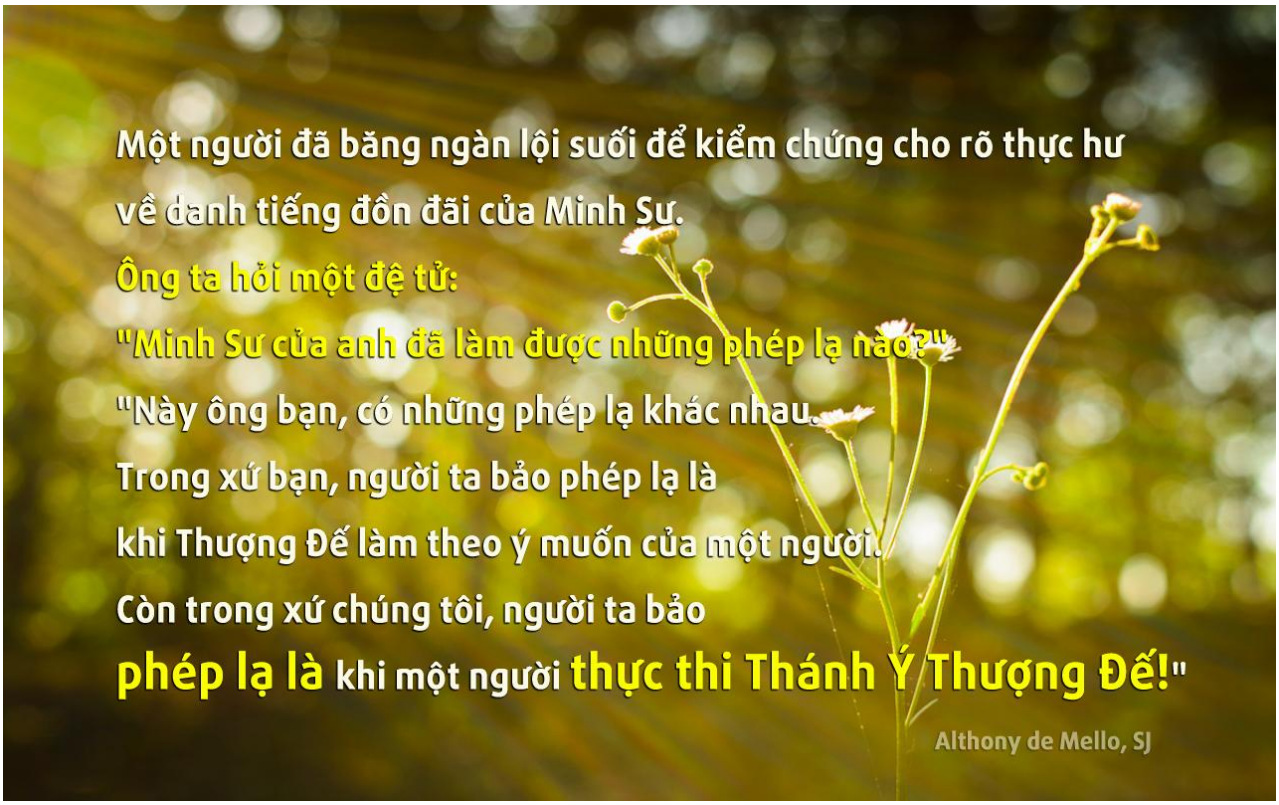

Bài giảng ngày 1-10-2015 chuẩn bị tâm hồn mừng lễ thánh Phanxicô tại giáo xứ Đakao

THÁNH PHANXICÔ VÀ VIỆC BẢO VỆ MÔI SINH

Giuse Nguyễn Văn Huân, **OFM**

Thưa anh chị em,

Lễ Thánh Phanxicô năm nay diễn ra trong bầu khí hân hoan của cộng đồng dân chúa đón mừng thông điệp "Laudato Si'"- "Lạy Chúa, Chúa đáng ngợi khen"! Một thông điệp có nội dung cách mạng vì chính Đức thánh cha cũng đã mời gọi qua thông điệp này cần thực hiện "một cuộc cách mạng văn hóa rộng rãi" để đương đầu với cuộc khủng hoảng môi sinh đang diễn ra trên phạm vi toàn cầu. Một điểm đặc biệt không thể bỏ qua là ngay từ lời đầu tiên khi bắt đầu thông điệp, Đức thánh cha đã dùng lại chính lời khởi đầu của "Bài Ca Mặt Trời" hay còn gọi là "Bài Ca các Tạo Vật", đây là lời kinh do chính thánh Phanxicô sáng tác để ca tụng Thiên Chúa qua các thụ tạo trong thiên nhiên vì mọi loại thụ tạo đều là công trình sáng tạo của Thiên Chúa. Chính qua việc chiêm ngắm thiên nhiên mà con người nhận biết tình yêu kỳ diệu của Thiên Chúa và bàn tay quan phòng của Ngài trên vạn vật. Ngoài ra cũng trong phần khởi đầu của thông điệp, Đức thánh cha đã dành ba số 10,11 và 12 để nói về thánh Phanxicô. Có thể nói thánh Phanxicô là kim chỉ nam cho tinh thần của thông điệp này. Điểm độc đáo mà Đức thánh cha muốn nêu đó là: *thánh Phanxicô Assisi chính là người đã khẳng định "đến một điểm nào đó thì không thể tách rời giữa sự quan tâm chăm sóc thiên nhiên, công lý đối với người nghèo, sự dấn thân cho xã hội và bình an nội tâm (số 10).*

Khởi đầu cho 3 ngày tĩnh tâm chuẩn bị tâm hồn mừng lễ thánh Phanxicô, chúng ta là con cái, là thành phần trong đại gia đình Phan sinh hay chỉ là những người hâm mộ tinh thần Phan sinh, chúng ta cùng nhau dành ít phút để tìm hiểu mối tương quan mật thiết giữa thánh Phanxicô và việc bảo vệ Môi sinh.

Trước tiên, việc bảo vệ môi sinh đang là vấn đề cấp thiết vì nó liên hệ đến sự tồn vong của loài người. Con người sống là nhờ thụ hưởng tất cả những gì do thiên nhiên cung cấp. Một khi thức ăn, thức uống chứa đầy độc tố, khí thở bị ô nhiễm, sinh cảnh sống bị mất cân bằng, bị xáo trộn... thì cũng đồng nghĩa là con người đang hủy hoại chính ngôi nhà của mình. Ngay số đầu tiên mở đầu thông điệp, Đức thánh cha Phanxicô, sau khi nhắc đến thánh Phanxicô với lời ca tụng Thiên Chúa làm tên gọi của thông điệp, đã đề cập ngay đến điều này bằng lời sau đây: "*Trong bài ca đẹp đẽ này, Ngài (tức thánh Phanxicô) đã nhắc lại cho chúng ta biết rằng ngôi nhà chung của chúng ta cũng như một người chị để chúng ta chia sẻ cho nhau sự sinh tồn, và như một người mẹ xinh đẹp mở rộng đôi tay đón nhận chúng ta:" Chúc tụng Chúa, Chúa của con, vì mẹ đất như người chị nâng đỡ và hướng dẫn chúng con, và sản sinh ra bao hoa trái cỏ cây muôn màu muôn sắc" (LS số 1).*

Vấn đề cấp thiết này là điều quan tâm của Giáo Hội qua các triều đại Giáo hoàng gần đây. Trước tiên, thánh Giáo hoàng Gioan Phaolô II trong sứ điệp nhân ngày hòa bình thế giới được phổ biến ngày 01 tháng 9/1990 đã nhắc cho mọi người biết rằng **"***Khi xa rời chương trình của Thiên Chúa tạo hóa, con người gây ra một sự hỗn loạn không thể tránh được và nó*

sẽ ảnh hưởng trên mọi loài thụ tạo". Và Ngài nói thêm:

"*Nếu thiếu ý thức về giá trị bản vị và sự sống con người, thì con người cũng không chú ý gì đến trái đất... Khi đặt vấn đề vào trong bối cảnh của hòa bình trong xã hội loài người, người ta nhận thấy việc chú ý đến những gì mà trái đất và khí quyển vén mở cho chúng ta, quan trọng dường nào: đó là trong vũ trụ có một trật tự phải được tôn trọng".* (Xem bài: **"***Bảo vệ môi sinh để tránh xung đột giữa các dân tộc*"- Linh Tiến Khải 29/10/2007 trên Vietcatholic)

Đức thánh cha *Biển Đức 16 trong buổi tiếp kiến sáng ngày 9-6-2011, dành cho các đại sứ của 6 nước cạnh Tòa Thánh, đã tái kêu gọi các chính phủ tôn trọng môi sinh và khai thác các năng lượng sạch để bảo tồn thiên nhiên.* Đức thánh cha *kêu gọi phải* **"***hoàn toàn duyệt lại đường lối tiếp cận của chúng ta đối với thiên nhiên. Thiên nhiên không phải chỉ là một không gian có thể khai thác hoặc đùa giỡn. Nó chính là nơi sinh ra của con người, có thể nói là nhà của con người, là điều thiết yếu đối với chúng ta. Sự thay đổi não trạng trong lãnh vực này, kể cả những bó buộc mà nó kéo theo, phải giúp mau lẹ đi tới một nghệ thuật sống cùng nhau, tôn trọng giao ước giữa con người và thiên nhiên, nếu không gia đình nhân loại có nguy cơ biến mất" (Theo bản tin Vietcatholic 6/9/2011, Lm Trần đức* Anh)

Liên Hội đồng Giám mục Á châu đã tổ chức một cuộc hội thảo tại Bangkok, Thái Lan, từ ngày 19 đến 20-10/2011, bàn về trách vụ của Giáo Hội ở đại lục này đối với việc bảo vệ môi sinh và kêu gọi chống lại sự thay đổi khí hậu tai hại. Có 55 tham dự viên đến từ 16 Hội đồng Giám mục và 2 thành viên kết nạp: Trong văn kiện chung kết, các vị nhấn mạnh rằng nghĩa vụ cơ bản của Giáo Hội tại Á châu là **"***kêu gọi hoán cải toàn diện, thăng tiến một lối sống khác với hiện nay, một nền văn hóa mới tôn trọng thiên nhiên, sống đơn sơ và điều độ, hy vọng và vui mừng".*

Và mới gần đây Hội đồng Giám mục Việt Nam trong thư gởi cộng đồng dân Chúa sau kỳ họp thường niên từ 14 đến 18/9/2015 tại Xuân Lộc cũng đã nhấn mạnh rằng:

"*<u>Chăm sóc môi trường sống</u>: Trong dịp lễ Hiện Xuống, ngày 24-5-2015, Đức giáo hoàng Phanxicô đã ban hành thông điệp Ngợi Khen Chúa (Laudato si'), kêu gọi mọi người trên thế giới hãy chăm sóc trái đất này là ngôi nhà chung mà Thiên Chúa là Cha và là Đấng Tạo Hóa đã ban cho nhân loại. Ngài cũng quyết định thiết lập ngày 1-9 hằng năm làm Ngày Thế giới cầu nguyện cho việc chăm sóc công trình tạo dựng. Quả thật, thế giới ngày nay đang trải qua cuộc khủng hoảng trầm trọng về môi sinh: trái đất nóng lên, ô nhiễm gia tăng, nguồn nước sạch bị đe dọa, thảm họa thiên nhiên ngày càng nhiều... Việt Nam cũng là một trong những nước chịu ảnh hưởng nặng nề của tình trạng biến đổi khí hậu; ô nhiễm bụi ở mức độ trầm trọng, nhất là tại các thành phố lớn. Đây là vấn đề rất lớn, đòi hỏi những thay đổi trên nhiều bình diện: kế hoạch kinh tế, chính sách xã hội, đạo đức môi trường... Với người Công giáo, Đức giáo hoàng kêu gọi phải hoán cải, nghĩa là thay đổi cách nhìn, cách nghĩ và cách sống trong tương quan với môi trường thiên nhiên. Chính Thiên Chúa đã trao cho con người trách nhiệm trông coi trái đất (x. St 1,28), do đó không được tàn phá hoặc sử dụng để trục lợi, nhưng phải chăm sóc và gìn giữ, cho thế hệ hiện nay và cả tương lai. Ý thức đó thúc đẩy chúng ta thay đổi cách sống, biết tôn trọng thiên nhiên, chăm sóc môi trường sống, bắt đầu từ những việc nhỏ bé trong cuộc sống hằng ngày như tiết kiệm nước và năng lượng, giữ vệ sinh chung trong khu xóm... Ước gì các giáo xứ trở thành những mẫu gương điển hình trong việc giữ gìn và bảo vệ môi sinh".(*số 5)

Trước một vấn đề cấp thiết đã được Đức thánh cha Phanxicô và nhiều bậc có thế giá chỉ ra, chúng ta là con cái thánh Phanxicô, chúng ta tự hỏi đâu là những yếu tố sắc nét trong tinh thần và lối sống của Ngài trong việc gìn giữ và bảo vệ môi sinh, một vấn đề đã được quan tâm đối với nhân loại khi Liên Hiệp Quốc ngay từ năm 1972 đã tuyên bố thành lập ngày môi trường thế giới diễn vào ngày 5/6 hằng năm. Vào năm 2014, ít lâu sau khi một trận bão lớn quét qua và tàn phá thành phố Tacloban ở Philippines đã diễn ra hội nghị thế giới về môi trường tại Lima, thủ đô của nước Perou. Cả thế giới đã như xót xa khi chứng kiến 2 đại biểu của Philippines phát biểu với nước mắt dàn dụa, kêu gọi các nước trên thế giới nói nhiều rồi hãy hành động ngay. Trong năm nay người ta cũng đang trông đợi các quốc gia sẽ đưa ra được những cam kết thích hợp và hữu hiệu hơn trong việc giảm khí thải, hiệu ứng nhà kính... trong hội nghị về môi trường sẽ diễn ra tại Paris vào tháng 12 tới đây. Riêng với Giáo Hội Công Giáo, mới đây Đức thánh Cha Phanxicô cũng đã chọn ngày 1/9 hằng năm làm ngày cầu nguyện cho việc bảo vệ môi sinh! Còn thánh Phanxicô

vào lễ Phục sinh năm 1980 đã được Đức thánh Giáo Hoàng Gioan Phaolô II đặt làm quan thày cho việc bảo vệ môi sinh.

Trong bối cảnh cấp thiết đó, Đức thánh cha Phanxicô mời gọi chúng ta qua thông điệp Laudato Si hãy hướng về thánh Phanxicô. Bất cứ ai có dịp tiếp cận cuộc đời thánh Phanxicô cũng đều nhận ra một điều đó là Ngài là vị thánh có lòng yêu thương đặc biệt đối với mọi tạo vật. Bằng chứng rõ nét nhất chính là "Bài Ca Anh Mặt trời" hay còn gọi là "Bài Ca các Tạo Vật" mà thánh nhân đã sáng tác vào lúc cuối đời khi đôi mắt của **N**gài đã gần như mù lòa khiến Ngài như bị tách biệt khỏi thế giới bên ngoài. Trước giờ lâm chung, Ngài còn sáng tác thêm một đoản khúc thêm vào bài ca này để đón chào, ca tụng ngay cả Chị Chết. Vì thế quả đúng bài ca này là một sáng tác chứa đựng sự "*sáng tạo cháy bỏng tình yêu của Ngài dành cho các tạo thành*" (JM Talbot). Cuộc đời thánh Phanxicô cũng là cuộc đời của một con người say mê rao giảng Phúc Âm. Ngài là nhà giảng thuyết không biết mệt mỏi, sẵn sàng giới thiệu Kitô giáo cho không biết bao nhiêu người, kể cả đến những người Hồi giáo là thù địch của Kitô giáo thời bấy giờ. Việc Ngài đón nhận anh em, qui tụ họ thành Dòng tu cũng là để cùng nhau sống theo Phúc Âm và đi rao giảng Phúc âm ấy cho mọi người. Rao giảng khắp nơi cho mọi người "*Nhưng bài giảng nổi tiếng nhất của thánh Phanxicô lại là bài giảng dành cho chim"* (JM Talbot). Ngày kia Phanxicô đi qua thung lũng Spoleto, nhìn lên cây thấy đầy những bồ câu và quạ, Phanxicô đã "rời khỏi các bạn đường, hăm hở chạy đến bầy chim", và "khiêm tốn nài xin chúng hãy lắng nghe lời Thiên Chúa": "Này các anh chim, các anh phải hết sức lắng nghe Đấng Tạo hóa, và luôn yêu mến Người; Người đã cho các anh bộ lông để mặc, đôi cánh để bay... Người đã cho các anh bầu trời trong xanh làm nơi ở, dù các anh không gieo trồng gặt hái, Người vẫn luôn che chở gìn giữ các anh..." Tôma Celanô là tác giả viết về tiểu sử thánh Phanxicô đã ghi nhận rằng bầy chim vươn cổ và xòe cánh khi Phanxicô bước vào giữa chúng và chúc lành cho chúng. Sự kiện này đã làm trỗi dậy lòng say mê của vị thánh đối với mọi tạo vật của Chúa. Ngày nay ở Assisi quê hương của thánh Phanxicô như vẫn còn duy trì tinh thần này khi hằng ngày lúc chuông nhà thờ vang lên 3 lần đọc kinh Truyền tin thì cũng là lúc người ta cho các chú chim yêu dấu của vị thánh ăn. Rồi mỗi năm vào Chúa Nhật gần kề lễ thánh Phanxicô 4/10 hằng năm, hằng ngàn nhà thờ Công giáo, Anh giáo, Tin Lành khắp thế giới vẫn tổ chức lễ chúc lành cho các thú vật. Chó, mèo, lừ**a** ngựa... được đưa vào nhà thờ như một cách nhằm tôn vinh sự quan tâm thương yêu của TC và của T Phanxicô dành cho tạo vật. Như vậy thánh Phanxicô đã khơi dậy vào thời của Ngài kéo dài cho đến ngày nay lòng yêu thương mọi loài thụ tạo.

Đến đây chúng ta có thể đặt ra câu hỏi lý do nào đã thúc đẩy thánh Phanxicô yêu mến thụ tạo đến như vậy? Phải chăng việc Ngài làm nhuốm màu sắc của một thứ phiếm thần nào đó?

Nhìn kỹ vào những yếu tố chi phối cuộc đời thánh Phanxicô, người ta dễ nhận ra Ngài yêu mến thiên nhiên nhưng không tôn thờ thiên nhiên. Thiên nhiên luôn mang trong nó cái bất toàn của loài thọ tạo. Câu chuyện tiêu biểu có lẽ là câu chuyện con sói hung dữ ở làng Gubbio, nó đã giết hại gia súc và một số dân làng. Phanxicô đã gọi con sói tới và đưa ra những lời khuyên để hòa giải con sói dữ với dân làng: *"Này anh sói, anh đã gây nhiều thiệt hại cho vùng này... và hủy diệt không thương xót những tạo vật của Chúa*." Phanxicô thuyết phục anh Sói không gây hại nữa và đổi lại dân làng sẽ cung cấp thực phẩm, bảo đảm để anh được ăn no. Tuy có tình trạng như thế, Phanxicô vẫn yêu thương ấp ủ thiên nhiên vì nhận biết chúng là quà tặng tình yêu mà Thiên Chúa ban cho con người. Thiên Chúa là Cha, là nguồn của mọi sự thiện hảo. Ngay từ khởi đầu mọi sự nơi Thiên Chúa đã hiện hữu sự ân ban cách nhưng không. Thánh Bonaventura đã ghi nhận*: "Phanxicô luôn tìm dịp để yêu Chúa trong mọi sự. Nơi mọi vật xinh đẹp Ngài đều thấy Thiên Chúa, Đấng chính là cái đẹp"*. Nếu Thiên Chúa Cha là nguồn của mọi sự thì thánh Phanxicô cũng thấy nơi Chúa Kitô là quà tặng lớn lao nhất Cha ban cho nhân loại. Chính trong Chúa Kitô mà muôn loài đã được tạo dựng để nhờ Người và trong Người mà tụng ca vinh quang Thiên Chúa. Chính thánh Phaolô đã khơi lên điều này trong thánh ca tạ ơn khởi đầu thư gởi tín hữu Côlôsê*: "Người có trước muôn loài muôn vật, tất cả đều tồn tại trong Người"* (Col 1, 15-17). Thánh nhân cũng còn khẳng quyết điều này cả trong thư Ê-phê-sô*: "Thật thế, chúng ta là tác phẩm của Thiên Chúa, chúng ta được dựng nên trong Đức Ki-tô Giêsu, để sống mà thực hiện công trình tốt đẹp của Thiên Chúa"* (Ep 2,0). Linh đạo Phanxicô lấy Chúa Ki-tô làm trung tâm. thánh Phanxicô nhận ra mối tương quan mật thiết giữa Chúa Ki-tô và công trình tạo

dựng. Chính trong mối tương quan này mà chúng ta nhận ra sự thâm sâu trong mối tương quan giữa thánh Phanxicô và các tạo vật. Cả cuộc đời thánh nhân chìm đắm trong Đức Ki-tô, nên chính Ngài cũng thấy mình chìm đắm trong tạo thành, Ngài sống mối tương quan với các thụ tạo cũng giống như Ngài sống mối tương quan với Chúa Ki-tô, người Anh đầy lòng trắc ẩn. Để như "chính Đức Ki-tô làm cho các bộ phận ăn khớp với nhau và toàn thân được kết cấu chặt chẽ... (Ep 4,16) để tất cả đều qui về Cha là Thiên Chúa toàn năng, thì mọi thụ tạo tuy khác biệt và có thể xung khắc nhau do hậu quả của tội lỗi cũng có thể thành anh em nhờ và qua Đức Ki-tô. Đây có thể là lý do để thánh Phanxicô thực hiện một điều rất độc đáo là gọi các thụ tạo là anh, là chị... thánh Bonaventura viết: *"Khi cố gắng đi ngược lên tới nguồn cội của mọi sự, Ngài đã nghiệm thấy nơi tất cả mọi loài một tình bạn ngập tràn và đã gọi các thụ tạo là anh, là chị ngay cả với những loài nhỏ bé nhất vì Ngài biết rằng chúng cũng như Ngài đều khởi xuất từ một nguyên lý duy nhất*"

Thấy được nguồn cội trong tình yêu nhưng không nơi chúng được cấu tạo nên, và trong sự kết hợp huynh đệ thâm sâu trong Đức Ki-tô mà Phanxicô đã có thể tự giải thoát khỏi mọi cám dỗ của bản năng chiếm hữu để có thể gọi mọi thụ tạo trong vũ trụ là anh Mặt trời, là chị Mặt trăng, anh Gió, anh Nước... Chính điều này cũng giải thoát Phanxicô khỏi nguồn căn của tội xảy đến khi con người tìm cắt đứt mình khỏi nguồn tình yêu Thiên Chúa, sự cắt đứt làm con người ra đơn độc, phải tự lo toan cho mình khiến con người thành sợ hãi và tìm cách chiếm đoạt vô độ đến chỗ chỉ lo mưu tìm thống trị và loại trừ tha nhân. Phanxicô là con người được giải thoát khỏi mọi sợ hãi. Khi không có tài sản để bảo vệ, Ngài có vô vàn quà tặng cuộc sống để chia sẻ và trao ban.

Việc ca ngợi Thiên Chúa qua các tạo thành nơi Phanxicô có nguồn gốc từ một tình yêu đến say mê, đến độ Thiên Chúa đã dựng nên cái gì thì Phanxicô yêu mến cái đó; Sống mối liên kết anh em với vạn vật sinh linh, xem tất cả đều là thành phần trong một đại gia đình... không làm Phanxicô quên đi sự khổ đau do sự nhẫn tâm, tàn ác gây ra cho các thụ tạo do có những kẻ lạm

dụng quyền lực hay sự tự do. Thánh nhân nỗ lực không ngừng nhằm bảo vệ mọi tạo thành khỏi khổ đau và thiệt hại. Chắc hẳn Ngài đau buồn ghê gớm khi thấy kẻ chăn đánh đập ngựa lừa, thợ săn đặt bẫy bắt chim, người nuôi để chó mèo của mình chết đói, kẻ buôn cừu đối xử thô bạo khi dắt chúng ra chợ để bán Ngài đã tức giận nói: **"***Tại sao các anh lại hành hạ các anh cừu của tôi bằng cách cột treo lên như vậy?"* **(**JMTalbot). Mặc dầu không phải là người ham thích dựa vào quyền lực, nhưng trước một vấn đề khẩn thiết và lan rộng như việc lạm dụng thú vật nêu trên, Phanxicô cảm thấy cần phải có sự can thiệp của chính quyền. Ngài khẩn cầu các giới chức có trách nhiệm hãy ban hành luật lệ chống lại những cách đối xử nhẫn tâm đối với thú vật. Trong tác phẩm viết về thánh Phanxicô quyển 2 Tôma Cêlanô đã thuật lại những lời minh chứng sau đây**: "***Nếu tôi được gặp Hoàng đế, tôi sẽ nài xin Ngài công bố một sắc chỉ truyền cho tất cả mọi người có khả năng phải vãi thóc trên các nẻo đường vào ngày lễ ấy (Giáng Sinh) để cho các chú chim nhỏ và nhất là các chị em chim sẻ của chúng ta được bữa tiệc no nê... và mọi người buộc phải cho các anh bò và các anh lừa của chúng ta dồi dào thức ăn hơn"* **(**2Cel 200). Một ngày kia khi đến gần Greccio, nơi mà Phanxicô đã có sáng kiến làm hang đá đầu tiên trên thế giới, Ngài bắt gặp con thỏ bị mắc bẫy, Phanxicô đã giải thoát và nói với con thỏ "Này anh thỏ hãy đến đây với ta". Con thỏ nhảy vào vòng tay Ngài và cứ nằm mãi cho đến khi Ngài bảo nó về lại hang nó ở. Bên ngoài thành Rieti, thấy một người đàn ông đang bắt cá, Phanxicô đã xin để được thả cá lại xuống nước và vừa thả vừa căn dặn chúng cẩn thận đừng để bị bắt lại. Khi đi ngoài đường, Phanxicô thường dừng lại để giúp những con sâu đang bò ngang qua đường**.** Ngài nhặt chúng lên và đặt chúng ở nơi an toàn, để không bị những ai qua đường giẫm lên. Lòng thương mến của Phanxicô không dừng lại ở nơi thú vật sống động mà trải ra với mọi vật. Ngài kính trọng cả những vật vô tri, Ngài liên tưởng chúng với tình yêu sống động của Thiên Chúa. Mọi vật đều là công trình kỳ diệu tay Chúa làm nên. "Ngài kính cẩn bước đi trên những viên đá, vì chính Đấng đã được gọi là Đá Tảng". Một lần thấy anh em ném những thanh củi cháy dở ra bên ngoài, Ngài đã ngăn cấm và muốn anh em đặt nhẹ nhàng xuống đất vì tôn kính Đấng đã

tạo ra chúng... Câu chuyện về anh Lửa còn được đề cập đến một cách thật độc đáo vào lúc cuối đời khi Phanxicô đã gần như bị mù. Các bác sĩ đã muốn chữa bệnh cho Ngài bằng cách dùng một thanh sắt nung đỏ áp vào thái dương, khi thanh sắt nóng đỏ chạm vào, Phanxicô đã cầu nguyện rằng**: "***Này Anh Lửa Đấng Tối Cao đã tạo dựng nên Anh cách mạnh mẽ, xinh đẹp và hữu ích nhất vượt trên mọi tạo vật khác. Vậy Anh hãy tỏ lòng thương xót tôi lúc này, hãy tử tế vì tôi đã luôn luôn thương yêu Anh vì Chúa*". Và có lẽ còn có thể kể thêm nhiều chuyện khác nữa để cho thấy tình yêu của Phanxicô đối với các thụ tạo. Lòng yêu mến Thiên Chúa đã làm cho Phanxicô nhận ra vẻ đẹp kỳ diệu, sự lạ lùng đến khiến phải ngạc nhiên chứa đựng trong các thụ tạo đó. Nhiều lúc nó đã làm cho tâm hồn Ngài như ngây ngất, một thứ hồn thơ vượt lên trên mọi toan tính trần tục để đi vào trong một quan hệ mới giống như những gì đã xảy ra với chính cuộc đời Ngài. Hai mươi bốn năm đầu đời tuổi trẻ Ngài đã chọn công danh sự nghiệp, ham thích xa hoa phung phí, hai mươi mốt năm sau lại là lối sống ngược lại hoàn toàn từ bỏ mọi sự để chọn nghèo khó, sống trong khắc khổ hoàn toàn. Đó là kết quả của cuộc gặp gỡ của Ngài với Đức Ki-tô, để đi đến theo gương Đức Ki-tô hoàn toàn. Tình yêu của Ngài với Đức Ki-tô là một tình yêu say mê và tha thiết, nó giống như tình trạng của kẻ đang yêu thật sự, sẵn sàng làm những chuyện điên rồ mà chỉ có tình yêu mới giải thích được. Những câu chuyện kể về ngài đầy dẫy những chuyện kỳ quặc như chúng ta đã thấy ở trên. Và một lần nữa Tôma Cêlanô góp phần giải thích với sự ngưỡng mộ**: "***Ai có thể diễn tả hết được những tình cảm vô cùng lớn lao mà Ngài đã dành cho mọi tạo vật của Thiên Chúa? Ai có thể kể lại sự ngọt ngào mà Ngài đã có khi chiêm ngưỡng sự khôn ngoan, quyền năng, và tốt lành của Đấng tạo hóa nơi các tạo vật? Thực vậy, Ngài thường tràn ngập một niềm vui kỳ diệu và khôn tả khi ngước nhìn mặt trời, chiêm ngắm mặt trăng và dõi theo các vì tinh tú và bầu trời" (Trích theo JM Talbot).* Có một câu chuyện minh họa cho những điều mà Tôma Celanô nói ở trên và cũng xin dùng làm kết thúc cho bài trình bày hôm nay đó là: Dân thành Assisi một đêm kia đang say giấc thì bị đánh thức bởi sự ồn ào của Phanxicô. Không phải là Phanxicô đang ca hát chè chén với bè bạn mà là đang chỉ có một mình. Phanxicô đã xúc động trước vẻ diễm lệ của ánh trăng lơ lửng trên bầu trời. Phanxicô cảm kích trước vẻ đẹp đó và muốn mọi người cũng được chiêm ngưỡng nên đã lẻn vào nhà thờ thành phố, leo lên gác chuông và kéo chuông inh ỏi. Mặc cho những người láng giềng tò mò và giận giữ, ngài cứ hô: "Các bạn của tôi hỡi, hãy ngước mắt lên mà xem. Hãy ngắm nhìn chị Hằng".

Vâng chúng ta hãy cùng thánh Phanxicô ngắm nhìn không chỉ chị Hằng mà còn là Anh Mặt trời, Anh Lửa chị Nước, Mẹ Đất, Anh Gió, anh chị em chim, anh chị em cá, anh Sói, và ngay cả Chi Chết nữa để cùng

cất lên lời **mà thánh** Phanxicô đã ca lên trong bài ca Các Tạo Vật**: "***Mọi ngợi khen đều thuộc về Ngài, Lạy Chúa con, do bởi mọi tạo vật được Ngài dựng nên".* Đó là lời ca tóm kết tất cả và giúp chúng ta cùng nhau ý thức hơn trong nỗ lực bảo vệ mọi tạo thành noi gương thánh Phanxicô và đáp lại lời mời gọi của Giáo Hội. Cũng chính nhờ nỗ lực giữ gìn tinh thần đó mà chúng ta sẽ được tràn đầy niềm vui, tâm hồn bình an và tình huynh đệ Phan sinh được mở rộng đến muôn phương, đặc biệt đến với những người nghèo, trong các nỗ lực dấn thân xã hội, phục vụ sự sống và tình yêu mà chúng ta đang được thừa hưởng nhờ Đức Giêsu Kitô đã chết và sống lại, để qui hướng tất cả về vinh quang Chúa Cha trong Chúa Thánh Thần..

THÁNH PHANXICÔ SỐNG TIN MỪNG TẠO DỰNG

(Bài giảng ngày 2-10-2015 chuẩn bị tâm hồn mừng lễ thánh Phanxicô tại giáo xứ Đakao)

Tu sĩ Giuse Ngô Ngọc Khanh, OFM

Nếu trước đây, "Kinh Hòa bình" dựa theo tinh thần của thánh Phanxicô đã đi vào lòng người và con âm vang mãi đến nay, thì trong những ngày này, người ta thích thú suy niệm về tinh thần bảo vệ môi sinh của Cha Thánh trong "Bài ca Vạn vật". Lý do là vì Đức giáo hoàng Phanxicô đã lấy ý tưởng từ đó để viết một Thông điệp mới rất hợp thời, và tên của Thông điệp là các chữ đầu tiên của bài ca này: "*Laudato sii, mio Signore, con tutte le tue creature/ Ngợi khen Chúa, lạy Chúa tôi, cùng với muôn loài thụ tạo*".

Trong Thông điệp này, Đức giáo hoàng Phanxicô nhấn mạnh: "*Trình thuật tạo dựng trong sách Sáng Thế, chứa đựng những lời giảng dạy sâu xa về hiện sinh con người và thực tại lịch sử của nhân loại. Trình thuật này muốn nói, hiện sinh con người dựa trên ba sự liên hệ căn bản,* ***liên kết với nhau thật mật thiết: liên hệ với Thiên Chúa, với tha nhân và với trái đất***" (s. 66). Quả thật, Kinh Thánh lặp đi lặp lại rằng: Thiên Chúa thấy mọi sự Người làm đều TỐT. Đó là Tin mừng Tạo dựng. Tin mừng ở đây là TIN TỐT, TIN VUI. Tin Mừng này có thể được tóm gọi trong một chữ HÒA – THÁI HÒA.

Theo triết lý đong phương, THÁI HÒA là hòa điệu mọi sự trong trời đất. Thái hòa diễn tả **bốn mối hòa** trong tương quan với con người.

-Hòa giữa CON NGƯỜI với TRỜI = an hòa.

-Hòa giữa THÂN XÁC và TÂM HỒN trong chính một con người = hài hòa.

-Hòa giữa TA với THA NHÂN = thuận hòa.

-Hòa giữa TA và THIÊN NHIÊN VẠN VẬT = hòa hợp.

Trong ngày lễ kính thánh Phanxicô, vị thánh được mệnh danh là **Đấng bảo vệ tạo thành**, chúng ta tìm hiểu xem ngài đã sống Tin Mừng tạo dựng, đã sống THÁI HÒA như thế nào, để rút ra một vài điểm co thể đêm vào áp dụng trong đời sống của chúng ta.

1. An hòa với Thiên Chúa

St 1 thuật lại rằng: Thiên Chúa tạo chim trời cá biển, mọi loài trên trời dưới đất. Chúng hòa hợp với nhau trong vũ điệu của thiên nhiên. Và Thiên Chúa thấy thế là TỐT.

Sau cùng, Thiên Chúa tạo dựng con người có nam có nữ, theo "*con người* ***theo hình ảnh*** *của Thiên Chúa*" để con người thông phần vào quyền quản trị vũ hoàn của Thiên Chúa. Bên cạnh, việc tạo dựng con người **sau các thụ tạo khác** cũng nhằm diễn tả rằng con người là đỉnh cao của toàn bộ công trình sáng tạo, và Thiên Chúa giao cho con người ***quyền cai quản*** các loài thụ tạo khác. Và Thiên Chúa thấy mọi sự đều TỐT.

Có người nói rằng: người nữ được tạo dựng sau người nam nên rất hoàn hảo. Vì người nam được làm trước nên chỉ là bản nháp. Người nữ được dựng nên sau, mới là "*đỉnh của đỉnh*", mới được gọi là "*người đẹp*", người "*hoàn hảo*" và là người "*cai quản tất cả*", kể cả cai người nam. Thôi cứ cho là thế. Nhưng Kinh Thánh không có chủ đích nói vậy. Điều căn bản là mọi người nam nữ đều được mời gọi thông phần vào việc quản trị vũ hoàn của Thiên Chúa.

Một trình thuật khác của sách Sáng Thế (*St* 2,4b–25) nói rằng Thiên Chúa đặt con người trong vườn địa đàng- Êđen để "*canh tác và trông coi vườn*" (*St* 2,8-9.15). Ở đây, con người không chỉ thống trị muôn loài thụ tạo khác, mà phải "***trông coi***" chúng, nghĩa là phải ***bảo tồn và gìn giữ tạo thành***. Điều này nhấn mạnh rằng con người được Thiên Chúa dựng nên là "*con người* ***làm việc***".

Thông thường, làm việc là để kiếm sống, để đáp ứng những

nhu cầu cá nhân, gia đình, để làm phát triển xã hội, mang lại cuộc sống ấm no hạnh phúc cho con người. Đó là ý nghĩa tự nhiên của làm việc. Đó là ý nghĩa tự nhiên của làm việc. Tuy nhiên, còn có những giá trị cao cả hơn giá trị vật chất nhiều: Làm việc giúp con người phát huy khả năng Thiên Chúa trao ban. Qua làm việc, con người ghi dấu ấn của mình trên vạn vật và được cộng tác vào công trình tạo dựng của Thiên Chúa. Điều này khiến con người giống hình ảnh Thiên Chúa, vì Thiên Chúa hằng làm việc.

Đã nhiều lúc chúng ta quên mất vai trò này, mà chỉ nhớ tới con người có **quyền thống trị** nên đã bắt tất cả phải phục vụ con người. Khai thác tất cả mọi thứ tài nguyên đến mức kiệt quệ, không chăm sóc trái đất là ngôi nhà chung nữa, không bảo vệ môi sinh. Tàn phá tất cả mà quên đi nhiệm vụ ***bảo tồn và gìn giữ trái đất***.

Chính thánh Phanxicô đã sống tinh thần này, khi người thích làm việc chân tay. Trong Di chúc, ngài nói: "*Phần tôi, tôi đã làm việc tay chân và vẫn muốn làm việc. Tôi tha thiết muốn tất cả anh em khác đều phải chuyên tâm làm một công việc lương thiện*" (*DC* 20). Nơi khác, ngài còn khuyên: "*Hãy luôn luôn làm một việc lương thiện để ma quỉ thấy bạn luôn bận làm việc*" và "*Ăn không ngồi rồi làm hại cho linh hồn*" (*L Ksc* 7,10-11).

Ngài đã sống trọn vẹn Tin Mừng tạo dựng: đó là làm việc để cộng tác với Thiên Chúa, và cụ thể hơn là để xây ngôi nhà của Thiên Chúa. Ngôi nhà vừa theo nghĩa đen, nhưng đặc biệt là nghĩa bóng "*ngôi nhà chính là Giáo Hội*". Vì thế, bài đọc hôm nay đã trích sách Huấn Ca để nói về ý nghĩa của lao động nơi cuộc đời thánh Phanxicô: "*Trong cuộc đời, người đã trung tu ngôi nhà Thiên Chúa, lúc sinh thời, ông đã củng cố đền thờ*" (*Hc* 50,1).

Dựa vào gương của thánh Phanxicô, chúng ta thấy con người sống **an hòa với Thiên Chúa** qua làm việc, nhờ đó được sống trong hoan lạc và bình an. Nhưng khi đã có được **sự an hòa với Thiên Chúa** thì kéo theo việc **thuận hòa với tha nhân**.

2. Thuận hòa với tha nhân.

Thánh Phanxicô đề cao việc sống thuận hòa với tha nhân vì từ xa xưa thế giới đã có bất hòa.

Khi Thiên Chúa tạo dựng người nam tên là Ađam, thấy anh ta ở một mình không tốt. Người đã dựng một người nữ từ xương sườn của người nam (*St* 2,21-22). Người ta tự hỏi tại sao lại lấy **xương sườn** mà không phải **xương mông** hay **xương đùi** hoặc **xương ngón tay.**

-Không phải **xương mông**, vì không muốn người nữ đè đầu cưỡi cổ người nam.

-Không phải **xương đùi**, vì không muốn người nữ **chà đạp người nam** dưới chân.

-Cũng không phải **xương ngón tay**, vì chẳng ai muốn **nàng lại chỉ huy chàng**.

-Nhưng là **xương sườn**, nằm cạnh trái tim. Chàng và nàng sẽ **kề vai sát cánh bên nhau** để **nâng đỡ nhau,** để **trao cho nhau yêu thương** từ trái tim. Hai người sống với nhau rất tự nhiên và hài hòa, kết hợp và bổ túc cho nhau.

Đẹp là thế, nhưng mỗi khi đã ***bất tuân*** Thiên Chúa thì con người cũng ***bất hòa***. Sau khi giơ tay hái trái cấm mà ăn, một hanh vi biểu tượng về việc bất tuân với Thiên Chúa và muốn ngang bằng Thiên Chúa, hai vợ chồng lúc này đổ lỗi cho nhau. Khi Chúa hỏi Ađam tại sao ngươi ăn trái cấm, thì Ađam đổ lỗi tại "*Người đàn bà Ngài cho ở với con, đã cho con trái cây ấy, nên con ăn*." Người đàn bà đổ lỗi tại "*Con rắn đã lừa dối con, nên con ăn*." Không ai nhận trách nhiệm về mình.

Ađam và Eva- ***Phu phụ bất hòa***, sau này Cain và Aben là hai anh em con của họ cũng ***huynh đệ tương tàn***: anh giết em chỉ vì ghen tương nhau. Đã thế, khi Chúa hỏi "*Em ngươi đâu*?" Cain còn trả lời "*Tôi không biết. Tôi đâu phải là người giữ em tôi*?" Thật vô trách nhiệm. Hành vi của Cain là khởi đầu cho bạo lực lan tràn trên trái đất như chúng ta thấy: Anh chị em ruột tranh giành chém giết nhau chỉ vì những chút lợi cỏn con, chỉ vì mấy tấc đất, do tranh chấp đường ranh giới vườn tược hay nhà cửa. v.v.v.

Như vậy lúc này cần phải có một **chữ hòa**. **Thuận hòa với nhau.**

Theo triết lý Đông Phương, chữ Hòa 和 : được ghép bởi bộ hòa đơn (禾) có nghĩa là cây lúa, và bộ khẩu (口) có nghĩa là cái miệng. Ở đây, chữ hòa được hiểu là "*cái miệng mà có đủ lúa mà ăn thì sống sẽ hòa hợp*" hay "*giữ được miệng lưỡi thì sẽ thuận hòa*".

Như vậy chữ hòa ở đây có liên quan tới "**ăn**" và "**nói**".

- **Ăn:** Do thiếu sự phân phối của ăn, của cải vật chất nên dẫn đến bất hòa. Đức giáo hoàng Phanxicô trong thông điệp *Niềm vui của Tin Mừng* đã chỉ ra

nguyên nhân bất hòa là do "nền kinh tế loại trừ và chênh lệch xã hội". Nền kinh tế loại trừ chỉ nhắm đến hiệu năng và lợi tức nên loại bỏ người già, kẻ vô gia cư, người đói khổ khốn cùng, xem họ như là đồ thừa, cản trở cho sự phát triển và thịnh vượng (s. 53). Đức Giáo Hoàng nhận định: bao lâu còn sự loại trừ và chênh lệch xã hội thì còn bạo lực, chiến tranh sẽ bùng nổ. Đó là "phản ứng của những người bị loại ra bên lề xã hội" (s. 59). Như vậy muốn hòa bình, thì phải tạo cơ hội làm việc cho mọi người để họ có **của ăn**, có điều kiện sống ở mức tối thiểu.

-Bên cạnh, muốn thuận hòa thì cần thuận trong "**tiếng nói**". Trong cuộc sống hằng ngày, có khi vì lời châm chọc, dẫn đến tức khí mà sinh ra đâm chém giết nhau. Chính cha ông chúng ta cũng khuyên:

-Một sự nhịn, chín sự lành.

Ngay cả trong cuộc sống gia đình, nhiều khi nguyên nhân gây bất hòa cũng chỉ vì lời ăn tiếng nói. Để tránh điều đó, cha ông khuyên:

Chồng giận thì vợ bớt lời,

cơm sôi bớt lửa chẳng đời nào khê.

Đằng này, có nhiều anh, quý ông chẳng bao giờ biết động viên vợ mình một câu. Đã thế lại còn chọc tức. Có lần đến thăm gia đình một người bạn thân, anh chồng đố tôi. Đố cha:

-Con gì ăn ít nói nhiều,

Mau già, lâu chết miệng kêu tiền tiền.

Tôi không hiểu vì bất ngờ. Chị vợ nhanh nhảu đáp: *-Anh đố về "con vợ" đó cha ạ.*

Vợ mình, mình không thương chẳng lẽ lại để ông hàng xóm thương dùm? Xin quý OBAEM nghĩ tới việc sống thuận hòa với tha nhân, nhưng cần bắt đầu từ gia đình: hòa với vợ, thuận với chồng, hòa đồng với con cái. Gia đình là trường dạy đầu tiên của xã hội, nơi đó con cái sẽ học biết liên đới, thuận hòa, yêu thương trước khi vào đời.

Đối với thánh Phanxicô thuận hòa với tha nhân là nét đặc trưng thứ hai trong linh đạo của ngài: "*Tình Anh Em*", bên cạnh, "*Nghĩa Hèn mọn*".

Ngài yêu mến mọi người, nhất là người nghèo, vì Đức Giêsu đã làm người và là người nghèo giữa chúng ta. Trong Tin mừng Mátthêu, Đức Giêsu đã đồng hóa mình với người *đói, khát, khách lạ, trần truồng*. Người nói rằng *mỗi lần các ngươi giúp đỡ cho một trong những anh em bé nhỏ nhất của Ta đây, là các ngươi đã làm cho chính Ta vậy* (x. *Mt* 25,35-41). Bên cạnh, những người nghèo được Chúa mạc khải cho họ mầu nhiệm Nước Trời, nên khi hòa mình vào nhóm người nghèo, thánh Phanxicô cũng được ân huệ đó, như bài Tin mừng chúng ta vừa nghe "*Lạy Cha là Chúa Tể trời đất, con xin ngợi khen Cha, vì Cha đã giấu không cho bậc khôn ngoan thông thái biết mầu nhiệm nước Trời, nhưng lại mạc khải cho những người bé mọn*" (*Mt* 11,25). Nhờ có con mắt chiêm ngưỡng như trên, ngài đã chọn lối sống của một người nghèo, để gắn bó và yêu thương hết mọi người cùng khốn hèn mọn, vì tất cả ĐỀU LÀ ANH CHỊ EM có cùng một CHA CHUNG TRÊN TRỜI.

Có lẽ việc sống thuận hòa với tha nhân được diễn tả không ở đâu rõ nét bằng trong Kinh Hòa Bình, dựa theo tinh thần của Cha Thánh. Chúng ta không có dịp bàn nhiều ở đây.

Với thánh Phanxicô, khi đã sống *an hòa với Thiên Chúa* khiến người ta *thuận hòa với tha nhân*, thì sẽ dẫn đến ***hòa hợp với vạn vật.***

3. Hòa hợp với vạn vật.

Những ngày đầu của tạo dựng, con người sống cùng muôn vật rất hòa hợp. A đam đặt tên cho từng con vật, vì thế có thể gọi tên chúng đến cùng với con người hòa điệu bài ca ngợi khen Chúa. Nhưng bỗng một ngày, con người *bất tuân* với Thiên Chúa rồi *bất hòa* với tha nhân, và từ đó, *bất hợp* với muôn loài. Đức giáo hoàng Phanxicô cũng đã nhận định như thế khi nói: "*Theo như lời Thánh Kinh, ba liên hệ sống động này đã bị phá vỡ, không những bên ngoài, nhưng cả nội tại bên trong. Sự đổ vỡ này là do tội lỗi*" (số 66).

Sự liên đới nguyên thủy giữa con người và vạn vật bị phá vỡ khởi đi từ tương quan giữa con người và đất, như sách Sáng thế thuật. Thiên Chúa nói với Adam: "*Vì ngươi đã nghe lời vợ và ăn trái cây mà Ta đã truyền cho ngươi rằng: 'Ngươi đừng ăn nó', nên đất đai bị nguyền rủa vì ngươi; ngươi sẽ phải cực nhọc mọi ngày trong đời ngươi, mới kiếm được miếng ăn từ đất mà ra*" (x. *St* 3,17-19). Sau đó, cũng vì ghen tương mà người anh

Cain đã giết em trai mình là Aben và máu của người vô tội đã đổ trên đất. Thiên Chúa nói: "*Giờ đây ngươi bị nguyền rủa bởi chính đất đã từng há miệng hút lấy máu em ngươi, do tay ngươi đổ ra. Ngươi có canh tác đất đai, nó cũng không còn cho ngươi hoa màu của nó nữa*" (x. *St* 4,11-12).

Kể từ đó, tương quan giữa con người và trái đất trở nên hỗn độn, muông thú chống lại con người. Vì thế, cần có sự *hòa hợp*. Đối với các ngôn sứ, sự hòa hợp đó chỉ có được vào ngày Đấng Mêsia đến, thời hòa bình cánh chung: "*Bấy giờ sói sẽ ở với chiên con, beo nằm bên dê nhỏ. Bò tơ và sư tử non được nuôi chung với nhau, một cậu bé sẽ chăn dắt chúng. Bò cái kết thân cùng gấu cái, con của chúng nằm chung một chỗ, sư tử cũng ăn rơm như bò. Bé thơ còn đang bú giỡn chơi bên hang rắn lục, trẻ thơ vừa cai sữa thọc tay vào ổ rắn hổ mang*" (*Is* 11,6-8).

Thánh Phanxicô đã đi bước trước trong việc phục hồi tình trạng nguyên thủy địa đàng đó, như được diễn tả trong tinh thần "*Bài ca vạn vật*", gợi hứng những tư tưởng được Đức Giáo Hoàng triển khai trong thông điệp **Laudato si'**. Trong bài ca này, thánh Phanxicô đã gọi muôn vật bằng chị bằng anh. Vì ngài ngẫm ra rằng các vật đó cũng như con người, đều do cùng một Cha Toàn năng tác thành.

Giờ đây có lẽ không nên bàn nhiều về bài ca này vì OBACE đã cảm nhận được tinh thần HUYNH ĐỆ ĐẠI ĐỒNG PHỔ QUÁT TRONG TOÀN THỂ VŨ HOÀN được diễn tả trong bài ca đó rồi. Có lẽ chúng ta không chỉ nghe rồi khen ngợi tinh thần của thánh Phanxicô, mà sau đó không có một phản tỉnh hay hành động gì. Đến đây, thiết nghĩ cần nhắc lại lời của thánh Phanxicô trong Huấn ngôn 6: "*Thật xấu hổ cho chúng ta là các tôi tớ Thiên Chúa, vì các thánh đã hành động, còn chúng ta, chúng ta lại thích kể lại công việc các ngài đã làm để được vinh quang và danh dự.*"

Vì thế, chúng ta có thể nhớ đến một sáng tác khác được gợi hứng từ "Bài ca vạn vật", đó là bài "Xin mở cho con đôi mắt". Bài ca này có thể giúp chúng ta phản tỉnh điều gì đó cụ thể hơn để áp dụng cho đời sống của chúng ta:

"*Xin mở cho con đôi mắt,*
để con thấy tình Cha tuyệt thánh.
Xin mở cho con đôi mắt,
để con thấy tình Cha tuyệt vời.
Tình Cha sáng tạo muôn loài,
khắp bầu trời mặt đất biển khơi.
Tình Cha sáng tạo con người
cho làm chủ công trình của Ngài".

Vâng, xin ***Chúa mở cho chúng ta đôi mắt*** để thấy tình thương của Chúa nơi vạn vật, thấy được vũ điệu của thiên nhiên, nghe được lời yêu thương của Chúa đang được thì thầm trong tiếng suối reo, hay trong tiếng gió ngàn; nghe được sứ điệp Chúa nhắn gửi nơi các loài hoa, nơi tiếng hót của loài chim, và trong tiếng kêu của muông thú,…Không chỉ thế, xin cho chúng ta nghe được tiếng kêu than của Chúa nơi những người nghèo khổ bất hạnh, bị gạt ra bên lề hiện sinh cuộc sống. Họ đang ở rất gần chúng ta nhưng…cũng ở rất xa. Gần về không gian vật lý, nhưng rất xa về không gian tâm lý và tinh thần.

Quý ông bà anh chị em rất thân mến, có người nói "*cảm ơn đời mỗi sáng mai thức dậy, cho ta ngày mới để yêu thương*". Phải chi lời cảm ơn đời và ước muốn yêu thương đó được thể hiện cụ thể hơn qua việc nghĩ tới sự LIÊN ĐỚI và HÒA HỢP tuyệt hảo trong "đời", trong vũ trụ: THÁI HÒA: AN HÒA giữa Thiên Chúa và con người; THUẬN HÒA giữa con người và HÒA HỢP giữa con người và vạn vật.

Xin bắt đầu bằng những việc nhỏ nhặt trong đời sống hằng ngày, như trồng những mảng cây xanh nhỏ trong khung cửa sổ hay sân vườn của gia đình; ít xài máy lạnh, tiết kiệm điện nước; làm sạch sẽ môi trường mình sống, đổ rác vào đúng nơi quy định. Không đổ rác ra đường, trời mưa sẽ làm nghẹt các ống cống rồi nước dâng lên ngập phố ngập nhà. Không đốt hoặc quăng các bịch nilông vào thùng rác, mà gom lại cho những người mua ve chai để tái chế. Không đổ nước thải, chất thải xuống các dòng kênh khiến các chết các sinh vật bị tiêu diệt, hệ thống nước ngầm bị ô nhiễm. Những điều đó không chỉ đe dọa trái đất nói chung, mà trực tiếp đe dọa mạng sống của chúng ta.

Chúng ta cố gắng bắt đầu bằng những việc nhỏ nhặt như thế. Đó là cách chúng ta bắt đầu chung tay bảo vệ "*Trái Đất này là Ngôi Nhà Chung của chúng ta*" bảo vệ "*Trái Đất này là Món Quà Chung dành cho mọi người*". Nhờ đó, con người và muôn loại thụ tạo đều có thể hân hoan ca ngợi Chúa:

LAUDATO SI'! XIN NGỢI KHEN CHÚA, CHÚA ƠI.

LAUDATO SI'! XIN NGỢI KHEN CHÚA MUÔN ĐỜI.

Amen!

Bài giảng ngày 4-10-2015
mừng lễ thánh Phanxicô
tại giáo xứ Đakao

NGƯỜI PHAN SINH BỊ THÁCH ĐỐ

LAUDATO SI

FX Long

LAUDATO SÍ! Chúng ta hãnh diện vì đọc được một câu của thánh Phanxicô trong chính ngôn ngữ bình dân của quê hương ngài (tiếng Umbria). Trọn câu là *Laudato sí, mi signore!* Có nghĩa là: *Ước gì Ngài được chúc tụng, lạy Chúa của con!* Các tác giả viết tiểu sử làm chứng rằng thánh Phanxicô thường xuyên chúc tụng và trực tiếp mời gọi chúc tụng Thiên Chúa. Một số Thư, Bản Luật không sắc chỉ, một vài lời Kinh của ngài cũng làm chứng về điều này. Nhưng lời mời gọi của ngài thường bằng tiếng La-tinh. Còn câu *Laudato sí* trong "Bài ca Anh mặt trời", còn gọi là "Bài ca các thụ tạo", thì được viết bằng thổ âm Umbria. *Laudato sí* không hoàn toàn là một câu mời, hoặc chỉ là một câu mời gián tiếp. Chỉ đến cuối bài mới có lời mời trực tiếp "Hãy chúc tụng". Chúng ta chỉ hiểu tại sao là *Laudato sí* khi chúng ta nhớ "Bài ca Anh mặt trời" là một lời kinh dưới dạng bài thơ và bài hát, trong đó thánh Phanxicô thưa chuyện trực tiếp với Thiên Chúa. Phải chăng để nói lên những tâm tình thâm sâu, tha thiết, mà Phanxicô đã sáng tác bài kinh – bài thơ – bài ca này bằng ngôn ngữ quê hương?

Quả thật, Phanxicô thưa với Thiên Chúa về nỗi niềm mơ ước của ngài. *Laudato sí*! Con mong muốn Chúa của con phải được chúc tụng, phải được khen ngợi, khi con nhìn đến các thụ tạo, khi con gặp các anh em loài người, và cả khi đối diện với vấn đề lớn của chính mình là cái chết. Mà ai ý thức thì phải chúc tụng Thiên Chúa đi! Cùng với tất cả các thụ tạo, con mong ước Chúa của con được chúc tụng, ngợi khen luôn mãi.

Phanxicô như tâm sự với Thiên Chúa: Nhìn đến các thụ tạo, con hiểu Chúa đã tạo thành mọi sự cho con, nên mọi sự mang dấu ấn là lòng từ nhân của Chúa, các thụ tạo là con của Chúa thì là anh là chị của con, em Phanxicô bé nhỏ. *Laudato sí* về anh Mặt trời, uy nghi, nên là anh mà cũng là đức ông, đức ông anh Mặt trời. *Laudato sí* về chị Trăng (và các ngôi sao). *Laudato sí* về anh Gió (không khí, mây và thời tiết), chị Nước, anh Lửa. *Laudato sí* về chị Đất, chị nuôi dưỡng chúng con, nên chị cũng là mẹ, chị mẹ Đất. Thật ra hô to, hát vang *Laudato sí* khi khỏe mạnh, khi thành công, thì hẳn là dễ dàng; còn khi bị đủ thứ bệnh tật hành hạ, khi thất bại triền miên, mà vẫn cứ quay về Thiên Chúa để *Laudato sí* về các công trình của Thiên Chúa, chứ không quay nhìn mình để thống thiết rên rỉ vì những đau đớn trên thân xác và ủ rũ nhìn về tương lai, hay thê thảm hơn, vận dụng những đau yếu mà khống chế người khác, thì hẳn không dễ chút nào. Phanxicô đã làm được, vì "Bài ca Anh mặt trời" được sáng tác trong hoàn cảnh bi thương, khi ngài mang đủ thứ bệnh trên mình, đôi mắt đau nhức gần như mù; ngài làm được vì đã từ lâu rồi ngài vẫn thực hiện một hành trình đức tin với những chọn lựa can đảm mỗi ngày: dù thế nào, Thiên Chúa cũng vẫn là Cha mà cũng là Mẹ hiền; dù thế nào, vũ trụ và nhân loại vẫn có tình huynh đệ.

Hành trình đức tin này giúp Phanxicô tiếp tục hát lên *Laudato sí* vì ngài khám phá ra cách giải quyết các rạn vỡ trong tương quan giữa con người với nhau, chẳng hạn cuộc xung đột giữa đức giám mục Assisi và ông thị trưởng Oportulus. Rồi khi cái chết đến như một sự gãy đổ vô

phương cứu chữa nơi chính bản thân ngài, khi mọi thụ tạo bỏ rơi ngài, ngài vẫn dám nói rằng các loài thụ tạo chan chứa tình huynh đệ: "*Laudato sí, mi signore*, vì chị Chết chúng con". Một hành trình đức tin như thế là bí quyết để Phanxicô cứ ca hát, chúc tụng, ngợi khen Thiên Chúa được trong mọi tình huống cuộc đời. Đấy là chìa khóa giúp chúng ta nói lên được, và hơn nữa, giúp hát lên được *Laudato sí*, và sống được *Laudato sí, mi signore!*

Đức giáo hoàng Phanxicô đề nghị dùng chìa khóa này làm đường hướng tinh thần mà giải quyết vấn đề môi sinh phức tạp hiện nay; ngài kêu gọi thực hiện một cuộc "hoán cải môi sinh".

Thế thì *Laudato sí* trở thành một thách đố cho mọi người, trước tiên cho anh chị em Phan sinh. Và lúc này, tôi nhận ra rằng, tôi cần phải làm một cuộc "hoán cải phan sinh", rồi mới có thể thực hiện một cuộc "hoán cải môi sinh", mà sống ơn gọi Phan sinh trong lòng Hội Thánh và thế giới hôm nay. Vâng, *Laudato sí, mi signore*!

Đó là mục thứ 10 trong cuốn ***Saint François d'Assise*** *ou la puissance de l'amour*, của LM Stan Rouger, Ed.Albin Michel, Paris, 2009 (trang 247 đến 267).

LM Savio Nguyễn Chí Chức, OFM,

LM Bosco Nguyễn Văn Đình, OFM,

TS Nguyễn Hồng Giáp và TS Nguyễn Tiến Hữu, CPS

cùng chuyển ngữ

GIÁO HỘI, KHO DỰ TRỮ TÂM HỒN

"*Phanxicô giống như một tấm gương về sự thánh thiện của Chúa, phản chiếu sự hoàn thiện của Người. Những gì ngài đã làm, những gì ngài đã nói dường như làm lan tỏa hương thơm của Thiên Chúa*". (2 C)

Vào buổi bình minh của thiên niên kỷ thứ III, sự tuyệt vọng đang rình rập chúng ta. Phanxicô mời gọi chúng ta xắn tay áo, trèo lên các đồng hoang tàn mà ca hát.

Đầu những thập niên 1980, anh Mi-ca-e Hubaut, một người Phan Sinh và tôi, đã soạn thảo một văn bản có tham vọng diễn tả, theo ý chúng tôi, điều mà Phanxicô Assisi có thể phản ứng trước thế giới hiện đại chúng ta vừa hùng tráng vừa bị tổn thương. Bản văn ấy đã được đăng tải trên tờ nhật báo lớn nhất của ki-tô hữu với tựa đề:

"Phanxicô nói với chúng ta hôm nay: Đừng bao giờ ngừng hy vọng".

"Này anh, này chị của tôi, tôi biết anh chị có muôn vàn lý do để thất vọng. Nhưng tôi cũng muốn kêu lên với anh chị: chúng ta cũng có muôn vàn lý do để hy vọng phải không? Đừng để cho tâm hồn anh chị bị các cơn thủy triều đen làm mất tâm hồn mình với các tin xấu.

Để thay đổi thế giới, trước hết anh chị phải thay đổi cái nhìn của mình. Tôi, Phan-xi-cô đây, người đầy tớ bé mọn của anh chị, van xin anh chị, khẩn nài anh chị:

Hãy nhìn thế giới với cặp mắt của Chúa Giê-su Ki-tô. Người là Chúa và là Người Anh của chúng ta.

Người nhìn thấy cử chỉ nhỏ nhất trong các cử chỉ tỷ như cử chỉ đồng xu của một bà góa nghèo mất hút giữa đám đông vô danh, và Người cảm mến về điều đó!

Anh chị hãy thử nhìn xem Vương Quốc tình yêu đã từ từ lộ diện như thế nào qua các thái độ bé nhỏ được lặp đi lặp lại về lòng

dũng cảm, về sự dịu hiền, về thách thức, mà báo chí lớn không bao giờ nói tới.

Muôn vàn cử chỉ ẩn dấu nói không với cái lôgic của tiền bạc, không kèn, không trống, không huy chương, của hận thù hay là của vô cảm.

Anh chị hãy nhìn xem và hãy hái lấy, mỗi ngày, xung quanh mình, giữa cái trống rỗng hằng ngày:

Một ngàn lẻ một bông hoa Hy Vọng, những bông hoa mọc lên giữa các ngọn tháp nham hiểm nhất, giữa những nơi đi lại đơn điệu hoặc ở chỗ làm việc, ở nơi căn phòng lạnh nhất của bệnh viện, giữa cái quyết định khiêm tốn nhất, cá nhân hoặc tập thể, nhằm bảo vệ công lý.

Anh chị hãy nhìn kỹ. Anh chị sẽ ngạc nhiên vì khám phá ra còn có biết bao nhiêu lý do để hy vọng trong bức tranh màu xám của thế giới cằn cỗi.

Anh chị hãy hái lấy một ngàn lẻ một *tiểu kỳ hoa* này của thời hiện đại. Không phải là những câu chuyện nhỏ dễ thương ấy, mà là những mầm non yếu ớt mang trong mình mùa xuân của một thế giới mới.

Anh chị hãy nhìn xem những người nam người nữ kia không phải trên trang đầu của báo chí, nhưng là những người đã ngày qua ngày tìm ra những cách thức mới để sống, để chia sẻ, để hy vọng và họ chứng tỏ Nước Trời ở vừa tầm tay chúng ta.

Anh chị hãy nhìn xem những người nam và nữ ấy,

Thay vì kêu la Thiên Chúa bị mù, họ cho Thiên Chúa mượn đôi mắt của họ,

Thay vì kêu la Thiên Chúa bị cụt tay, họ cho Thiên Chúa mượn đôi tay của họ,

Thay vì kêu la Thiên Chúa bị câm, họ cho Thiên Chúa mượn tiếng nói của họ.

Anh chị hãy nghe tiếng kêu gọi của Đấng khóc lóc vì TÌNH YÊU không được yêu lại.

Anh chị hãy để cho sức mạnh tiềm ẩn của Đấng Tối Cao, của Chúa Nhân Lành chúng ta nâng anh chị lên,

Vì thế giới hiện tại cần tìm lại được cái nhìn ấy của trái tim Và hái lấy những bông hoa Hy Vọng để hít thở tốt hơn và để sống tốt hơn."

Tiếp ở dưới là các chữ ký của chúng tôi. Tôi thật ngạc nhiên khi thấy bản văn được phân phát cả ngàn tờ trong một đại hội! Càng ngạc nhiên hơn : ở cuối bản văn, người đề xuất phổ biến bản văn đã cho in thêm: "Đề tặng Phanxicô Assisi".

Điều làm bừng bừng vui sướng !

Một tiền vị về vĩnh cửu

Phanxicô đã rời bỏ thế giới này cách nay hơn tám thế kỷ. Nhưng tinh thần của ngài tiếp tục soi sáng cái hành tinh nhỏ bé của chúng ta. Lòng trung thành của cây lớn đối với cây nhỏ mà do cây lớn đã sinh ra, là phải được biến đổi chứ không phải giữ nguyên như chính nó. Thần Khí không ngừng thổi một tinh thần sáng tạo làm bay đi các cành khô.

Các nhà tu hành Phan Sinh mà tôi may mắn được gặp ở khắp các lục địa, đã không ngừng làm tôi ngạc nhiên về sự cởi mở, về lòng quảng đại, về óc sáng tạo và về tính táo bạo của họ! Ở khắp nơi, họ khởi xướng những cộng đoàn huynh đệ, dấn thân vì hòa bình, cổ vũ nhân quyền, phục vụ môi sinh.

Sau đây là một vài ghi chép trong nhật ký hành trình của tôi. Đó là vào tháng tám năm 1979, ở miền Nam nước Colombia.

Như một khách hành hương, tôi ngao du giữa các phong cảnh đồng ruộng rộng lớn, giữa các rừng khuynh diệp, qua các làng mạc vây quanh quảng trường rộng lớn cạnh nhà thờ. Một buổi chiều kia, tôi gặp hai anh Phan Sinh trẻ, áo Dòng màu nâu, đang tranh luận vui vẻ. "Hai anh nói chuyện gì với nhau dọc đường vậy? Các anh có vẻ vui quá nhỉ", tôi hỏi họ. Họ mời tôi đi theo họ đến một tu viện nhỏ ở trên sườn đồi dãy núi Andes. Chúng tôi tới nơi vào lúc chập tối. Vài cây nến được thắp lên. Bữa cơm thanh đạm đến mức có thể nói là tượng trưng, diễn ra trong một bầu khí vui tươi huyền ảo. Bên cạnh hai người trẻ ấy, có thêm một anh thiện tu chừng độ 40 tuổi, tên là Francesco, với cái đầu như phạm nhân và cái nhìn trẻ thơ. Họ nói chuyện với tôi về cuộc sống đơn giản của họ và về cuộc sống của người nông dân trong vùng.

Buổi sáng, tiếng bồ câu gáy đánh thức tôi dậy. Qua khung cửa sổ nhỏ trong phòng, tôi chiêm ngắm chúng. Chúng màu trắng, nhiều vô số, khi bay, chúng làm phát ra âm thanh như tiếng những lá cờ tung bay trong gió. Nhà Dòng này là bản sao y chang tu viện Thánh-Đa-mi-a-nô. Các nhà tu hành ấy đã hiến dâng cuộc đời mình cho Thiên Chúa. Khó Nghèo, Khiết Tịnh, Vâng Phục. Không độc chiếm của cải vật chất, không làm suy giảm "kẻ khác" xuống ngang hàng đồ vật, cũng không hạ nhục quá mức bởi quyền hành. Con người bấy giờ hiện hình trong sự

thật phi thường, trong niềm hân hoan chúc tụng mà không gì có thể đe dọa được.

Ba ngày và ba đêm sống trong nhà Dòng Phan Sinh ấy, có hiên gác nhìn ra núi, thật quá ngắn. Tôi nghĩ: "Nếu bạn ở thêm một ngày nữa, bạn sẽ chẳng bao giờ có thể ra đi"! Một sự bình an lạ lùng toát ra từ vẻ đẹp ấy. Một tình yêu sâu đậm hơn mọi tình yêu tỏa ra từ những bức tường ấy, từ những tượng thánh ấy, từ những con chim bồ câu ấy, từ những khuôn mặt ấy. Đêm cuối cùng, ở trong cái phòng nhỏ bằng gỗ, hai mét rộng ba mét dài, tôi đọc đoạn văn sau đây: "Có lẽ tôi đã lầm chăng. Hơn cả một cuộc cách mạng, có lẽ thế giới cần vài ông Phan-xi-cô Assisi". Người ta quả quyết đó là câu nói của Lê-nin trên giường lúc lâm chung ! Lê-nin hay không, lời nói ấy thật quí báu. Trải qua một thế giới hôn mê, sự tăng thêm những khoảng không gian thinh lặng như thế, có lẽ tùy thuộc vào sự thức tỉnh của các vị thánh trong tương lai.

*

Hiếm khi tôi được sung sướng như thế trong cuộc sống như những ngày qua ấy! Có những thời gian ân sủng mang lại cho chúng ta một tiền vị của vĩnh cửu.

Khi người ta xin tôi kể lại cuộc đời Phanxicô trên làn sóng phát thanh của đài France-Culture, tôi đã nghĩ tới những ngày ấy trước hết.

Năm ấy, Đức Giáo Hoàng Gioan Phao-lô II tuyên bố Phanxicô là thánh quan thầy của tất cả những người liên quan trong lĩnh vực môi sinh.

*

Các nhà tu hành Phan Sinh, trong Tổng Hiến Chương của họ được ban hành năm 1987, đã làm nổi bật sự quan tâm của mình đến những người nghèo nhất.

"Anh em cần phải chọn lấy cách sống của những người bị coi là tiểu tốt trong xã hội, và sống giữa họ như là những người anh em bé nhỏ hơn. Ở vị trí đó trong xã hội, anh em đóng góp phần của mình vào Nước Thiên Chúa trị đến. Qua cách thế đó, anh em theo sát bước chân của Đấng Cứu Thế đã tự tiêu hủy chính mình, và anh em làm chứng điều đó một cách rõ ràng hơn."

Điều 78,1 tuyên bố: "Sử dụng quyền tự do mà *Luật Dòng* dành cho sự lựa chọn việc làm, anh em hãy ưu tiên lựa chọn những công việc làm nổi bật chứng minh được đời sống Phan Sinh. Cần phải lưu ý đến thời gian và không gian khác nhau. Đặc biệt cần phải ưu tiên cho các hoạt động minh họa được sự liên đới với người nghèo và sự phục vụ ưu tiên đối với họ."

Điều 97, 1 và 2 xác quyết: "Anh em cần noi gương thánh Phanxicô đã được Chúa dìu dắt đến giữa các người phung hủi. Tất cả và từng anh em cần ưu tiên phục vụ những người biên lề, những người nghèo, những người bị áp bức, những người sầu muộn và đau yếu, và phải lấy làm vui mừng được sống giữa họ và thương xót họ."

Cuộc gặp gỡ liên tôn ở Assisi

Tôi giữ một kỷ niệm rạng ngời về cuộc gặp gỡ của một nhóm rất đông những người phụ trách các tôn giáo rất khác nhau trên hành tinh, vào các ngày 26 và 27 tháng 10 năm 1986 trong thành phố Assisi.

Không phải tình cờ mà Đức Giáo Hoàng Gioan Phaolô II đã chọn nơi này để mời các nhà lãnh đạo của các tôn giáo tiêu biểu nhất, cùng nhau cầu nguyện cho hòa bình. Với hành vi này, ngài muốn nêu lên ý nghĩa sự đổi hướng đặc biệt mà Giáo Hội đã chọn tại công đồng 30 năm trước về vấn đề tự do tôn giáo và đối thoại liên tôn.

Đức Gioan Phaolô II đã chuẩn bị các nhân sự mười tháng trước với những lời lẽ như sau: "Tôi sẽ khởi sự thăm dò với các người phụ trách, không những của các Giáo Hội khác nhau và của các Cộng Đoàn Kitô-hữu, mà của cả các tôn giáo khác trên thế giới, để cùng nhau xúc tiến một cuộc gặp gỡ đặc biệt cầu nguyện cho hòa bình, tại thành phố Assisi, nơi mà hình ảnh thuần khiết của thánh Phanxicô đã làm cho nó trở thành một trung tâm tình huynh đệ toàn cầu."[1] Vài ngày trước cuộc gặp gỡ, ngài nhấn mạnh đến tầm cỡ của dự án: Từ ngọn đồi huyền nhiệm của Assisi, lời cầu chúc xa xưa của Phan Sinh *Pax et Bonum* (Bình An và Hạnh Phúc), sẽ lại tiến bước trên các nẻo đường thế giới, theo các chân của những chứng nhân mới. Để thuyết phục rằng: Hòa Bình là cần thiết, là có thể được, và Hòa Bình phải đến[2].

Sau đây là một vài ghi nhận mà tôi đã chép lại ở Assisi trong nhật ký hành trình của mình, vào mỗi tối của hai ngày lịch sử tháng mười năm 1986 ấy.

Tại nơi này, trong hai ngày tháng mười ấy, đã diễn ra một

[1] *Documentation catholique*, số 1913,trg. 235.

[2] *Esprit d'Assise*, số 7, trg.1.

biến cố có tầm cở lớn lao. Chính mắt tôi đã thấy điều mà vào những giờ lý tưởng nhất trong thời tuổi trẻ của mình, tôi chưa từng dám mơ ước.

Chính ngay nơi Phanxicô Assisi đã từng cầu nguyện cho hòa bình và hòa giải và đã nhiều lần được toại nguyện, Đức Giáo Hoàng đã phát biểu những lời hiện còn làm cho tôi sửng sốt: "Tôi đã chọn thành phố Assisi này vì ý nghĩa đặc biệt của con người thánh Phanxicô được tôn kính nơi đây, được nhiều người trên thế giới biết và kính trọng, như là biểu tượng của hòa bình, hòa giải và tình huynh đệ. Được cảm hứng bởi gương sáng, sự dịu hiền và lòng khiêm hạ của ngài, chúng ta hãy dốc hết lòng cầu nguyện, trong tĩnh lặng nội tâm thật sự... Cuộc gặp gỡ của chúng ta chứng thực rằng: trong cuộc chiến mạnh mẽ mưu cầu hòa bình, tất cả mọi người, dù khác biệt nhau, cần tìm cách đi vào các nguồn mạch sâu thẳm nhất và sống động nhất, nơi hình thành lương tri và dựa vào các nguồn mạch đó mà thiết lập mọi hoạt động đạo đức của nhân loại"[3].

Các bài diễn văn của chúng ta sẽ là gì mà các tôn giáo không phải là ki-tô giáo cho là nguy hiểm, là tà thuyết hay còn cho là do kẻ thù của nhân loại mớm ý?

"Trong mỗi tôn giáo đều có lửa và tro", thi sĩ Tagore, người Ấn Độ đã nói thế. Đầu óc hẹp hòi của chúng ta, nguyên nhân của bao tranh chấp huynh đệ tương tàn, nằm ở chỗ đem so sánh lửa chúng ta với tro của những người khác. Dĩ nhiên, họ cũng không phải không hành động tương tự.

Biết bao người nam và người nữ đã sống, đã cầu nguyện, đã chịu đau khổ, đã chết để cho ngày ấy đến... Và ngày ấy đã đến. Tôi đã không nằm mơ.

"Đây là một trong những biến cố lớn nhất trong thời đại chúng ta", một người Hồi Giáo đã tuyên bố với tôi như thế và thêm: "Đàng sau hầu hết các cuộc chiến, có các mối hiềm khích giữa các tôn giáo khác nhau".

"Tâm tình của tôi hôm nay là tâm tình mà tôi đã cảm nhận ở Giê-ru-sa-lem: sự Sung Mãn", một đại biểu của cộng đồng Do Thái đã nói với tôi như thế. Và ông thêm: "Đây là một bước vĩ đại cho các tâm hồn xích lại gần nhau. Trong thế giới phân rẽ này, chúng ta có thể hoạt động để tìm lại sự hiệp nhất dưới dấu chỉ của Chúa Quan Phòng... Đấng Mêsia sẽ đến trao vòng hoa chiến thắng cho sự hiệp nhất được tìm lại này..."

Tôi đã đi theo chân Đức Giáo Hoàng Gioan Phaolô II từng bước, khi người bách bộ trong thành phố Assisi, thầm lặng, kín đáo nhất có thể giữa các vị quan khách. Hai tay ngài nắm lại với nhau, còn để các thành viên đại biểu giơ tay chào đám đông và nhận các lời tung hô. Buổi chiều, khi các đại diện của ba tỉ tín hữu công khai cầu nguyện trước đám đông, Đức Thánh Cha hòa mình với các kitô-hữu như mọi người. Một phụ nữ, tin lành, da đen, đã lên tiếng đầu tiên.

Đức Giáo hoàng chỉ đọc kinh *Lạy Cha* với lời kết mà các kitô-hữu thời Cải Cách mến chuộng.

Hơn nữa, trong diễn từ kết thúc, ngài đã nhân danh người công giáo, xin lỗi công khai: "Tôi xin nói lại ở đây, một cách khiêm tốn, sự xác tin của tôi: Hòa Bình mang tên Chúa Giê-su Ki-tô. Nhưng đồng thời và chính cùng một tiếng nói đó, tôi sẵn sàng nhìn nhận rằng người công giáo không phải luôn luôn trung thành với lời tuyên xưng đức tin ấy. Chúng tôi đã không phải luôn luôn là những người kiến tạo hòa bình".

Một cầu vồng màu sắc rực rỡ trong giây phút ấy ôm lấy đại giáo đường thánh Phanxicô với một hào quang kỳ diệu. Làm sao không nghĩ tới một cầu vồng khác đã xuất hiện trên làn nước đại hồng thủy với các màu sắc hy vọng sau ngày tháp Babel tả tơi?

Như có Phanxicô hiện diện trong những ngày đó, những khoảnh khắc không thể quên được trong tâm hồn những ai đã sống những ngày ấy!

Những tờ rơi quá khích được phân phát ngày nay ở Assisi nói rằng Đức Gioan Phaolô II khi lên thiên đàng: "Tôi là Giáo Hoàng Đại Kết đây". Chúa Giê-su đóng sập cửa lại với ông và nói: "Chỉ có một tôn giáo ở đây, đi tìm chỗ khác". Những con quỉ ghê sợ chế diễu ông: "Mày là một thành viên với chúng tao. Kinh Thánh đã nói: Tất cả các thần minh các nước đều là Sa-tăng!"

Trong một cuốn sách tường thuật về những ngày ấy, có một bức ảnh chụp hình Đức Hồng Y Etchegaray cầm một con bồ câu trắng trong tay. Ngài là người có tài tổ chức những ngày ấy, là "một ngày đệ nhất quốc tế."

Đức Gioan Phaolô II đã nối kết lại với những truyền thống lâu đời nhất, khi ngài loan báo

[3] *Documentation catholique*, số 1929, trg.1071.

cuộc hội ngộ ở Assisi: "Trong các tôn giáo khác, đã có những *semina verbi*[4]; có sự tỏa sáng của chân lý duy nhất mà các Giáo Phụ Hội Thánh đã nói tới... Chúng ta biết những gì mà chúng ta cho là các hạn chế của những tôn giáo ấy, tuy nhiên điều đó không làm cản trở bằng bất cứ cách nào rằng: trong các tôn giáo ấy thật sự có những giá trị và những phẩm chất tuyệt vời."

Công Đồng Vatican II cũng đã tìm lại được những cội rễ ngày xưa khi tuyên bố rằng: "Giáo Hội công giáo không loại bỏ điều gì là thật, là thánh trong các tôn giáo ngoài Kitô-giáo."

Khi đến Bombay, Đức Giáo Hoàng Phaolô VI đã đọc lời kinh của người Ấn Độ:

"*Lạy Chúa, xin làm cho con từ hữu vô thành Hiện Hữu,từ tối tăm thành Ánh Sáng,từ cõi chết thành Sự Sống* "

Tôi không nhĩ rằng ngài mời gọi người công giáo tương đối hóa đức tin của mình.

Để nhấn mạnh đến tính siêu việt mặc khải Kitô-giáo, không cần phải vô lễ với những tín hữu của các tôn giáo khác. Thí dụ, không công bằng nói về "Thiên Chúa xa vời của Hồi Giáo", khi mà kinh Coran nói về Người : "Ở gần con người hơn cả tĩnh mạch nơi cổ chúng ta". Chúng ta có thể hân hoan chia sẻ với những người anh em chúng ta tin cách khác "điều gì là chân thật, là thánh trong các tôn giáo ngoài Kitô-giáo."

Sự hiện hữu của họ là một lời mời gọi

Có một số người tự hỏi: Nói về các thánh, có thực sự hữu ích không? Câu hỏi quật lại này làm tôi kinh ngạc. Cũng giống như Đức Giáo Hoàng Phaolô VI, tôi xác tín rằng đây không phải là giờ dành cho các giáo sư môn tôn giáo học, mà là giờ dành cho các chứng nhân. "Cuộc sống của họ là một lời mời gọi", triết gia Bergson đã nói như vậy. Các thánh không phải là những đấng anh hùng. Họ là những tên vô phước như tất cả chúng ta. Đôi lúc tự phụ và tham lam quá độ, nổi khùng và đam mê lạc thú. Nhưng họ đã phải lòng một Thiên Chúa Tình Yêu. Họ đã làm cho chúng ta phát hiện được Phúc Âm có thể làm nổ tung các giới hạn của chúng ta, trong bất cứ nền văn hóa nào, dưới bất cứ chế độ chính trị nào.

Ngày nay, Chúa Giê-su sẽ ở đâu để đứng ra bênh vực một phụ nữ bị luật lệ và sự thù hằn của những kẻ được mệnh danh là có chính kiến truy nã ? Ngày nay Chúa Giê-su sẽ ở đâu để đem tình thân của mình đến với những người đau khổ vì cô đơn hoặc bị sỉ vả cho đến chết? Người con hoang đàng trở về có phải là một câu chuyện thú vị để giữ chân giới trẻ trong một buổi tối sinh hoạt không? Còn có thể thấy được một tình yêu như thế trong một gia đình ở thời đại chúng ta không? Ông Simon-Phêrô được đón nhận sau vụ chối Chúa, có cần phải đi xem cuốn phim *Giêsu người Nadaret* của Zeffirelli để có một cái nhìn bao quát không? Ngày nay Giáo Hội có khả năng làm như vậy không? Trong mắt con người, sẽ chẳng bao giờ còn có được cái nhìn linh thiêng phục hồi kẻ tội lỗi nữa không? Phải chăng sẽ chẳng bao giờ còn có một ai đó làm phát ngôn viên cho những người không có tiếng nói, để mang điềm may mắn của mình cho kẻ đã bị té ngã, để làm niềm hy vọng cho những người vô vọng? Phải chăng sẽ chẳng bao giờ còn sự trợ giúp để giải thoát kẻ bị người quyền thế hạ nhục? Ai sẽ là người phát ngôn của Chúa Ki-tô để hô to lên rằng: "Không bao giờ người là kình địch của người nữa!...", "**Giáo Hội là kho dự trữ tâm hồn**, ở đó mọi người sẽ được Thiên Chúa đón nhận, không bị phán xử, được tha thứ, được yêu thương một cách điên cuồng" (ĐHY Etchegaray).

Hằng tuần, giới trẻ thường hỏi tôi: "Vì sao Thiên Chúa không tỏ ra đang hiện hữu?" Câu hỏi đó thật ấn tượng! Nó làm tôi giật mình. Mỗi cuộc đời các thánh không phải là một dấu ấn sáng ngời đó sao? Biết bao người nam người nữ đã có một tấm lòng thanh cao gây sửng sốt!

Còn cần phải nói với các bạn gì nữa không? Các bạn hãy nên thánh đi, và các bạn sẽ có câu trả lời.

Cách đây tám trăm năm, Phanxicô Assisi, một người trai trẻ giống như các người trai trẻ của mọi thời đại, đã không tự hỏi: "Tại sao Thiên Chúa không tỏ ra đang hiện hữu?" Ngài đã mở thật rộng tâm hồn để chính mình trở thành dấu ấn của Chúa đi qua.

Phanxicô cũng như tất cả các thánh đã trả lời bằng chính cuộc sống của mình: "Tôi sẽ là môi miệng của Chúa Giê-su để nói: " Hãy đứng lên và bước đi ". Tôi sẽ là bàn tay của Chúa Giê-su để băng bó các vết thương. Tôi sẽ là trái tim của Chúa Giê-su để trả

[4] "Những mầm non của lời", những dấu ấn, những mầm mống, những tia sáng Chân Lý của Ngôi Lời Thiên Chúa.

lại tự do cho những kẻ bị giam giữ." Sự thánh thiện của các thánh là Phúc Âm ở thì hiện tại. Ngày nay nữa, có các giải thưởng Nobel về tình yêu. Chúng được gọi là cha Xây-rắc, cha Phê-rô, anh Rô-rê, chị Emmanuelle! và còn biết bao nhiêu người khác mang tên Mỹ, Nga, Trung Quốc, Phi Châu, Nhật Bản... Các thánh là niềm hy vọng của thế giới. Họ khai mở những con đường hòa bình trong đầm lầy Lịch Sử. Họ cho phép chúng ta tin tưởng, dù có những cuộc xâm phạm và thủy triều đen, sự thực tình yêu sẽ có tiếng nói cuối cùng.

Linh đạo của Phanxicô đã trải qua tám thế kỷ. Không phải linh đạo ấy sắp tàn lụi. Linh đạo ấy đã làm bùng lên niềm hân hoan của nhiều giới trẻ. Ngày nay còn có những người thanh cao, nam cũng như nữ, làm chứng về điều đó. Người ta đã chẳng nói về một Maurice Zundel là một thánh Phanxicô của thời đại chúng ta đó sao?

Trong số những người "được hóa thành phanxicô " mà không hay, tôi thích nhắc đến cha sở Phê-rô. Con người lúc bấy giờ mang tên là Henri Grouès ở tuổi mười bảy, đã bị gương thánh Phanxicô mê hoặc. Cuộc hành hương của cậu đến Assisi đã để lại một dấu ấn quyết định. Cậu con trai của giám đốc Lò Đúc ở Lyon, đã từ bỏ tất cả để theo Phanxicô. Tám năm sống với các tu sĩ Capucinô đã để lại cho cậu những kỷ niệm giảm khinh[5]. "Thật khủng khiếp các tác phẩm của tính ghen tị", cậu ta nói. Các va chạm giữa anh em vì những chuyện không đâu đã ném cậu vào hố sâu suy sụp. "Khi người ta chấp nhận hy sinh sức khỏe, văn hóa, danh dự của hàng ngàn kho báu trong gia sản kitô giáo... phá hoại đến cả lương tâm mình... Đến mức đó, thật quá quắt!"

Trong suốt cuộc đời, một thời gian dài cha được người Pháp yêu mến nhất, cha nỗ lực thực hiện lý tưởng của Phanxicô. Ông Mourousi hỏi điều gì đã thúc đẩy cha hành động như vậy, ngài trả lời: "Cái cần phải nói, cuộc sống là một chút thời gian dành để tự do học yêu, để gặp Đấng Vĩnh Hằng là Tình Yêu, muôn đời vượt cả thời gian.Yêu là phải đau đớn để chữa trị cái đau đớn của tôi, để có được niềm hân hoan của tôi trong niềm hân hoan của anh và có được niềm hân hoan của anh trong niềm hân hoan của tôi."

Xin mọi người dừng lại, tôi muốn xuống

Tôi thường nghĩ tới những Phan-xi-cô còn non trong thế kỷ chúng ta, những người trẻ đã đốt hết kho đạn dược của mình vào các lạc thú mà họ nếm vị hư danh. Đôi khi, trong đêm cô tịch, một thứ phép rửa của Thánh Linh ban xuống cho họ: Thiên Chúa thăm viếng, gần như đột nhập, một "đêm Spoleta". Nhưng chúng ta không còn ở thế kỷ XIII. Xã hội hiện đại ngày nay ít nhiều đã để lạc mất các chìa khoá giúp đọc được các tâm trạng ấy. Người ta săn sóc giới trẻ đang gặp khủng hoảng bằng các phương pháp chống suy sụp... Họ phải nằm dài trên các ghế tràng kỷ của các nhà phân tâm học. Ở đó, họ tưởng rằng đã khám phá được ý nghĩa đích thực của các giấc mộng của mình...

Chàng Phan-xi-cô ngày nay đã tìm được các thứ lạc thú nguy hiểm hơn những thứ của ngày xưa. Chàng giải độc bằng những thứ ma tuý tai hại hơn. Nhu cầu được tôn sùng của chàng bị hụt hẳng hoặc bị dồn nén, lại trở nên man rợ hơn. Chàng không ra trận đánh Pê-ru-xi-a. Chàng không mơ ước làm hiệp sĩ. Chẳng còn kẻ thù nữa, nhưng chàng thấy kẻ thù khắp nơi. Hoặc là chàng tự ghét cả chính mình. Đôi khi, chàng gặp một giáo phái giúp chàng có những cuộc xuất thần giả tạo, tiền sảnh của một thứ vô thần siêu tưởng hoặc độc hiểm. Hậu duệ của các hình thức biến sắc tôn giáo ấy sẽ tuỳ thuộc mức độ gian trá của chúng. Đôi khi, chúng ta bắt gặp một thây ma nhỏ của thứ chàng Phan-xi-cô trẻ ấy trong hầm một HLM (chung cư xã hội), với một lá thư ghi nghuệch ngoạc trong túi: "Tôi xấu xa trong mắt các người" hoặc: "Xin mọi người dừng lại, tôi muốn xuống" hoặc còn là: "Tình yêu không được yêu".

Saint-Exupéry đã từng lặp lại nhiều lần: "Văn minh của tôi được thừa kế từ Thiên Chúa", để chào mừng các giá trị cơ bản của Châu Âu, phải quay về trong ngôi mộ biển khơi của nó, khi nghiệm thấy được quan niệm hẹp hòi của chúng ta về tính thế tục.

Những người nhạy cảm nhất bị ngạt thở bằng nhiều cách dưới đáy ngõ cụt duy vật mà Tây Phương đã bước vào. Ngày xưa, người ta nhốt các con thỏ con dưới các tàu ngầm. Cái chết của chúng là một dấu hiệu báo động. Đã đến lúc cần phải ngoi lên, nếu không tất cả thuỷ thủ đoàn sẽ chết ngạt. Để báo động, cần bao nhiêu sự thất vọng khó giấu

[5] Pierre Lunel, *L'Abbé Pierre*, Stock.

được do ma tuý hoặc bạo lực gây ra? Cần bao nhiêu sự tự sát nữa để hiểu ư? Khi các nhà giáo dục, ý thức được những nghèo nàn thiêng liêng, muốn tổ chức hội thảo về đề tài thiêng liêng, họ bị kiểm duyệt sờ gáy. Vì sợ các tôn giáo giả mạo, người ta bịt miệng các thông điệp thiêng liêng có khả năng cứu vãn tương lai!

André Froissard, trong tờ *Paris Match* ra ngày 29-8-1991, đã trích một lời tâm sự của Malraux: "Trong phòng làm việc của ông, ông đã giao ước với tôi: "Thế kỷ sắp tới sẽ có tính huyền nhiệm hoặc là không". Ông Froissard không phải là hạng người nói đùa.

Có lẽ một ngày nào đó, chúng ta sẽ không ngần ngại thắc mắc về các mối liên quan giữa sự đánh mất ý nghĩa và sự bạo lực dưới mọi hình thức, giữa sự mất mát của các đôi vợ chồng cho đến sự mát mát của khủng bố mù quáng.

Nếu Phanxicô phát hiện được niềm Hân Hoan mà không có gì có thể giật mất khỏi chúng ta, nếu ngài yêu mến vô vàn vẻ huy hoàng của thụ tạo, nếu ngài hoà giải được những kẻ kình địch nhau nhanh hơn cái bóng của mình, nếu ngài ưu tiên đi đến với những con người đau khổ nhất, nếu ngài là người tự do nhất thiên hạ, đó không phải là vấn đề tính khí mà đó là sự đánh đổi của mối quan hệ của ngài với Chúa Giê-su Ki-tô.

Phanxicô có một bí mật chứa đựng cái chìa khoá của các hành động và lời nói của mình. Điều lý thú nhất trong những gì ngài đã viết, chính là các bản văn ấy mở ra cánh cửa sổ về bí mật đó. Ngài đã hiểu rằng: Chúa Giê-su Ki-tô là hình ảnh hoàn hảo của Chúa Cha. Trong cơn khát Đấng Tuyệt Đối, ngài muốn hiệp nhất với Người Con Vĩnh Hằng ấy để cả ngài nữa cũng được nên một với Chúa Cha. "Điều gì Chúa Cha làm, Chúa Con cũng làm như vậy." (*Ga* 5,19), như Chúa Giê-su đã nói. Chúng ta có thể nói thêm: "Điều gì Chúa Con làm, Phanxicô cũng làm như thế." Bởi vì ngài kết hợp với Chúa Giê-su mật thiết đến mức các trực quan cơ bản của Chúa Cha chuyển sang trong ngài. Nếu chúng ta không hiểu được cái chìa khoá đó, chúng ta sẽ không hiểu được gì về con người ấy.

Chúng ta sẽ xem xét sự nghèo khó của Phanxicô; chúng ta sẽ nói: "Đó là tính khí hip-pi của ngài." Thấy ngài ở với các người phong hủi, chúng ta sẽ bảo: "Ngài bị thèm khát sự đau khổ!" Nhắc đến những thời gian ngài sống trong các ẩn viện, chúng ta nói: "Ngài trốn làm bạn bè với thiên hạ." Bấy giờ, bí mật của ngài, đời sống của ngài, tâm hồn của ngài sẽ bị che khuất. Như thế, Phanxicô từ nay chẳng còn gì để nói với chúng ta nữa.

Phanxicô thật lôi cuốn, vì ngài đã hiểu ý nghĩa của cuộc sống: "Bệnh hủi của anh ư, chính là tình yêu không được sử dụng!" Chúng ta đã được tạo dựng để học yêu, yêu như Thiên Chúa yêu. Phanxicô đã được cảm kích bởi kế hoạch đó, và ngài không ngừng muốn kết hợp với Vị Thiên Chúa quá đẹp, quá say mê nhân loại đó. Chúa Giê-su đã tìm thấy nơi Chúa Cha sự say mê đối với những con người bầm dập nhất trong đám con cái mình. Bên cạnh Chúa Giê-su, Phanxicô đã hiểu thông điệp của Chúa Cha.

"Nhờ ngọn lửa Thánh Linh thanh luyện, soi sáng và nung nấu trong tâm can, chúng con có thể bước theo vết chân Con yêu dấu của Chúa là Đức Giê-su Ki-tô, Chúa chúng con, và chỉ nhờ có mỗi một sự dịu hiền của Chúa mà chúng con đến được với Chúa, Thiên Chúa Tối Cao" (*Thư gửi TD*, 51 và 52). Lời Phanxicô mong muốn cho mình là âm hưởng của Lời Chúa. Trong những bài viết của ngài, tràn đầy các trích dẫn Phúc Âm và thánh Phao-lô. Câu "như Chúa đã nói…" được lặp đi lặp lại ở mỗi trang như một điệp khúc.

Phanxicô, vì sống trong trái tim người yêu hơn là trong chính mình, không ngừng lặp lại những lời của Thầy mình. Ngài đã bộc lộ ra khi viết: "Anh em hãy lắng tai nghe tâm hồn. Anh em hãy lắng nghe tiếng của Con Thiên Chúa. Anh em hãy hết lòng tuân giữ các đòi hỏi của Người" (*Thư gửi TD*, 6 và 7).

Những từ mà ngài thường dùng nhiều nhất, mang tính mặc khải: "đón nhận", "tuân giữ", "đem ra thực hành", "giữ", "cầm", "sống", "bước theo các dấu chân", "thực hiện một cách có thể tốt nhất".

Nếu Phúc Âm chỉ là câu chuyện đẹp của phàm nhân-Thiên Chúa, chúng ta có nguy cơ sẽ bị thất vọng. "Thật tuyệt vời, nhưng không thể thực hiện được". Có lẽ hơn phần đông các thánh, Phanxicô Assisi đã sống Phúc Âm bằng cách làm cho Phúc Âm nhập thể một cách độc đáo trong thời đại của ngài và trong tính khí riêng của ngài.

Các con đường mà ngài vạch ra xem chừng quá khó đối với những người như chúng ta; nhưng ngài cũng là một con người. Chỉ có điều là ngài đã để cho "Đấng là nguồn mọi sự thiện" hoạt động trong ngài.

Thời tuổi trẻ, ngài đầy tham vọng. Ngài đã không chiến đấu chống lại tính kiêu ngạo của mình. Chúng ta không đuổi bóng tối bằng xe ủi đất, nhưng bằng cách mở các cửa sổ hoặc thắp lên một ngọn nến.

Phanxicô đã yêu mến Chúa Ki-tô hơn chính mình. Tình yêu ấy đã làm cho ngài nên khiêm hạ. Đấng thánh không phải là kẻ đi tìm sự thánh thiện mà đi tìm Thiên Chúa. Khi Kinh Thánh xướng danh Thiên Chúa "ba lần thánh", Kinh Thánh muốn nói: Thiên Chúa là Tình Yêu trọn vẹn.

Chúa Giê-su trong lần đầu tiên lên tiếng ở hội đường Nadaret, ngài mở cuộn Kinh Thánh ra và đọc: "Người đã xức dầu thánh hiến tôi để cho người mù được thấy, để cho người bại liệt đi được, để loan báo Tin Mừng cho người nghèo..." Rồi Người đặt sách xuống và nói: "Hôm nay, lời ấy đã ứng nghiệm giữa các ông."

Chúng ta hãy lấy cách nhìn của Phanxicô mà đọc Phúc Âm. Chúng ta hãy cất cặp kính buồn và ảm đạm của chúng ta đi. Nếu giới trẻ tìm kiếm chìa khóa để xóa cái khổ phải sống mà gặp chúng ta, lẽ nào họ chỉ bắt gặp được một thứ muối nhạt phèo rồi sao? Nếu như thế, chúng ta đừng ngạc nhiên khi họ chà đạp thứ mà chúng ta cho là muối! Ước gì cơn giận của họ hoặc sự hửng hờ của họ đánh thức được chúng ta! Họ muốn cái gì khác hơn là gia tăng GDP (Tổng sản lượng), với cái chết được coi như là tiếng nói chung cuộc. Họ tìm một chốn để tái sinh.

Ở Ấn Độ, qua năm lần đi du lịch ở vùng có những *ashrams*, những "đan viện" người Ấn Độ, tôi đã gặp hằng trăm người trẻ Tây Phương đi tìm một ý nghĩa cho cuộc đời. Đức Giám Mục ở New Delhi nói với tôi năm 1972: "Cha có tin rằng các bạn trẻ kia còn đi tới đó vì lý do ấy, nếu cha mạnh dạn nói với họ về Phanxicô Assisi?"

*

Để khép lại những trang sách của tôi, tôi xin được phép chuyển ngữ một bài viết của Phanxicô:

"Nếu bạn muốn tránh sự sợ hãi, hãy hiến mình cho tình yêu

Nếu bạn muốn tránh sự dốt nát, hãy tìm kiếm sự khôn ngoan,

Nếu bạn muốn tránh sự nóng giận, hãy trau dồi sự kiên nhẫn,

Nếu bạn muốn tránh sự giao động, hãy ăn ở khiêm hạ,

Nếu bạn muốn tránh lòng ham muốn sở hữu, hãy làm cho mình hóa nghèo,

Nếu bạn muốn tránh sự ích kỷ, hãy sống vui vẻ,

Nếu bạn muốn tránh những bận bịu xấu xa,

Hãy tìm kiếm sự bình an nội tâm,

Nếu bạn muốn tránh sự lầm lạc tâm trí, Hãy mến chuộng suy gẫm,

Nếu bạn muốn tránh sự cứng cõi của con tim, Hãy khám phá lòng thương xót".

(*Hn*, 27, thời sự hóa)

KINH CẦU ÔNG THÁNH PHAN-XI-CÔ ÁT-XI-DI

Fx. Đinh Trọng Đệ, OFM

- **Xin Chúa thương xót chúng con**

+ *Xin Chúa thương xót chúng con*

- **Xin Chúa Ki-tô thương xót chúng con**

+ *Xin Chúa Ki-tô thương xót chúng con*

- **Xin Chúa thương xót chúng con**

+ *Xin Chúa thương xót chúng con*

- Đức Chúa Cha ngự trên trời là Đức Chúa Trời thật

+ ***Thương xót chúng con***

- Đức Chúa Con Chuộc Tội Cứu Thế là Đức Chúa Trời thật

+ ***Thương xót chúng con***

- Đức Chúa Thánh Thần là Đức Chúa Trời thật

+ ***Thương xót chúng con***

- Ba Ngôi cũng là một Đức Chúa Trời

+ ***Thương xót chúng con***

- Thánh Ma-ri-a Đức Mẹ Chúa Trời

+ ***Cầu cho chúng con (tiếp tục lặp lại cho đến hết)***

- Thánh Ma-ri-a Vô Nhiễm Nguyên Tội
- Thánh Ma-ri-a Nữ Vương Dòng Anh Em Hèn Mọn
- Thánh Phan-xi-cô khinh chê sự giàu sang và vinh quang trần thế
- Thánh Phan-xi-cô từ bỏ mộng công danh để làm sáng danh Chúa
- Thánh Phan-xi-cô thống trị được những tính hư tật xấu
- Thánh Phan-xi-cô luôn sống tiết độ và an bình
- Thánh Phan-xi-cô luôn sống vui tươi và khiêm nhường
- Thánh Phan-xi-cô luôn sống đơn sơ và trong trắng
- Thánh Phan-xi-cô luôn đặt mình sống dưới tác động của Chúa Thánh Thần
- Thánh Phan-xi-cô không ngừng khóc than tội lỗi mình và tội lỗi người ta
- Thánh Phan-xi-cô sửa dạy kẻ lỗi lầm cách nhân từ
- Thánh Phan-xi-cô chữa trị kẻ yếu đau
- Thánh Phan-xi-cô xót thương kẻ có tội
- Thánh Phan-xi-cô luôn tha thứ cho kẻ xúc phạm đến mình
- Thánh Phan-xi-cô luôn xây dựng hòa bình
- Thánh Phan-xi-cô hết lòng yêu mến và phục tùng Mẹ Hội Thánh
- Thánh Phan-xi-cô luôn bênh vực và bảo vệ đức tin Công Giáo
- Thánh Phan-xi-cô hoán cải người chưa tin vào Chúa
- Thánh Phan-xi-cô đỡ nâng kẻ sa ngã mất lòng tin
- Thánh Phan-xi-cô yêu mến và cứu chữa kẻ phong cùi, khổ đau
- Thánh Phan-xi-cô giữ gìn bao người trẻ khỏi sa trước cám dỗ
- Thánh Phan-xi-cô không ngớt lời tụng ca Thiên Chúa
- Thánh Phan-xi-cô luôn tạ ơn Chúa trong mọi sự
- Thánh Phan-xi-cô luôn dâng trả mọi sự tốt lành về cho Thiên Chúa
- Thánh Phan-xi-cô say mê Chúa Ki-tô chịu đóng đinh
- Thánh Phan-xi-cô họa lại rõ nét hình ảnh Chúa Ki-tô
- Thánh Phan-xi-cô được Thiên Chúa in năm dấu thánh trên mình
- Thánh Phan-xi-cô mẫu gương tinh thần cầu nguyện và sốt mến
- Thánh Phan-xi-cô mẫu gương của sống đời khiết tịnh vì Nước Trời
- Thánh Phan-xi-cô mẫu gương của đời sống vâng phục trọn hảo
- Thánh Phan-xi-cô mẫu gương của đời sống khó nghèo tuyệt đối
- Thánh Phan-xi-cô mẫu gương sống đức tin ngay thẳng
- Thánh Phan-xi-cô mẫu gương sống đức bác ái hoàn hảo
- Thánh Phan-xi-cô mẫu gương sống đức cậy vững vàng
- Thánh Phan-xi-cô mẫu gương sống Phúc Âm trọn hảo
- Thánh Phan-xi-cô mẫu gương yêu mến Mình và Máu Thánh Chúa trên hết mọi sự
- Thánh Phan-xi-cô mẫu gương yêu mến mầu nhiệm nhập thể khiêm hạ của Ngôi Lời

- Thánh Phan-xi-cô mẫu gương yêu mến tình yêu khổ nạn của Chúa Ki-tô

- Thánh Phan-xi-cô mẫu gương tôn kính thánh danh Chúa Giê-su cao sang

- Thánh Phan-xi-cô mẫu gương chỉ chọn Chúa là gia nghiệp đời đời

- Thánh Phan-xi-cô mẫu gương yêu mến Đức Trinh Nữ Ma-ri-a hết tình

- Thánh Phan-xi-cô mẫu gương yêu mến các Tổng Lãnh Thiên Thần

- Thánh Phan-xi-cô mẫu gương yêu mến các thiên thần và các thánh

- Thánh Phan-xi-cô mẫu gương người Anh Em Hèn Mọn đích thực

- Thánh Phan-xi-cô mẫu gương Các Chị Em Thanh Bần noi theo

- Thánh Phan-xi-cô mẫu gương người cha đáng kính của những Anh Chị Em Sống Đời Đền Tội Tại Thế Gian

- (Thánh Phan-xi-cô quan thầy của Tỉnh Dòng chúng con)

- Thánh Phan-xi-cô mẫu gương của những người yêu chuộng công lý và hòa bình

- Thánh Phan-xi-cô mẫu gương yêu mến các loài thụ tạo Chúa dựng nên

- Thánh Phan-xi-cô đầy dư mọi nhân đức

- Thánh Phan-xi-cô bảo trợ chúng con chống lại ba thù

- Thánh Phan-xi-cô làm bao phép lạ lạ lùng

- Thánh Phan-xi-cô bào chữa chúng con trước tòa Thiên Chúa

- Thánh Phan-xi-cô cả thế giới mộ mến

- Thánh Phan-xi-cô đời đời tụng ca

- Thánh Phan-xi-cô vinh phúc trên trời

- **Chúa Ki-tô chuộc tội cứu thế**

+ Chúa Ki-tô nghe cho chúng con

- **Chúa Ki-tô chuộc tội cứu thế**

+ Chúa Ki-tô nhậm lời chúng con

- **Chúa Ki-tô chuộc tội cứu thế**

+ Chúa Ki-tô thương xót chúng con

- **Lạy Cha Thánh Phan-xi-cô xin cầu cho chúng con**

+ Đáng chịu lấy những sự Chúa Ki-tô đã hứa.

- **Lời nguyện:**

Lạy Chúa Giê-su rất mến yêu/ khi thế gian trở nên nguội lạnh và tội lỗi / để cho trái tim người ta một lần nữa cháy lên lửa tình yêu Chúa / Chúa đã chọn thánh Phan-xi-cô sống triệt để niềm vui Tin Mừng và trở thành sứ giả nhiệt tâm kêu gọi mọi người hoán cải và tin vào Phúc Âm. / Hơn nữa, Chúa đã dùng người như hiện thân của Chúa ở trần gian khi thực hiện trên thân xác của thánh nhân năm dấu thánh của cuộc khổ nạn của Chúa/ Xin Chúa nhớ đến những công nghiệp và lời cầu thay nguyện giúp của thánh Phan-xi-cô / và vì lòng thương xót của Chúa/ xin ban cho chúng con ơn yêu mến và vui tươi vác thánh giá bước theo chân Chúa mỗi ngày/ hầu sinh nhiều hoa trái tốt lành của lòng thống hối ăn năn. / Amen.

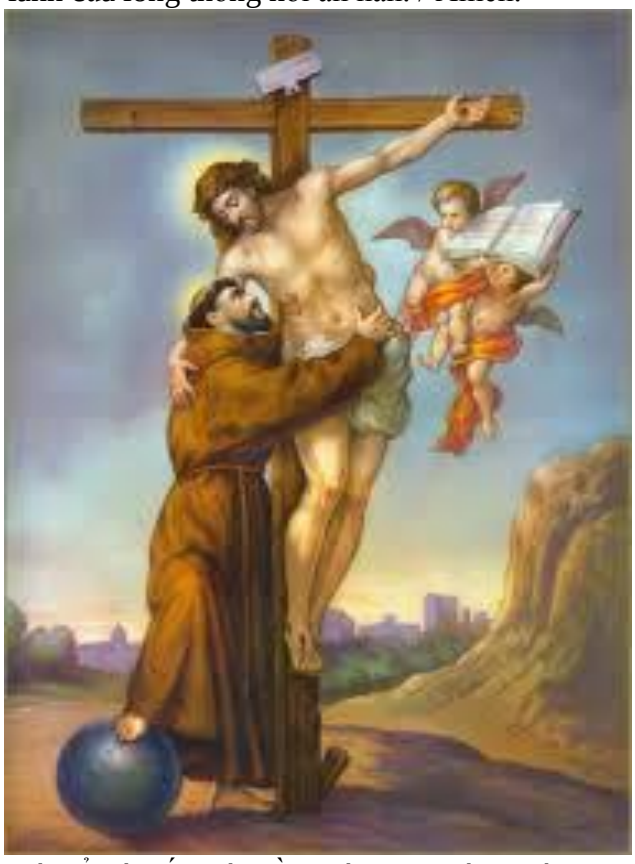

- Có thể hát kết thúc bằng bài: *Con kính chào Cha Thánh*

LAUDATO SI, TRÁI ĐẤT NGÔI NHÀ CHUNG

Hạ xuống 1cung hoặc 1cung rưỡi (xuống BbM/AM) cho cộng đoàn dễ tham gia.

Dựa trên Thông điệp Laudato Si

Xuân Thảo

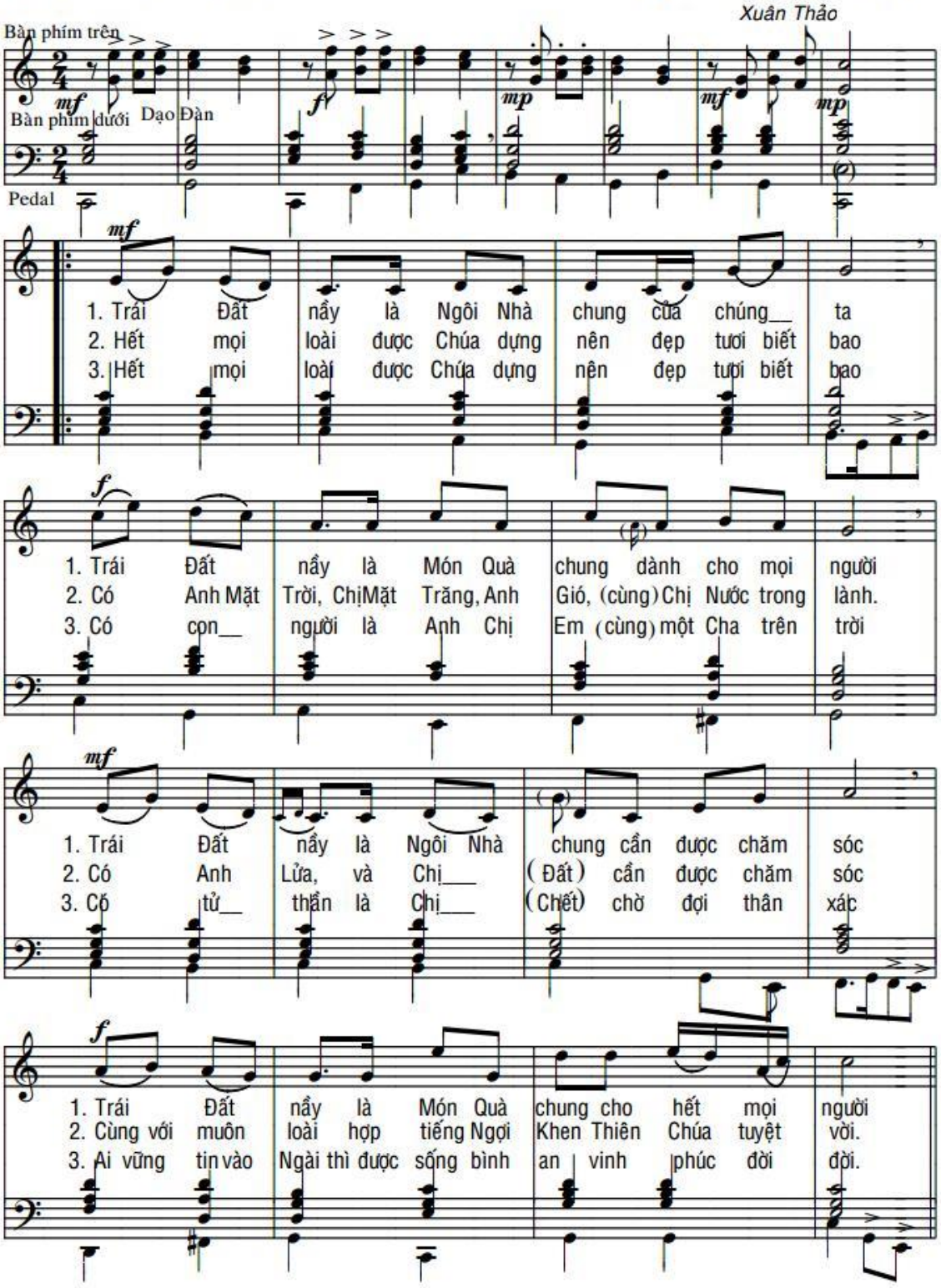

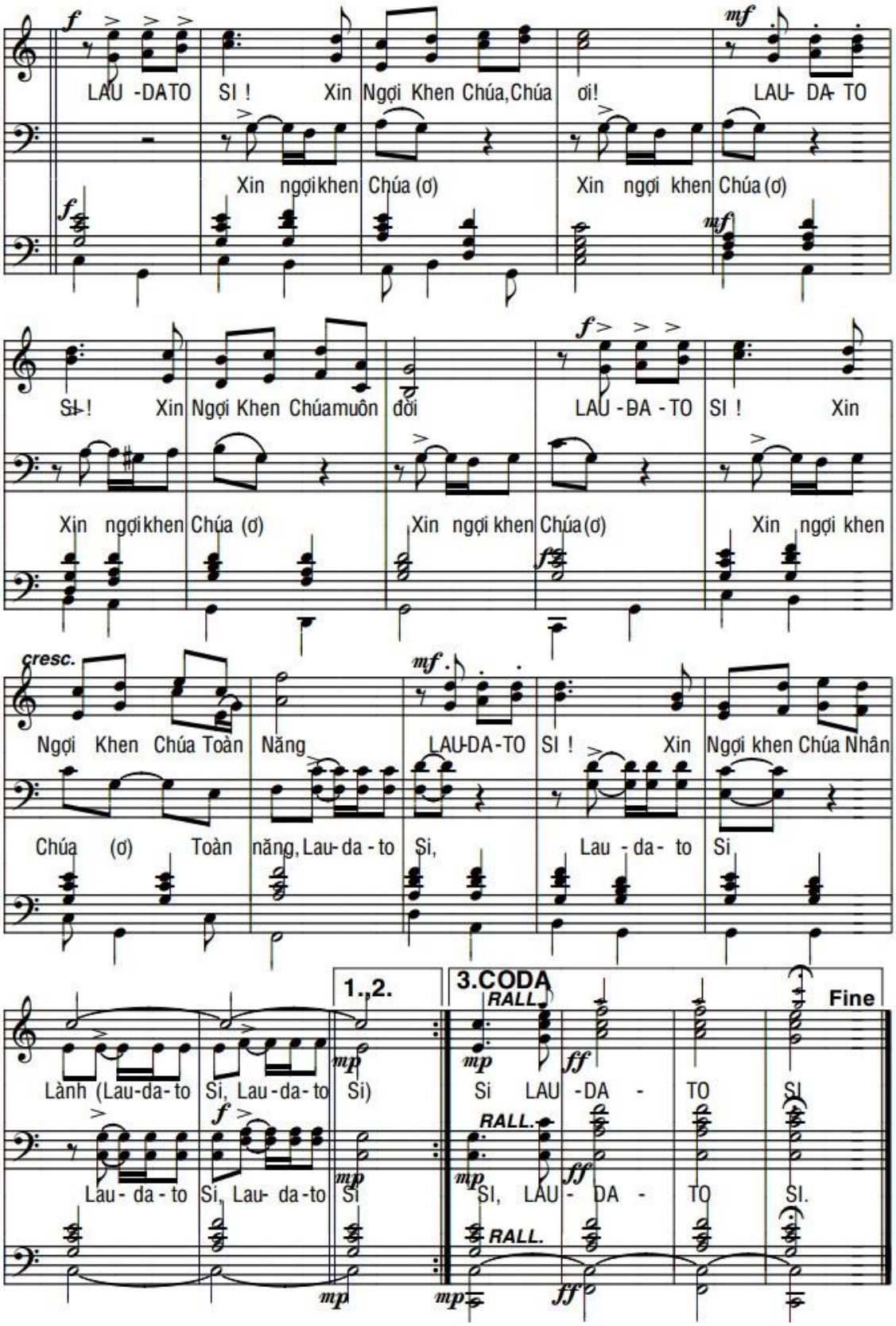
LAU -DATO SI ! Xin Ngợi Khen Chúa,Chúa ơi! LAU- DA- TO
Xin ngợikhen Chúa (ơ) Xin ngợi khen Chúa (ơ)
SI ! Xin Ngợi Khen Chúamuôn đời LAU -ĐA -TO SI ! Xin
Xin ngợikhen Chúa (ơ) Xin ngợi khen Chúa(ơ) Xin ngợi khen
cresc.
Ngợi Khen Chúa Toàn Năng LAU-DA-TO SI ! Xin Ngợi khen Chúa Nhân
Chúa (ơ) Toàn năng, Lau-da-to Si, Lau -da- to Si
1.,2.
3.CODA
RALL.
Fine
Lành (Lau-da-to Si, Lau-da-to Si)
Lau- da- to Si, Lau- da-to Si
Si LAU -DA - TO SI
SI, LAU - DA - TO SI.

TRONG THÁNH LỄ, LINH MỤC DANG TAY CỠ NÀO LÀ ĐÚNG?

Giải đáp phụng vụ: Trong Thánh lễ, linh mục dang tay cỡ nào là đúng?

Giải đáp của Cha Edward McNamara, Dòng Đạo Binh Chúa Kitô (LC), Khoa trưởng Thần học và giáo sư phụng vụ của Đại học Regina Apostolorum (Nữ Vương các Thánh Tông Đồ), Rôma.

Hỏi: Trong Thánh Lễ, một linh mục địa phương dang hai tay rộng hết cỡ, khuỷu tay ra thật xa cơ thể; còn hầu hết các linh mục giữ khuỷu tay của họ gần với cơ thể. Thưa cha, liệu có hướng dẫn chính thức nào về việc dang tay không? - O. K., Dallas, Texas, Mỹ.

Đáp: Không giống như chữ đỏ của hình thức ngoại thường của nghi lễ Rôma, chữ đỏ hiện nay không nêu ra thông số kỹ thuật chi tiết về cái gọi là "việc dang tay". Điều này không có nghĩa rằng việc dang tay xa hay gần là tùy ý, nhưng cho rằng một linh mục, thông qua việc huấn luyện và quan sát của mình, biết biểu hiện này có nghĩa là gì, và làm thế nào áp dụng nó phù hợp với truyền thống phụng vụ, và hình dáng cơ thể của mình.

Hình thức ngoại thường lại cụ thể hơn. Như một cuốn nghi thức phổ biến mô tả cử chỉ khi linh mục đọc lời nguyện đầu lễ: "Trong khi [linh mục] đọc 'oremus' (chúng ta hãy cầu nguyện), ngài dang tay ra rồi chấp tay lại, và ngài cúi đầu xuống sách lễ. Khi ngài đọc lời nguyện đầu lễ, ngài đưa tay lên, - nhưng không vượt quá chiều cao hoặc chiều rộng của vai - và dang ra, các ngón tay gần với nhau và cúi về phía sách lễ khi tên thánh của vị thánh mừng hôm ấy được đọc lên. Khi ngài đọc 'Per Dominum nostrum' (nhờ Chúa…)…, ngài chấp tay lại".

Trong khi một linh mục cử hành hình thức thông thường có thể không bị ràng buộc chặt chẽ với các qui định chính xác ở trên, tôi sẽ nói rằng các qui định này cung cấp một nguyên tắc nhỏ, như những gì Giáo Hội hiểu, khi yêu cầu linh mục dang tay lúc đọc lời nguyện. Các qui định này đã không được phát minh bởi một chức sắc nào đó ở giáo triều Rôma trong thế kỷ XVI, nhưng đúng hơn là sự hệ thống hóa một luật đã phát triển qua nhiều thế kỷ.

Một linh mục có thể thực hiện theo các quy định trên. Tuy nhiên, kể từ khi phụng vụ hậu công đồng cố tình bỏ qua một đặc điểm kỹ thuật nghiêm ngặt của cử chỉ, thì sẽ là hợp pháp khi linh mục dang tay rộng hơn một chút, nếu ngài cảm thấy đó là thích hợp. Thí dụ, một số lễ phục hiện đại thường đòi hỏi một sự dang tay rộng hơn so với áo lễ Rôma truyền thống. Tuy nhiên, quy tắc trên không lưu ý chống lại các cử chỉ quá đáng, vốn có xu hướng thu hút sự chú ý vào linh mục, chứ không vào lời kinh mà ngài đang đọc.

Cử chỉ dang tay và đưa tay lên khi cầu nguyện được tìm thấy trong hình thức nào đó trong hầu hết các tôn giáo. Trong Kinh Thánh, chúng ta có một thí dụ của ông Mô-sê trong trận chiến chống lại A-ma-lếch (Amalek) (Xh 17, 11-12), cũng như các qui chiếu trong các Thánh Vịnh và sách các Ngôn sứ. Chẳng hạn ngôn sứ I-sai-a (Isaiah) tuyên bố với Ít-ra-en (Israel): "Khi các ngươi dang tay cầu nguyện, Ta bịt mặt không nhìn; các ngươi có đọc kinh cho nhiều, Ta cũng chẳng thèm nghe, Vì tay các ngươi đầy những máu" (Is 1,15; bản dịch Việt ngữ của nhóm Phiên dịch Các Giờ Kinh Phụng Vụ).

Các cử chỉ này cũng được tìm thấy trong Tân Ước, và các Kitô hữu thời ban sơ đã cầu nguyện với hai bàn tay nâng lên, mặc dù ở đây có thêm ý nghĩa của việc kết hiệp với Chúa Kitô, Đấng dang tay ra trên thánh giá. Lúc ban đầu, hình như tập tục là dang rộng cả hai cánh tay và bàn tay để giống với hình thánh giá. Vì vậy nhà văn Kitô giáo thời đầu là Tertullian đã viết: "Nhưng chúng ta không chỉ nâng bàn tay lên, nhưng còn dang rộng, cho chúng giống với cuộc Khổ nạn

của Chúa, và trong khi chúng ta cầu nguyện, chúng ta tuyên xưng Chúa Kitô" (De Oratione, 14). Tuy nhiên, ngài cũng cảnh báo chống lại các cử chỉ quá mức trong khía cạnh này: "Khi cầu nguyện với sự đơn sơ và khiêm nhường, chúng ta sẽ dâng lời nguyện chúng ta lên Thiên Chúa, bàn tay của chúng ta

không nâng lên quá cao, nhưng được nâng lên với mức độ vừa phải và thích đáng, và khuôn mặt của chúng ta cũng không đưa lên với sự táo bạo" (De Oratione, 17).

Ngoài ra có rất nhiều hình ảnh trong các hang toại đạo và các nơi khác cho thấy cách thức các Kitô hữu thời ban sơ làm cử chỉ ấy. Đôi khi chúng trình bày các nhân vật Kinh Thánh như Daniel hoặc Susanna, hoặc một phụ nữ, mà một số học giả tin rằng đại diện cho các linh hồn của những người được chôn trong hạng toại đạo cầu bầu cho người còn sống.

Mặc dù không là chắc chắn, rất có thể các Kitô hữu thời ban sơ sử dụng tư thế này cho cả việc cầu nguyện cá nhân và công khai. Tuy nhiên, khi dòng đời trôi qua, nó dần dần trở thành một cử chỉ riêng của linh mục, ít là trong bối cảnh phụng vụ. Nó có thể đã chết do các sự cân nhắc thực tiễn, chẳng hạn như số lượng Kitô hữu đông nhiều hơn, nhà thờ trở nên đông đúc hơn, và có ít không gian để thực hiện cử chỉ ấy.

Cử chỉ của linh mục dang tay ngang trong một số phần của Thánh Lễ cũng giảm theo thời gian, mặc dù nó vẫn tiếp tục tồn tại trong một số Dòng tu như dòng Cát Minh và dòng Đa Minh. Nói chung trong thời Trung Cổ, cử chỉ là giống với thực tế hiện nay: do đó, sách "Micrologus" được viết trong thế kỷ XI cho biết: "Chúng tôi dang tay khi đọc lời nguyện đầu lễ, và trong suốt phần Lễ Quy nhưng chỉ ở bề rộng của ngực, và lòng bàn tay hướng vào nhau. Các ngón tay dính lại với nhau, và đầu ngón tay không cao hơn vai, cũng không vượt quá bề rộng của vai, và phải chú ý rằng khi nào bàn tay cũng phải đưa ra trước ngực (ante pectus). Trong khi làm cử chỉ này, linh mục cho thấy nơi bản thân mình Chúa chúng ta đang ở trên thánh giá".

Thánh Tôma Aquinas cũng nói rằng "các hành động được thực hiện bởi linh mục trong Thánh lễ không phải là cử chỉ vô lý, vì chúng được làm để biểu hiện một điều khác. Linh mục dang tay để diễn tả cánh tay Chúa Kitô dang ra trên thánh giá. Ngài cũng đưa tay lên khi cầu nguyện, để nói rằng lời cầu nguyện của ngài được hướng lên Thiên Chúa cho con người, theo sách Ai ca [Ac 3, 41]: "Hãy giơ tay và hướng lòng lên Đức Chúa, là Đấng ngự trên trời"(Bản dịch, như trên)" (III , q. 83, a. 5).

Do đó, chúng ta có thể thấy rằng từ khá sớm, cử chỉ này trở nên được dành cho linh mục, ít là trong bối cảnh phụng vụ, và đã trở thành cử chỉ khá khắc khổ, mà chúng ta biết ngày nay. Điều này vẫn là tinh thần chung của cách thức mà cử chỉ cần được thực hiện trong bối cảnh phụng vụ.

Các tín hữu có thể sử dụng cử chỉ này bên ngoài phụng vụ để cầu nguyện riêng, trong nhóm cầu nguyện, và, ở các nước mà cử chỉ đã được phê duyệt, trong khi đọc Kinh Lạy Cha trong Thánh Lễ.

Một số chuyên viên phụng vụ tin rằng sự thực hành này là một sự bất thường. Nó đại diện cho dịp duy nhất khi một linh mục cầu nguyện với tay mở ra cùng với tín hữu. Trong tất cả các dịp khác, mà trong đó ngài dang tay ra, ngài cầu nguyện một mình đại diện cho tín hữu. Thật vậy, khi kinh Lạy Cha được đọc trong Kinh Thần Vụ, linh mục chấp bàn tay lại, chứ không dang ra. Các chuyên viên ấy tin rằng việc linh mục dang tay trong Thánh Lễ là một sơ suất chữ đỏ từ năm 1958, khi Đức Giáo Hoàng Piô XII cho phép kinh Lạy Cha được đọc bởi các tín hữu bằng tiếng Latinh, chứ không chỉ bởi linh mục như đã được thực hành cho đến nay. Thật là hợp lý cho linh mục dang tay trước khi có sự thay đổi này, chứ không phải sau đó. Họ đề nghị một sự thay đổi chữ đỏ để các linh mục, và mọi người, đọc kinh lạy Cha với đôi tay chấp lại.

Một số người khác chủ trương rằng kinh Lạy Cha, lời kinh của Chúa dạy, là một trường hợp đặc biệt. Vào lúc này, đây vẫn còn là một tranh luận kỹ thuật; chữ đỏ xác định rằng linh mục và các vị đồng tế cầu nguyện với đôi tay mở rộng.

Cuối cùng, vì một số dữ liệu lịch sử được đề cập trong bài viết này, tôi muốn cám ơn một bài viết từ năm 1926 của linh mục Joseph F. Wagner cho Homiletic & Pastoral Review (Tạp chí giảng thuyết và mục vụ), và được đưa lên mạng CatholicCulture.org. (Zenit.org 13-10-2015)

Nguyễn Trọng Đa

http://vietcatholic.info/News/Html/145723.htm

KIẾN TẠO HÒA BÌNH

Chủ trương kiến tạo hòa bình,
Phan sinh quyết sống nghĩa tình tối đa.
Trước tiên với Chúa là Cha,
Cùng muôn tạo vật như là ***anh em****.*
Chính nhờ biết sống ***mọn hèn****,*
Đơn sơ*,* ***nghèo khó*** *chẳng thèm vinh quang.*
Trí tâm chất chứa đầy tràn,
Bình an thiện hảo*, trao ban mọi loài.*
Chẳng còn gây những họa tai,
Bởi bao sự ác, trái sai lỗi lầm.
Bởi nhờ sống đúng ***Phúc Âm****,*
Muôn loài thoát khỏi tiêu vong cuộc đời.
Đúng như ý định Chúa Trời,
Mọi loài, muôn vật hưởng thời bình an.
Vậy là khắp cõi vũ hoàn,
Chứa chan sự thiện, đầy tràn tình thương.

Ý thơ dựa vào "Kinh Hòa Bình" của thánh Phanxicô Assisi.

Lễ Thánh Phụ Phanxicô, 04-10-2015.

Hại Tế Miệt Vườn

HUYNH ĐỆ ĐẠI ĐỒNG

Tinh thần huynh đệ đại đồng,
Giúp cho nhân thế sống trong an bình.
Nghĩa tình tràn ngập con tim,
Nhờ bao người thế sống tình ***đệ huynh****.*
Loại trừ bao cảnh chiến tranh,
Cùng nhau xây dựng ***hòa bình tình thương****.*
Bởi đây đích thực là đường,
Giêsu Đức Chúa luôn thường giảng rao.
Mọi người luôn biết ban trao,
Khiến cho ***thiện hảo*** *tuôn trào khắp nơi.*
Vũ hoàn đầy ắp tiếng cười,
Thay cho bom đạn rền trời nổ vang.
Địa cầu lại được đầy tràn,
Tình thương cứu độ chứa chan lòng người.
Dắt nhau thẳng tiến về trời,
Mọi người vui sống bên người Cha yêu.

"Chỉ có một Thiên Chúa, Cha của mọi người, Đấng ngự trên mọi người, qua mọi người và trong mọi người"(Ep 4,6).

Lễ Thánh Phụ Phanxicô, vị thánh của tình huynh đệ, 04-10-2015.

Hại Tế Miệt Vườn

Thi hóa

BÀI CA CÁC THỤ TẠO

Hồng Giáp

Chúa Trời Cao Cả toàn năng
Danh Ngài nhân hậu muôn vàn ngợi ca
Vinh danh tột bậc nhân hòa
Muôn lời tán tụng tiếng ca hát mừng!
Ngợi khen Đấng Thánh vô cùng
Nào ai dám sánh Cửu Trùng danh Cha

Ngợi khen muôn vạn lời ca
Ngài đà tạo dựng cho ta muôn loài
Ông Anh Mặt Nhật chói lòa
Rạng ngời rực rỡ chia ra đêm ngày
Ngợi khen muôn vạn lời hay
Cùng Anh ca tụng Cao Dày vô biên
Ngợi khen Đấng Thánh dịu hiền
Chị Trăng cùng với muôn thiên Ngân Hà
Xoa đi bóng tối nhập nhòa
Ngợi khen Đấng Thánh hiền hòa đẹp thay!
Ngợi khen muôn vạn lời hay
Có Anh Không Khí Chị Mây lững lờ
Anh Gió bay lượn vô bờ
Bốn mùa ca tụng Chúa Trời toàn năng
Ngợi khen Chúa Cả ca rằng
Chị Nước cao quí phải chăng tuyệt vời
Trinh trong giải nhiệt cho đời
Xem ra Chị thật rạng ngời Danh Cha

Ngợi khen muôn vạn lời ca
Ban cho thiên hạ nhất là Hỏa Huynh
Hào hùng mạnh mẽ nghĩa tình
Chín cơm ấm áo đinh ninh hải hà

Ngợi khen muôn vạn lời ca
Ban cho thiên hạ một Bà Đất Tiên
Muôn loài gọi Chị Mẫu Hiền
Cho hoa cho trái mọi miền thơm ngon

Ngợi khen Đấng Thánh của con
Nhân lành rộng lượng vuông tròn Tình Thương
Phúc thay những kẻ khiêm nhường
Sống đời theo gót con đường Ngài đi
Ngợi khen Chúa Cả Từ Bi
Tạo nên Chị Chết ai bì khôn ngoan
Tạm thời thân xác hòa tan
Vào nơi tro bụi hoang tàn nghỉ ngơi
Phúc cho Chị đến với người
Không mang tội ác lúc thời lâm chung
Nào ai thoát được ngày cùng
Tái sinh rồi mới Thiên Cung rạng ngời

Ngợi khen Chúa Đấng Cao Vời
Muôn loài chúc tụng muôn lời tạ ơn!

LỄ GIỖ ANH EM QUA ĐỜI

Ngày Qua Đời	Họ Tên	Ngày Qua Đời	Họ Tên
02/10/2009	Phêrô Baotixita Đỗ Long Bộ	12/10/1989	Angiêlô Vũ Văn Đình
03/10/2001	Florent Zucchelli	17/10/1995	Đaminh Nguyễn Xuân Bá
09/10/1982	Giuse Trần Văn Liên	20/10/1989	Phanxicô Trần Hữu Nghĩa
10/10/2008	Gioan Maria Trần Văn Phán		
14/12/1984	Đaminh Chu Khắc Yến	23/12/1983	Lôrenxô Nguyễn Văn Trượng
20/12/1981	Mácsê Nguyễn Anh Tuấn	23/12/2005	Bêrađô Trần Bá Phiên
20/12/2012	Giuse Đặng Minh Tuấn	28/12/1941	Êghiđiô Đào Sĩ
21/12/1978	Joseph Vermeulen	28/12/1970	Phaolô Wonghoa
22/12/1988	Micae Trần Thế Luân	30/12/1999	Ghislain Destombes
23/12/1970	Emmanuen Nguyễn Văn Thứ	30/12/2000	Guillaume Genton

CÁC NGÀY GHI NHỚ

THÁNG 11&12 NĂM 2015

MỪNG BỔN MẠNG ANH EM

Ngày	Tên Thánh	Họ Tên	Cộng Đoàn
03/11	Mácticô	Vũ Văn Thành	Nam Hàn
04/11	Carôlô	Phan Châu Lý	Cư Thịnh
11/11	Mácticô	Nguyễn Văn Thành	Cư Thịnh
23/11	Clementê	Trần Thế Minh	Cầu Ông Lãnh
23/11	Clementê	Nguyễn Văn Dung	Thủ Đức
24/11	Phi Khanh	Vương Đình Khởi	Du Sinh
24/11	Phêrô Khoa	Ngô Công Tâm	Thủ Đức
30/11	Anrê	Trần Hữu Phương	Thủ Đức
Ngày	Tên Thánh	Họ Tên	Cộng Đoàn
03/12	Phanxicô Xaviê	Trần Đăng Tuấn	Cần Thơ
03/12	Phanxicô Xaviê	Vũ Văn Mai	Đa kao
03/12	Phanxicô Xaviê	Vũ Phan Long	Đa kao
03/12	Phanxicô Xaviê	Lê Khắc Lâm	Đakao
03/12	Phanxicô Xaviê	Tạ Viết Hưng	Hà Nội
03/12	Phanxicô Xaviê	Nguyễn Xuân Trình	Gia Hoà
03/12	Phanxicô Xaviê	Phó Đức Giang	Thủ Đức
03/12	Phanxicô Xaviê	Nguyễn Đức Hiếu	Thủ Đức
03/12	Phanxicô Xaviê	Nguyễn Văn Huy	Đakao
03/12	Phanxicô Xaviê	Đinh Trọng Đệ	Du Sinh
03/12	Phanxicô Xaviê	Trương Đình Tân	Thủ Đức
03/12	Phanxicô Xaviê	Hoàng Xuân Lộc	Thủ Đức
03/12	Phanxicô Xaviê	Đặng Đình Lượng	Thủ Đức
06/12	Nicôla	Vũ Ngọc Hải	Pleiku
07/12	Amrôxiô	Nguyễn Văn Sĩ	Roma
25/12	Noen	Trần Hữu Liên	Xuân Sơn
26/12	Têphanô	Nguyễn Xuân Dinh	Rôma
27/12	Gioan	Nguyễn Hữu Hiệp	Suối Dầu
27/12	Gioan	Phan Quang Quyến	Đakao
27/12	Gioan	Nguyễn Hồng Phúc	Thủ Đức
27/12	Gioan	Hoàng Gia Bình	Thủ Đức

Lễ khấn trọng ngày 17-9-2015

Lễ thánh Phanxicô tại Gx Đakao 2015

Tưởng niệm
Cha Thánh làm chung
với chủ đề "Laudato Si"

Địa chỉ liên lạc: 03 Mai Thị Lựu, Đakao, Quận I, Tp. HCM
☎ (08)3822 2294 Báo chia sẻ: ofmvietnam@gmail.com http//:www.ofmvn.org

Lễ khấn trọng ngày 17-9-2015

Lễ thánh Phanxicô tại Gx Đakao 2015

Tưởng niệm Cha Thánh làm chung với chủ đề "Laudato Si"

Địa chỉ liên lạc: 03 Mai Thị Lựu, Đakao, Quận I, Tp. HCM

☎ (08)3822 2294 ✉ Báo chia sẻ: ofmvietnam@gmail.com http//:www.ofmvn.org